

PLAYBOY

IZD. 00916

BROJ 230 / RUJAN 2016.

CIJENA 33 KN / WWW.PLAYBOY.HR

INTERVJU

Samuel L. Jackson

GOLFER IZ KAZALIŠTA
QUENTINA TARANTINA

OBLJETNICE

35. rođendan MTV-a

40 godina PUNKA

ČETIRI DESETLJEĆA
OD IZLASKA SINGLA
„ANARCHY IN THE U.K.“
SEX PISTOLSA

BRIAN SLOAN

Savršeni poduzetnik ere digitalnog seksa

POZDRAVI IZ BRAZILA!

Aryane

GDJE SU?

Porno zvijezde u mirovini

ZA NJIMA POKLONICI
ŽANRA ŠIROM SVIJETA
JOŠ UVIJEK ŽALE

DAVIS CUP

Velika prilika složne generacije

MOŽEMO LI PONOVO
DO FINALA TENISKOG
SVJETSKOG PRVENSTVA?

Sarah

NJEMAČKA DJEVOJKA GODINE

Tahlia

ZADNJE KUPANJE U MORU

ISSN 1331-206-5

PRINTED IN CROATIA

00916

9 771331 206003
SRBIJA 349 RSD • SLOVENIJA 4,70 €

Iz srca suncokreta!

OD SUNCOKRETA ZA KOJIM SE I SUNCE
OKREĆE!

**NOVO
PAKIRANJE!**

**Margo
nova**

Iz srca suncokreta!
Iz srca sončnice!
From the heart of the sunflower!

**Margo
nova**

Iz srca suncokreta! Iz srca sončnice!
From the heart of the sunflower!

YOGA 900

Super tanak, super lagan, a super snažan laptop.

Lenovo™

Cash
Back
Lenovo
5x5

Provjerite i ostale
proizvode obuhvaćene akcijom
"Lenovo Cashback 5x5" na

www.lenovocashback.me

Intel® Core™ i7 processor.
Intel Inside®. Extraordinary
Performance Outside.

Lenovo.hr/YOGA

Intel, the Intel Logo, Intel Inside, Intel Core, and Core Inside are trademarks of Intel Corporation in the U.S. and/or other countries.

LISA ANN SVAKI DAN

SVE TREŠTI OD SILNIH NOTA, nekako se, eto, poklopilo da nam je ovo rujansko izdanje baš pošteno nakrcano glazbenom tematikom. Nudimo vam dakle malo punka kroz priču **Velimira Cindrića** uoči velike priredbe „Punk London 2016” kojom se potkraj studenog obilježavaju četiri desetljeća od izlaska singla „Anarchy In The U.K.” i uopće tog supkulturnog pokreta; **Ivica Profaca** izabrao je pet godina mlađu priču – 35 godina MTV-ja, kanala uz kojega su odrastale generacije i generacije; **Stjepan Juras** je pak potegnuo na krajnji sjever Njemačke, u Wacken, na najveći svjetski heavy metal festival i otamo nam donio izvrstan razgovor s Tarjom Turunen, nekad pjevačicom finske grupe Nightwish, a danas samostalnom pjevačicom de luxe ranga.

S glazbe na sport. Rio je oborio rekord hrvatskih odličja, bili su to dani, kako se voli reći, ponosa i slave, a **Ivici Blažičku** brazilske su Igre bile povod za reminiscenciju na sve one prethodne kojih se sjeća, počevši od Münchena 1972. godine.

Sredinom ovog mjeseca hrvatska reprezentacija ima priliku ući u finale Davisova kupa, svjetskog teniskog momčadskog prvenstva. Uoči polufinala kojega je domaćin Zadar, **Vladimir Zrinjski** se, važući izgleda, prisjetio i jedanaest godina stare pobjede u ovom natjecanju kada je naša tadašnja momčad u Bratislavi zgrabila „salataru”. Tad je put do trijumfa započeo senzacionalnom pobjedom u gostima protiv Amerikanaca, a i ove godine Čilić, Čorić i Dodig čudesno su preokrenuli 0-2 zaostatak poslije prvoga dana dvoboja sa Sjedinjenim Državama, kad im je malo tko davao i zrnce nade. Uzdamo se u analogiju...

Makar po nekoj strogoj klasifikaciji još uvijek ne pripada u sportsku obitelj, skateboarding će se na sljedećim Olimpijskim igrama u Tokiju 2020. naći u službenom programu, odlučio je nedavno Međunarodni olimpijski odbor na svom zasjedanju u glavnom gradu Brazila. Odmah je reagirao **Domagoj Kuna** i evo nam teksta o jurilici na kotačima, longboardu, koji se od klasičnog skejta razlikuje baš kao spustaške skije od onih slalomskih.

Naravno, nije čitav broj sazdan od sporta i glazbe, za filmofile tu je razgovor sa Samuelom L. Jacksonom, a najavljujemo i skorašnju televizijsku seriju „Harley i Davidsonovi” koju ljubitelji kultnog motocikla još kako napeto iščekuju.

Mia Khalifa sve donedavno bila je svjetska diva filmova za odrasle. Libanonka rođenjem, s američkom adresom, meteorski je zasjala na nebu porno zvijezda prije jedva dvije godine, da bi se ovoga ljeta iznenada odlučila „umiroviti”. **Stjepan Vudrag** pročeprkao je odmah po arhivama i sastavio popis deset glumica bez odjeće koje ljubitelji tih uradaka nikako ne mogu zaboraviti.

Piše tako uz ostalo Štef da su među njima i dvije dame posebno omiljene kod nas: Christy Mack i Lisa Ann. Tvrdi naš suradnik da su domaći ljubitelji njihova lika i djela prvoj tepali „Christy Mack voli svak”, a drugoj „Lisa Ann svaki dan”. Ako možda i nije istinito, dobro je smišljeno...

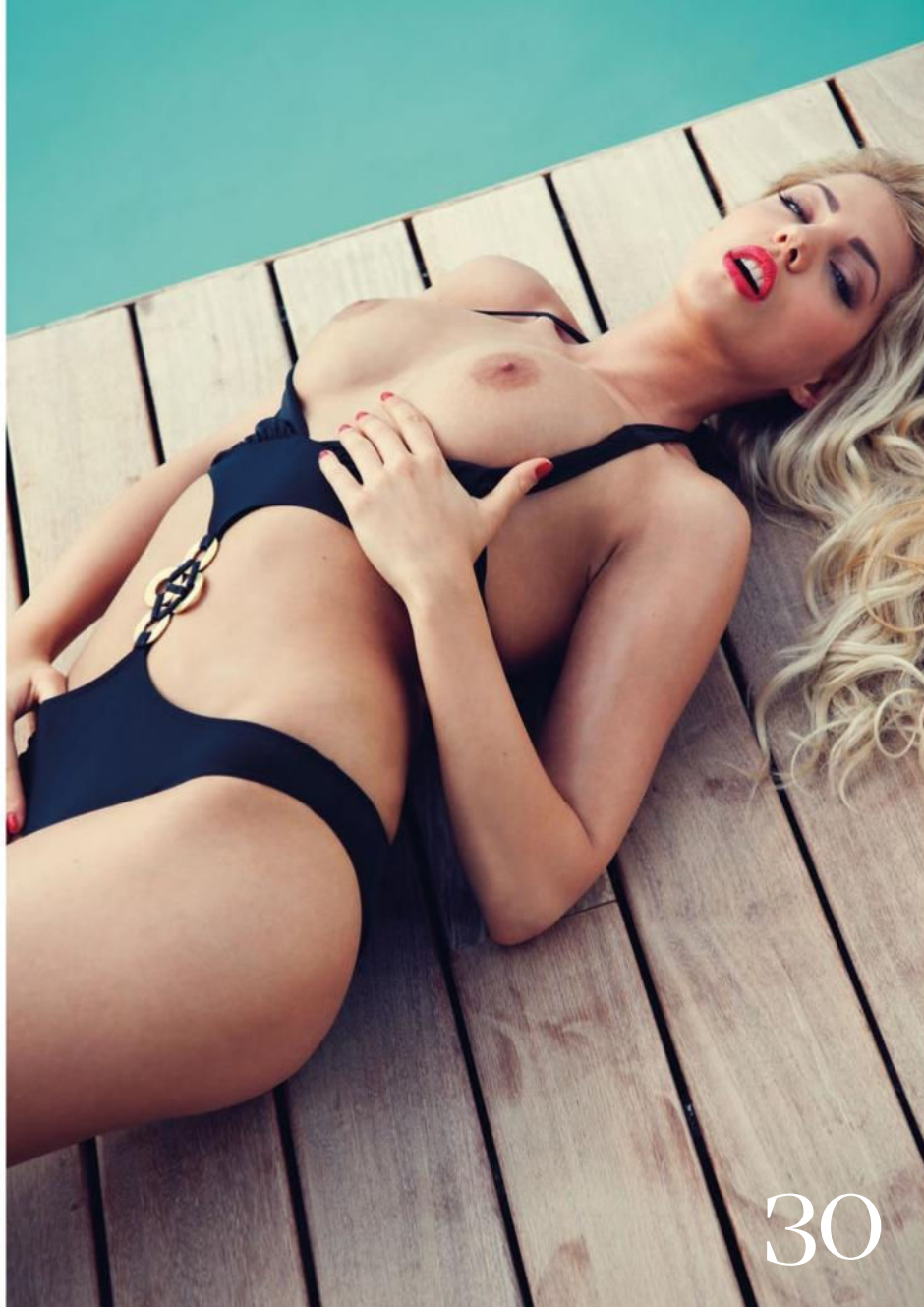
Nadajući se da ste tijekom ljeta bar malo napunili baterije, tu smo da vam donekle olakšamo sučelja-vanje s „novim radnim pobjedama”. A i da vam odagnamo silne brige oko toga koga ćete ovog puta zaokružiti na glasačkom listiću.

Mihovil Švigir GLAVNI UREDNIK

SADRŽAJ / PLAYBOY 230 / RUJAN 2016.

6	Špica	24	IZ SVLAČIONICE
Pogled na tuđeg mlohavog prijatelja
8	Brojke		
10	Glazba	26	TELEVIZIJA
Harley i Davidsonovi
SIMON BUTTON
11	MOBY
Zašto sam otvorio restoran	30	PICTORIAL
Sarah Nowak
SNIMIO: THOMAS FIEDLER
12	Film	40	DAVIS CUP
Velika prilika složne generacije
VLADIMIR ZRINJSKI
14	Muške stvari	46	INTERVJU
Samuel L. Jackson
BRIGITTE STEINMETZ
15	SPORT
Treba li hokeju veća mreža?	50	OBLJETNICE
35 godina MTV fenomena
IVICA PROFACA
16	Knjige
STJEPAN VUDRAG	56	PICTORIAL
Aryane Steinkopf
SNIMIO: MARLOS BAKKER
17	RJEČNIK NOVOG DOBA
Fatkini
NIKA OSTOJĆ	74	20 PITANJA
Tarja Tarunen
STJEPAN JURAS
18	HOMO ZAGREBIENSIS
Sve moje Olimpijske igre
IVAN BLAŽIČKO		
20	SPLIT PERSONALITY
Identitet Bačvica
IVICA PROFACA		
22	AUTOMOBILI
Porsche Panamera kreće u drugi krug		

80 LONGBOARD
**Skejtanje:
duga priča**
DOMAGOJ KUNA

84 GASTRO
Neki to vole ljuće
TOMO WILL

90 TOP LISTA
**Porno zvijezde
u mirovini**
STJEPAN VUDRAG

96 OBLJETNICE
40 godina punka
VELIMIR CINDRIĆ

102 BRIAN SLOAN
**Savršeni poduzetnik
ere digitalnog seksa**
MITCH MOXLEY

108 PICTORIAL
Tahlia
SNIMIO: JACKSON IRONS

116 NJEGA
**10 osnovnih pravila
za njegu muškarca
21. stoljeća**
MARJANA FILIPOVIĆ GRČIĆ

124 MUŠKA POSLA
**Priče s placa
(ili zgodne priče
s ljetovanja)**
KRISTIJAN MARTINOVIĆ

128 BONTON NAŠ SVAGDAŠNJI
Večera u osam
IVA PIGLIĆ LAZIĆ

134 Planet Playboy

PLAYBOY

H R V A T S K A

Mihovil Švigir

GLAVNI UREDNIK

Jadran Mimica

IZVRŠNI UREDNIK

Ivica Profaca

UREDNIK (RADAR)

Igor Vranješ

ART DIREKTOR

Silvija Kanaet

ASISTENTICA GL. UREDNIKA

Kristijan Zorjan

VODITELJ MARKETINGA

Ante Divić

PROMOCIJA

Godišnja pretplata: 349,00 kn

Adresa redakcije

Preradovićeve 23, 10000 Zagreb
tel. +385 1 481 1644; faks: +385 1 455 2367

e-mail: info@playboy.hr

Rukopise i fotografije ne vraćamo

Nakladnik

M14 d.o.o., Preradovićeve 23, 10000 Zagreb
tel. +385 1 455 1066; faks: +385 1 455 2367

e-mail: m14@zg.htnet.hr

Tisak: **Radlin print**

Gospodarska 9, Sveta Nedelja

Distribucija za inozemstvo:

TISAK d.d. (Slovenija)

PRESS INTERNATIONAL d.o.o. (Srbija)

Prvi broj hrvatskog Playboya izašao je
u veljači 1997. godine

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL

Hugh M. Hefner

EDITOR-IN-CHIEF

U.S. PLAYBOY

Ben Kohn CHIEF EXECUTIVE OFFICER

David Israel CHIEF OPERATING OFFICER/
CHIEF FINANCIAL OFFICER

Jared Dougherty CHIEF MARKETING
OFFICER

Philip Morelock CHIEF DIGITAL OFFICER/
CHIEF REVENUE OFFICER

Cooper Hefner CHIEF CREATIVE OFFICER

Jason Buhrmester EDITORIAL DIRECTOR

Mac Lewis ART DIRECTOR

Rebecca Black PHOTO DIRECTOR

INTERNATIONAL PUBLISHING

Mike Violano SVP/CONTENT
LICENSING & RIGHTS

Mary Nastos DIRECTOR/INTERNATIONAL
OPERATIONS

Gabriela Cifuentes DIGITAL ASSET
MANAGER

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE OF THE MONTH,
PLAYMATE OF THE YEAR, RABBIT HEAD DESIGN and
FEMLIN DESIGN are trademarks of and used under license
from Playboy Enterprises International, Inc.

© 2016 PLAYBOY as to material published
in the September 2016 U.S. Edition of Playboy

1 MADAME BOVARY U GAVELLI

Sadržaj je poznat i ironičan. On je volio nju, ona nekog drugog. On je ipak volio nju, a ona nekog trećeg. On je i dalje volio nju, no ona nekog četvrtog. A taj nije ni postojao. Riječi su to kojima mladi Justin, nesretno zaljubljen u **gospođu Bovary**, otvara dramu Ivane Sajko, nastalu prema klasičnom romanu Gustavea Flauberta.

Preuzimajući likove, situacije i odnose iz velikog naslova francuske i europske književnosti, naša suvremena autorica ispitala je za kazalište „Gavella“ novi dramski tekst o poznatoj priči i poznatim licima, nudeći redatelju i glumcima kompleksnu strukturu čiji su motor(i), kao i kod Flauberta, potraga za strašću i ljubavlju, pokušaji da se ispuni emotivna praznina, žudnja da se „udahne zrak“ izvan sapetosti malograđanskih konvencija te suočenje s financijskim posrnućem.

Skandal koji je „Gospođa Bovary“ izazvala po objavljivanju 1856. godine, možda više nema jurišni efekt na porozni društveni moral i njegovo naličje – licemjerje, ali pitanje „Bože, zašto sam se udala?“ i dalje odjekuje polemički i glumstveno.

Redatelj Saša Božić, nakon iskustava s Marinko-vičevom „Glorijom“, rada na emocionalno snažnom „Dezserteru“ ili pak dijaloga s Ibsenovom „Norom“, „Gospođom Bovary“ ukazuje na „suvremenost njenog slučaja“, stvarajući predstavu kojoj su „dug i dosada u središtu interesa“.

Gospođu Bovary tumači Jelena Miholjević, a još igraju i Igor Kovač, Nikola Baće, Filip Križan, Sven Medvešek, Franjo Dijak i Ivan Grčić.

Pretpremijera je na rasporedu 15. rujna, premijera je dan kasnije, a do kraja rujna predstavu možete pogledati 17., 19., 22., 23. i 30.9.

3

VJEŽBAJTE BEZ SPRAVA 90-DNEVNI IZAZOV ZA MUŠKARCE

Vježbanje bez sprava najuspješnija je i najučinkovitija fitness-formula našeg vremena. Milijuni ljudi širom svijeta treniraju prema potvrđenom konceptu Marka Laurena: bez sprava, na bilo kojem mjestu i s opterećenjem koje čini samo vlastita tjelesna težina.

Ovaj novi intenzivni program još je jednostavniji za provođenje te je stvoren prvenstveno zato da u tri mjeseca izvučete maksimum iz sebe. Radi toga ne morate sastavljati vježbe i planove treninga, jer 90-dnevni izazov iz dana u dan točno predviđa što i

2 TRIDESET GODINA ALIENSA

KULTNI ZNANSTVENO-FANTASTIČNI film „Aliens“ (kod nas pomalo nezgrapno preveden „Osmi putnik 2“) ove godine slavi 30. obljetnicu. Kao nastavak „Aliena“ („Osmog putnika“, 1979.) zanemario je njegovu horor atmosferu i preuzeo je na neki način formu ratnog filma. Opaki američki kolonijalni marinci dolaze na planet LV-426 potamaniti aliene, a vrte se podvijenog repa, što je bila alegorija na Vijetnamski rat.

Smatra se jednim od najboljih znanstveno-fantastičnih filmova ikad, nekima čak boljim i od originalnog „Aliena“. Sigourney Weaver u ulozi Ripley donio je nominaciju za Oscara, što je prva nominacija za glavnu ulogu u znanstveno-fantastičnom, horror i akcijskom filmu ikad. Bio je i velika prekretnica u karijeri Jamesa Camerona, kojem je nakon

„Terminatora“ (1984.) potvrđen status talentiranog i profitabilnog scenarista i redatelja. Snimio ga je sa budžetom od samo 18 milijuna dolara (usporedbe radi, zadnji film „Avatar“ koštao mu je 237 milijuna!), a film odiše raskošnom produkcijom, te i danas odolijeva zubu vremena.

Cameron je odao počast filmu pojavivši se s kompletnom glumačkom ekipom na panelu povodom obljetnice „Aliensa“ na ovogodišnjem Comic Conu u San Diegu. Obljetnicu je obilježio i Reebok izdavanjem replika teniska koje nose likovi Ripley i Bishop.

„Aliens“ se vratio u ograničenu kino distribuciju, a uz novo Blu-ray izdanje (nije 4K niti 3D), ovog mjeseca očekuju nas i koncerti Oscarom nominiranog *soundtracka* u selektiranim američkim i europskim gradovima. (T.B.)

kako treba trenirati. Uz to, on sadrži optimalan i programu prilagođen koncept prehrane te savjete za život Marka Laurena, fitness-gurua i autora uspješnica.

Sada je bitno držati se toga! U 90 dana začudit ćete se izvrsnim promjenama koje su moguće u tako kratkom vremenu, uz pomoć treninga s vlastitom tjelesnom težinom i pravilne prehrane.

Potražite ovaj naslov u svim boljim knjižarama, po cijeni od 99 kuna. Nakladnik: „Mozaik knjiga“

4 HUAWEI P9 & PAMETNA NARUKVICA A1

Nosivi pametni uređaji opremljeni senzorima koji očitavaju tjelesnu aktivnost i utjecaj okoline na tijelo nositelja, mogli bi biti rješenje velikog javnozdravstvenog problema nedovoljne fizičke aktivnosti u razvijenim zemljama, a pametna narukvica **Huawei Colour Band A1**, svojom funkcionalnošću i pristupačnom cijenom, izbor zdravog načina života učinila je dostupnim svima.

Pametnu narukvicu Huawei A1 od početka rujna kupci pametnog telefona Huawei P9 lite na hrvatskom tržištu moći će dobiti potpuno besplatno. Pametna narukvica Huawei A1 funkcionalnošću i pristupačnom cijenom izbor zdravog života čini dostupnim svima.

Pametna narukvica Huawei A1 opremljena je senzorima koji broje korake i prijeđenu udaljenost, kao i potrošene kalorije u realnom

vremenom. Posebna aplikacija konstantno prati i analizira fizičku aktivnost nositelja narukvice te nenametljivo signalizira eventualnu potrebu jače fizičke aktivnosti, čime na najbolji način potiče korisnika na više kretanja i postizanje željenih ciljeva. Kao što prate dnevnu aktivnost, senzori prate i san svojih korisnika, čime možemo dobiti koristan uvid u obrazac spavanja koje je iznimno važno za opće stanje zdravlja svakog od nas.

Pametna narukvica Huawei A1 u svojoj funkcionalnosti u brizi za korisnika otišla je i korak ispred konkurencije te ima i ugrađen senzor za štetne UV zrake pa korisnika upozorava na nepovoljnu razinu zračenja UV zrakama, odnosno kada je korisnik predugo izložen UV zračenju, podsjećajući tako da se skloni sa sunca, odnosno da na vrijeme nanese kremu za sunčanje...

6 OPĆA OPASNOST NA ŠALATI

Vlasnici brojnih hitova i miljenici domaće publike priređuju veliki koncert na zagrebačkoj Šalati 17. rujna. Grupa **Opća opasnost** publici će predstaviti presjek hitova iz čitave karijere, među kojima su „Uzalud sunce sja“, „Jednom kad noć“, „Treba mi nešto jače od sna“, „Doktore“, „Opća opasnost“ te pjesme s posljednjeg studijskog albuma „Rocker... to sam ja“.

Bend koji puni dvorane uzduž cijele Hrvatske, proljetos je objavio i novi singl „Gubim tlo pod nogama“ koji je tjednima bio na vrhu radijskih top lista, a najavili su i kako ne namjeravaju stati sa snimanjem novih pjesama.

Za koncert na Šalati najavljeno je i nekoliko gostiju; zasad je iznenađenje o kome se radi, detalje će otkriti uskoro. U grupi posebno ističu da će fanovi na Šalati uživati u više od dva sata svirke.

Ulaznice po cijeni od 60 kuna za parter i 80 kuna za tribine možete kupiti u sustavu Eventima, a u prodaji su i VIP ulaznice te za Fan pit.

5

AYGO X-CITE

SUPER OPREMLJEN i zabavan mali gradski automobil, stigao je u Toyota salone u novom, atraktivnom izdanju. Ograničena serija nazvana je **AYGO X-CITE** i prepoznatljiv je zbog limun žute boje za pravo osvježanje krajem ljeta.

Novo izdanje žutoga AYGO X-CITE karakterizira tzv. Bi-tone izgled, pri čemu krov - u crnoj boji - doprinosi dinamičnom izgledu. Iznutra se dizajnerska tema nastavlja žutim akcentima na jastucima sjedala, umecima otvora za ventilaciju, na ručici mjenjača presvučenoj kožom te na tepisima, dok su ručke vrata kromirane. Novi gradski mališan opremljen je i atraktivnim 15" naplaticima u sjajnoj crnoj boji sa crnom značkom.

AYGO X-CITE s pet vrata početnom cijenom od 86.900,00 kuna dolazi standardno bogato opremljen sa 7" zaslonom u boji, x-touch multimedijским sustavom, nudeći tako kombinaciju najnovije multimedije i praktične tehnologije. Integrirani sustav nadzora putem stražnje kamere pomoći će vozaču prilikom parkiranja ili manevriranja na skučenom prostoru. Sustav se aktivira kad god se mjenjač prebaci u poziciju za vožnju unatrag, na način da se na x-touch zaslonu od 7" prikazuje snimak stražnje kamere tj, područja iza automobila, te linije vođenja vozila.

7 MEDVEŠČAK ČEKAJU I KINEZI

Tek ste se vratili s ljetnog odmora, još ste zacijelo u filmu sunca, mora i hladnog pića, a kad ono – ledena ploča u zagrebačkom Domu sportova već je u punom pogonu! Započela je nova KHL sezona u kojoj hokejaši na ledu

Medveščaka nastupaju četvrtu godinu za redom.

Nakon četiri utakmice odigrane u kolovozu (dvije u gostima, dvije kod kuće), tijekom rujna „medvjedi“ će odigrati čak deset dvoboja, ali samo dva u Zagrebu – sa „Spartakom“ iz Moskve 2.9. te sa Slavenom (Bratislava) 30.9.

Želja zagrebačkih hokejaša je plasman među 16 najboljih momčadi, odnosno ulazak u doigravanje ove supersnažne lige. U prethodna tri pokušaja to im je uspjelo uspjelo samo prve godine (osvojeno 11. mjesto u ligaškom dijelu), preklani su bili 23., a lani 20. u konkurenciji 28 sastava.

Najveća zanimljivost ove sezone je i nastup jedne kineske momčadi – Kunlun Red Star iz Pekinga u Zagreb stiže 3. siječnja 2017.

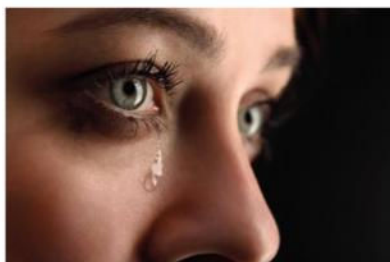

Godišnje se u svijetu
100 ljudi
uguši kemijskom olovkom

Više od
50% ljudi
spava **okrenuto na bok**

U Americi svake se
godine više od
50 000
ljudi **ozlijeđi nakitom**

U životu čovjek
prosječno isplače

121
litru suza

32%
žena priznaje da prakticira
analni seks

14%
žena otvoreno priznaje da
koristi **vibrator**

Redoviti seks može
produžiti život do

12
godina

Smatra se da savršen
seks traje između
7 i 13 minuta

Više od
80%
Hrvata preferira
Coca Colu,
a ne Pepsi

60
zrnaca kave brojio
je **Beethoven** za
svaku šalicu kave
koju je popio

U prosjeku mladi prvi put
kušaju alkohol već s

12 godina

JOSIĆ
QUALITY BY NATURE

*Dovoljno
je jednom
probat
za vječnu
ljubav*

PRONAĐITE CICONIA NIGRA CUVÉE SUPERIOR
U NAJBOLJIM RESTORANIMA I VINOTEKAMA.

Obiteljski podrum Josić, Planina 194,
31307 Zmajevac, Baranja

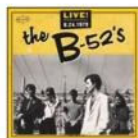
www.josic.hr

Blago iz bunkera

MORAM PRIZNATI: oduvijek sam obožavao The B-52's, *trash* genijalce iz Georgije (inače su podrijetlom iz istog grada – Athensa – kao i R.E.M.). Njihovi zarazni ritmovi, luđačko pjevanje Freda Schneidera uz potporu prekrasnih Kate Pierson i Cindy Wilson obilježilo je osamdesete godine. Naravno, kao i sva glazba vrijedna pažnje u tom desetljeću, The B-52's su nastali u sedamdesetima, a nama nitko nije kriv što smo kaskali. Svejedno, kod kuće imam sve vinile koje su tada izdavali, a potom i njihove kasnije – dosta komercijalnije – radove. Kad su snimili „Love Shack”, za njih su napokon čuli svi.

No, meni je prva asocijacija na ovaj bend niz pjesama sa „žutog” i „crvenog” albuma, poput „Rock Lobster”, „Lava”, „Planet Claire”, „Private Idaho”... Zato me toliko obradovala vijest o izdavanju tek drugog službenog live albuma The B-52's, snimljenog neposredno po izdavanju prvog studijskog albuma u Bostonu, u kolovozu 1979. Cure i momci za koje je tada malo tko bio čuo svirali su kao predgrupa već etabliranim Talking Headsima (još jedan *all-time* favorit). Zahvaljujući nepoznatom geniju koncert je snimljen, i sada je napokon izvučen iz trezora Warner Brosa. Album je doduše objavljen još prošle godine u digitalnom obliku, a sada je izašao i na vinilu, te CD-u. Sjajna kolekcija s prvog i drugog albuma (ovaj potonji još je bio u nastajanju) odsvirana je u dahu, kao da je članovima grupe to posljednja stvar koju će u životu napraviti, i dandanas diže na noge. Još kad se sjetimo da je na snimci (jako dobro restauriranoj) zabilježen genijalni gitarist pokojni Ricky Wilson čiji je minimalizam temelj cijeloga zvuka, stvari postaju još ljepše. Nažalost, nikad nisam slušao The B-52's uživo, ali ako je to ovako zvučalo, onda mogu samo još više žaliti. 📻

**THE B-52'S
LIVE! 8-24-79**

RHINO RECORDS
📻📻½

**ZAHVALJUJUĆI
NEPOZNATOM
GENIJU
KONCERT JE
SNIMLJEN,
I SADA JE
NAPOKON
IZVUČEN
IZ TREZORA
WARNER
BROSA**

Svjetlo u mraku

KRAJEM PROŠLE GODINE islandska diva Björk kreula je na turneju kojom je promovirala svoj iznimno hvaljeni posljednji studijski album „Vulnicura”, da bi potom – kao i u nekoliko navrata dosad – izdala kolekciju pjesama iz set liste s turneje. Naravno, album (izdan je u nekoliko verzija, uključujući i ograničenu ediciju s dva CD-a) najviše se temelji baš na materijalu s „Vulnicure”, na kojoj se Björk još jednom pokazala iskrena u iskazivanju svih svojih emocionalnih problema. Koncertne izvedbe donijele su nešto svjetla u mrak kojim je obilovala „Vulnicura”, a sjajnu ravnotežu uspostavljaju ranije pjesme, poput onih s „Vespertinea” ili „Debuta”. Možda ovo nije Björk u apsolutno najboljem izdanju, ali svakom pokloniku priuštiti će zadovoljstvo.

**BJÖRK
VULNICURA LIVE**

ONE LITTLE INDIAN
📻📻

Sinatra u baru

Bob Dylan očito ne namjerava prestati snimati, kao i još nekoliko njegovih glazbenih vršnjaka, no u posljednje vrijeme odlučio se na doista bizarne kombinacije. Prošlogodišnji „Shadows in the Night” bio je njegov bizarni tribute Franku Sinatri, uz izbor uglavnom sjetnih, pa i tužnih pjesama velikog Frankieja. Sada je odnekud izvukao još materijala kojeg je nekad izvodio Sinatra – možda je riječ o istim studijskim seansama – ali je ton sasvim drukčiji. „Fallen Angels” je ispunjen ljubavnim pjesmama, ali isto tako i nekim od klasičara, više nema rudarskog posla izvlačenja manje poznatih pjesama. Na albumu su nanizani i neki od Sinatrinih velikih hitova, zanimljive su i Dylanove nepredvidljive interpretacije koje sele Sinatru u zadimljene barove, ali album ipak ima jedan solidan problem: prvi put bila je riječ o iznenađenju, je li ovo sada ipak samo manirizam?

**BOB DYLAN
FALLEN ANGELS**

COLUMBIA/MENART
📻📻½

Zašto sam otvorio restoran

MOBY, AMERIČKI PROFESIONALNI GLAZBENIK I VLASNIK RESTORANA U SLOBODNO VRIJEME, OBJAŠNJAVA ZAŠTO SE ODLUČIO ZA TU „POREMEĆENU STVAR“

DVA TJEDNA nakon napada 11. rujna 2001. godine, moja djevojka i ja razmišljali smo što bismo mogli poduzeti kako bismo spasili našu vezu, a ujedno dati neki smisao životu na desetkovanom Manhattanu. Prva ideja, budući da oboje volimo alkohol, bila je da otvorimo bar, ali kako smo oboje bili zapravo alkoholičari-početnici, shvatili smo da to vjerojatno nije najblistavija ideja.

Onda smo mislili da bismo mogli imati bebu. Ali kako smo oboje koristili poprilične količine droga i posljednje dvije godine barem jedanput na tjedan prekidali, logično je da nam se činilo da smo preproblematični da bismo imali dijete. Napokon smo odlučili otvoriti veganski bistro, usprkos činjenici da ni jedno od nas nikad nije vodilo vlastiti posao, niti radilo u restoranu.

Općenito, na Manhattanu su posljedice napada 11. rujna bile poprilično zastrašujuće. U zraku se osjećala čad, a pripadnici nacionalne garde legitimirali su vas kad ste krenuli u trgovinu na drugu stranu ulice. Ali jedina mala pozitivna stvar bilo je masovno iseljavanje iz našeg kvarta, što je za posljedicu imalo pad cijena najamnina. Pronašli smo slobodni lokal, unajmili ga i počeli s pripremama za otvaranje malog veganskog restorana u ulici koja je uglavnom bila poznata samo dilerima cracka i heroína. Veza nam se raspala za vrijeme renoviranja prostora, ali restoran je otvoren i nekako je postao uspješan. Bio je malen (nazvali smo ga TeaNY) i ljudi su ga zavoljeli.

Vegan sam od 1987. i jedan od najvećih izazova bio mi je postići da ljubitelji mesa ne okreću unaprijed leđa veganskoj hrani. Većina sveždera misli da je veganska hrana tužna i bezukusna, što je uglavnom bilo točno do 1990. godine. Scena iz filma „Annie Hall“ u kojoj Woody Allen u veganskom restoranu naručuje pire od kvasca vjerojatno je prvo na što pomisle svi nevegetarijanci. Ali vremena su se promijenila, a u TeaNY-ju sam nastojao pokazati mojim gostima da vegetarijanstvo njema veze s anemičnim, namrgodenim ljudima koji prevrću po tanjuru slušajući Morrisseya.

Nekoliko godina poslije preselio sam se u Los Angeles i restoran je postao moja prošlost. Vrijeme je prolazilo, a ja sam shvatio kako mi nedostaje taj restorančić. Nisu mi nedostajali radnici koji nas potkradaju ili predozirani džankiji u WC-u. Nedostajalo mi je mjesto gdje mogu predstaviti vegansku hranu od koje ljubitelji mesa ne bježe glavom bez obzira.

I drugi restorani pomogli su u promjeni

raspoloženja prema veganskoj hrani od „tužno-bezukusno“ do „sretno-fantastično“. Prijatelji koji su posjetili Blossom ili Candle 79 u New Yorku, Millennium u San Franciscu ili Crossroads u Los Angelesu iznenađeno bi rekli: „Bio sam u veganskom restoranu i bilo je odlično!“

Prije godinu dana netko mi je rekao za lokal koji se prodaje u Silver Lakeu (šminkersko predgrađe Los Angelesa – op.ur.). Iako sam se zakleo da sam prekrizio posao s ugostiteljstvom, zaključio sam da opet želim otvoriti restoran. Smislio sam ime Little Pine (zato što sam sličim malom boru), zaposlio kuhare i otvorio ga. Htio sam pokazati da se veganska hrana promijenila, i da biti vegan, ili povremeno pojesti vegansku hranu, može smanjiti naš loš utjecaj na promjenu klime, smanjiti nestanak šuma, smanjiti erektilnu disfunkciju, a povećati druženje s veganima, potaknuti da se bude dobar prema životinjama i zadovoljan onime što jedemo i pijemo.

Kao bivši alkoholičar imam puno vina i piva za ljude koji ne pretjeruju u piću. I priznajem: imati restoran i voditi restoranski posao teško je i skupo i u velikoj mjeri frustrirajuće. Ali kad zakoračim u Little Pine i vidim lokal pun ljudi koji jedu vegansku hranu, koketiraju, piju vino, razgovaraju, moje se malo mrzovoljno srce ugrije i ispuni istinskom srećom.

Eto, upravo zato sam i otvorio restoran...

CLINT EASTWOOD ČUDO S HUDSONA

Stara kost i dalje u punom pogonu

Sully 2016., SAD **REŽIJA** Eastwood **ULOGE** Tom Hanks, Anna Gunn, Aaron Eckhart **ŽANR** biografija, drama **U KINIMA** 8. rujna

CLINT EASTWOOD nedavno se našao u žiži američke javnosti jer je izjavio da podržava Trumpa, a to je nešto što mu mnogi ne mogu oprostiti. Ipak, kad se bavi onim što najbolje zna, tad je kao vino – što stariji, tim bolji.

Dobitnik četiri Oscara ovaj put se uhvatio ozbiljne priče o pilotu Chasleju Sullenbergeru koji je postao heroj nakon što je uspio spasiti živote 155 putnika i članova posade aviona kojim je upravljao. Naime, zrakoplov US Airwaysa na letu 1549 poletio je iz newyorške zračne luke LaGuardia za Charlotte u Sjevernoj Karolini, no ubrzo nakon polijetanja pilot je javio kontroli kako se avion sudario s jatom divljih gusaka, a to je izazvalo požar u najmanje jednom od motora.

Chesley je tad odlučio sletjeti na rijeku Hudson, to mu je prošlo glatko za rukom te je u javnosti prikazan kao heroj i pilot s iznimnim sposobnostima. Ipak, istraga bi mogla pokazati drugačije te pilotu u mirovini uništiti reputaciju i baciti sjenu na njegovu karijeru...

Priča o danas umirovljenom 65-godišnjem pilotu nije Eastwoodov prvi izlet u biografske vode – prije dvije godine „Snajperist“ (*American Sniper*) mu je donio i nominaciju za Oscara. I ovaj put prekaljeni

Clint oko sebe je uspio okupiti izvrsnu glumačku ekipu, stoga su i očekivanja od filma i te kako visoka.

Pilota Chasleja Sullenbergera utjelovio je 60-godišnji Tom Hanks koji gotovo nikad ne razočara, dok njegovu ženu portretira vrlo dobra Laura Linney. Više nego solidnu glumačku postavu upotpunjuju Anna Gunn (*Breaking Bad*), Aaron Eckhart i Sam Huntington. ▼

PRIČA O DANAS UMIROVLJENOM 65-GODIŠNjem PILOTU, NIJE EASTWOODOV PRVI IZLET U BIOGRAFSKE VODE – PRIJE DVIJE GODINE „SNAJPERIST“ (AMERICAN SNIPER) MU JE DONIO I NOMINACIJU ZA OSCARA

NOVA INTERPRETACIJA KULTNOG KUROSAWE

Najveći japanski redatelj svih vremena Akira Kurosawa već desetljećima je uzor mnogim hollywoodskim filmašima, a Antoine Fuqua jedan je od njih. Upravo na temelju Kurosawinog scenarija, Fuqua je izgradio svoju modernu viziju klasične priče o sedmorici veličanstvenih. Produkcija Metro-Goldwyn-Mayer Picturesa i Columbia Picturesa osigurala je zvjezdanu postavu, pa se od filma zaista očekuje puno.

Što se same radnje tiče, ona se zbiva u gradiću Rose Creek koji se nalazi pod kontrolom industrijalista Bartholomewa Boguea (Peter Sarsgaard). Očajni građani pomoć zatraže od sedmorice odmetnika, lovaca na glave, kockara i unajmljenih revolveraša – Sama Chisolma (Denzel Washington), Josha Farradaya (Chris Pratt), Goodnighta Robicheauxa (Ethan Hawke), Jacka Hornea (Vincent D'Onofrio), Billyja Rocksa (Byung-Hun Lee), Vasqueza (Manuel Garcia-Rulfo) i Reda Harvesta (Martin Sensmeier).

Dok se grad priprema za neizbježni krvavi obračun, sedmorica odmetnika postaju puno više od pukih plaćenika...

Sedmorica veličanstvenih (*The Magnificent Seven*), 2016., SAD **REŽIJA** Antoine Fuqua **ULOGE** Denzel Washington, Chris Pratt, Ethan Hawke, Vincent D'Onofrio, Byung-Hun Lee, Peter Sarsgaard **ŽANR** akcija, western **U KINIMA** 22. rujna

BURTONOV NOVI ŠARENI SVIJET

Priča prati šestogodišnjeg Jacoba kojeg zadesi strašna i iznenadna djedova smrt što mu dotad mirni život izvorne naopake. Pokušavajući odgonetnuti sumnjive okolnosti djedove smrti, dječak otkriva tajno pismo koje ga odvodi u tajnovite svjetove i vremena, gdje pronalazi i ruševine doma gospođice Peregrine za čudnovatu djecu. Šetajući napaštenim sobama i hodnicima razrušene kuće, Jacob otkriva kako nije baš sve kako se na prvi pogled čini...

Tim Burton po mnogima nije snimio ništa vrijedno pretjerane pažnje još od devedesetih, a od njega se ipak uvijek puno očekuje. No, sudeći prema najavama i traileru njegovog novog filma „Dom gospođice Peregrine za čudnovatu djecu“, uspjeh kod kritike opet bi ga mogao zaobići. S druge strane, komercijalni uspjeh mu zasigurno ne gine, a vojska njegovih obožavatelja i u ovom filmu pronaći će nešto za sebe.

Oni koji od Burtona očekuju više, svoje će nade položiti u nedavno najavljeni nastavak kultnog Bubimira iz 1988.

Dom gospođice Peregrine za čudnovatu djecu (*Miss Peregrine's Home for Peculiar Children*) **REŽIJA** Tim Burton **ULOGE** Eva Green, Kim Dickens, Samuel L. Jackson, Judi Dench **ŽANR** avantura, fantastika **U KINIMA** 29. rujna

Prljava Pixelova revolucija

FILM **SAUSAGE PARTY** SA SETHOM ROGENOM MOŽDA JE UPRAVO LANSIRAO NOVU ERU ANIMIRANIH FILMOVA S OZNAKOM R KOJI SU ZABRANJENI ZA OSOBE MLAĐE OD 17 GODINA BEZ PRATNJE RODITELJA

PIŠE **STEPHEN REBELLO**

NAPALJENI ANTROPOMORFNI hot-dog zaljubljen u pecivo srnećih očiju. Upotrijebljeni kondom s licem koji tumara po zloglasnom parku. Boca žestokog pića imenom *Firewater* (Vatrena voda) lamentira pseudodijanski misticizam dok puši travu – Sausage Party sve je prije nego klasični obiteljski animirani film.

Oni koji su umirali od smijeha na prljave filmove Pineapple Express, Ovo je kraj i Najluđi intervju sa Sethom Rogenom i Evanom Goldbergom, da spomenemo samo neke, mogli bi se začuditi kad saznaju da je ovaj dvojac na najboljem putu da ostavi trag u povijesti kinematografije svojim posljednjim filmom: Sausage Party je prvi računalni animirani film ikad koji je dobio oznaku R.

Scenaristi Rogen, Goldberg, Kyle Hunter i Ariel Shaffir, uz redatelje Grega Tiernana i Conrada Vernona, te glasove Jamesa Franca, Salme Hayek, Edwarda Nortona, Jonaha Hilla, Kristen Wiig..., imaju misiju promijeniti *mainstream* u animiranim filmovima, baš kao što su preteče Sausage Partyja žestoki South Park, Obiteljski čovjek i Archer to napravile na malim ekranima.

– Oni su probili led; izvan Sjedinjenih Država publika je navikla na animirane filmove za odrasle kao što su Chico & Rita ili Persepolis. Ali u SAD-u, gdje troškovi produkcije mogu narasti i više od 200 milijuna dolara, a animirani filmovi su zabava za cijelu obitelj, treba imati čelične živce i hrabrosti kockati se nečime što je dobilo oznaku R. Upravo je to razlog zbog čega je Warner Bros. animirani film Batman: The Killing Joke pustio samo u DVD distribuciju – govori jedan izvor iz drugog studija koji je sinkronizirao crtiće.

Rogen objašnjava:

– Napravili smo ovaj suludi film i u njega zapakirali svaku šalu koju očekujete čuti na nečemu što se zove Sausage Party (Zabava kobasica), ali ono što ne očekujete jest to da istovremeno imamo slatku priču o ljudima iz drugih kultura, ljudi koji se međusobno ne razumiju, a koji uče kako se povezati i bolje slagati. Dakle, u njemu ima i teološke analogije. Visoko smo si postavili letvicu. Na razini priče, karaktera i osjećaja, morali smo slijediti visoke Pixarove standarde. Vizualno, to je moralo biti na razini Priče o igračkama 3. I dogovorili smo se da se s

time nećemo sprdati...

Stvarno nisu. Ipak, Sausage Party ima više toga zajedničkog s Fritz the Catom ili s prošlogodišnjim filmom Anomalisa nego sa Snježnim kraljevstvom ili Malcima.

Kroz smijeh Rogen kaže:

– Gledajte, oživio sam hot-dog heroja Franka, a za dodatnu autentičnost Frank je oblikovan prema mojem pimpeku. Ja zapravo glumim vlastiti pimpek i to je jedna od mojih najboljih uloga. Greg Tiernan radio je s DreamWorksom 20 godina i, kako je rekao, taj studio danas ne bi dopustio izazovniji dijalog kakav smo imali u Shreku poput: „Mrtva treba nije u ponudi”, ili „Popuši mi”. Pixar to nikad ne bi dopustio. Na svu sreću, mi smo postavili isti presedan kao što je Deadpool postavio za filmove o superherojima.

– Film smo pokazali Sachi Baronu Cohenu – dodaje Goldberg koji je svoju karijeru započeo s Rogenom pišući scenarije za Da Ali G Show – i on je bio preplašen i traumatiziran. Bilo je lijepo njega šokirati. Ako je glumac koji se pretvarao da masturbira u gužvi na ulicama Manhattana bio šokiran, vjerujte nam da neće biti jedini.

MNOGI
NOSTALGIČARI
VEĆ SU
REZERVIRALI
REPLIKU
LEGENDARNE
KONZOLE

NINTENDO CLASSIC MINI NES

Nostalgija napada

PRIPREMITE PRSTE koji su vas devedesetih žuljali od gumenih *joysticka* jer Nintendo izdaje repliku klasične konzole originalno izdane 1985. Dizajn je potpuno isti, osim što je mini izdanje manje, a dolazi s instaliranih tridesetak klasičnih Nintendoovih igara poput Super Maria Bros., Donkey Konga, Final Fantasyja...

U paketu dolazi i *joystick*, a mogu se naručiti i dodatni po cijeni od deset dolara. Kako bi bio kompatibilan s današnjom tehnologijom, spaja se preko HDMI kablja. Konzola izlazi u studenom, a mnogi nostalgici odavno su je rezervirali i zadovoljno trljaju ruke u iščekivanju.

CIJENA: 60 \$

www.nintendo.com/nas-classic

BARISIEUR COFFEE MAKER/ALARM CLOCK

Buđenje uz miris kave

Ljeto je pomalo iza nas, a to znači da buđenje uz zvukove alarma većini ponovno postaje svakodnevica. Svako buđenje je teško, no ovaj alarm osim što će vas probuditi, skuhat će vam kavu. Ima li boljeg buđenja nego mirisom jutarnje kave? Jedina loša vijest je da je čitav projekt tek prošao fazu financiranja, no očekuje se brza realizacija jer na *crowdfunding* platformi Indiegogo traženi iznos je premašen još prije dva mjeseca.

www.joshrenoufdesign.com

HANDMADE TITANIUM
POCKET HAIR COMB

Češalj za sva vremena

Bilo da vam je vjetar pomrsio kosu ili ste se probudili raščupani, češalj je vaš najbolji prijatelj. A u tom pogledu boljeg prijatelja od lakog, ali čvrstog češlja od titana nećete pronaći. Pozdravite plastične češljeve čiji zupci lakoćom pucaju i nabavite ovaj titanski. Ne samo da izgleda *badass*, već je i vrlo praktičan, lagan i neslomljiv.

www.likecool.com

FLEYE DRONE

Najsigurniji dron na svijetu

Većina dronova koji se danas mogu nabaviti imaju mnogo slabih točaka te su potrebni sati i sati da se nauči njima upravljati, a u tom procesu učenja nerijetko i nastradaju. Ovaj dron to želi minimizirati, reklamirajući se kao najsigurniji dron na svijetu. Sigurnost postiže dizajnom u obliku sfere, a to mu omogućuje da se zabija gotovo bilo gdje bez nekih većih posljedica. Ovim autonomnim dronom može se upravljati i preko *smartphone* aplikacije, a njegove akcije mogu se i programirati. Moguće je letjeti deset minuta brzinom od oko 15 km/h. I prilično važno: cijena u odnosu na druge dronove nije nimalo pretjerana.

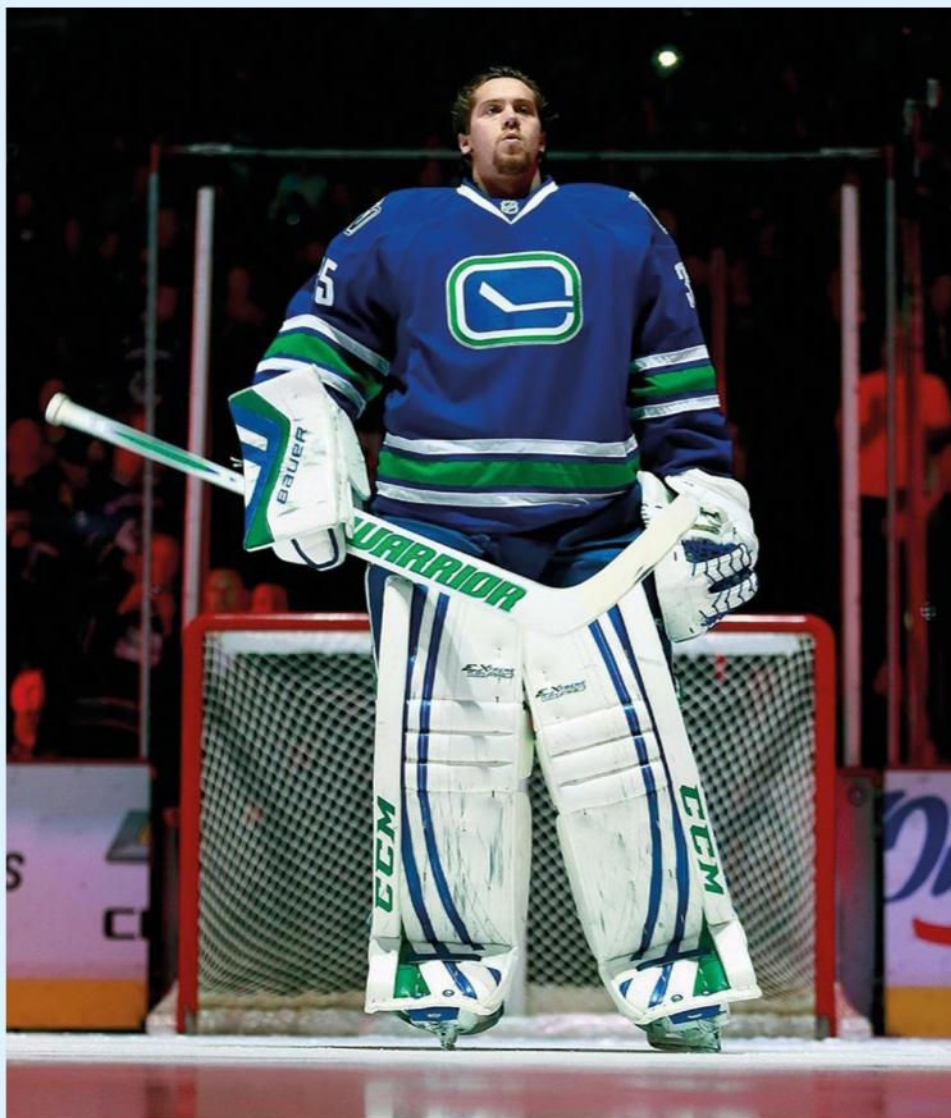
CIJENA: 700 \$

www.mansgear.net

Treba li hokeju veća mreža?

VRATARI SU SVE VIŠI, ZGODITAKA JE SVE MANJE. PREDSTOJE LI HOKEJU NA LEDU RADIKALNE PROMJENE ILI ĆE POBIJEDITI TRADICIONALISTI

PIŠE **SCOTT KING**

U STUDENOME PROŠLE GODINE, Scott Darling, rezervni golman Chicago Blackhawksa, medvjedoliki dvadesetsedmogodišnjak visok 198 cm, Chicago Sun-Timesu rekao je jednostavnu, ali bolnu istinu – „Shvaćate li da navijači žele gledati golove?!”

S prosječnom visinom vratara koja premašuje 187 cm, što je gotovo 8 cm više od prosjeka prije jednog desetljeća i uz okvir gola koji je ostao standardnih 122 x 183 cm, u NHL-u je sve manje zgoditaka.

Prosječan broj golova po utakmici u sezoni 1992./93. bio je 7,256, a u sezoni 2015./16., tek 5,401. Sve dok se profesionalni hokejaši natječu na tržištu s ostalim profesionalnim ligaškim sportovima, promjene su neizbježne.

Kontroverza je zaposjela led kad je prošlog studenog, za vrijeme konferencije za novinare, Mike Babcock, trener Toronto Maple Leafsa, objavio brojeve.

„Postaje nemoguće zabiti gol”, rekao je.

„Dovoljno je da pogledate brojeve i izračunate kako je bilo prije deset, dvadeset godina, a kako je danas. Usporedite samo današnju prosječnu visinu vratara i veličinu gola. Recept je stoga jasan: moramo povećati gol želimo li da igra ostane atraktivna.”

Nekadašnji NHL-ov centar, a današnji NBC-jev sportski analitičar Jeremy Roenick slaže se da su visoki golmani postali problem za postizanje golova, ali za razliku od Babcocka, ipak ne želi da se povećava gol.

„Ja sam tradicionalist”, kaže. „Volim povijest ove igre i ne vjerujem da će se povećavanjem gola ili ledene površine što se također predlaže, bitno povećati šanse za postizanje gola.”

Roenick se može tješiti spoznajom da će zasad sve ostati po starom...

„Nije realno očekivati da će se uskoro bilo što dogoditi, kaže Kay Whitmore, direktor NHL-a. „O tome se svaki put iznova počne govoriti kad neka momčad ima problem postići gol. Kako bi skrenuo

kritike s igre vlastite momčadi, trener onda počinje govoriti kako bi mreža trebala biti veća, pa ta priča dobije svoj život.”

No, postoji nešto što NHL može – smanjiti. Whitmore, negdašnji vratar, najavio je da će sljedeće sezone palice golmana biti manje. To neće biti prvi put, liga je vratima smanjila palice u sezoni 2013./14.

Navijači se, u principu, slažu s Roenickovim tradicionalizmom. Većina je zadovoljna odlukom o nepromijenjenoj veličini vrata te smatraju da je sasvim dovoljna odluka o skraćivanju golmanskih palica. Ali što ako to novo skraćivanje palice podbaci u namjeri da bude više zgoditaka? Činjenica je da veće mreže mogu igru učiniti privlačnijom, pogotovo mogućim novim navijačima, ali u tom bi procesu hokej na ledu mogao postati poprilično drukčija igra.

Zato zaista nismo sigurni kako će ova igra izgledati u bliskoj budućnosti. NHL će sasvim sigurno odrediti i njezin razvoj u svijetu...

KNJIGE KOJE MORATE PROČITATI AKO JOŠ NISTE (A MOŽETE I OPET!)

Truman Capote Hladnokrvno ubojstvo

RIJEČ JE O JEDNOM OD PRVIH KRIMINALISTIČKIH ROMANA KOJI JE ZA TEMELJ UZEO ISTINITI DOGAĐAJ TE U SVAKOM SLUČAJU ZASLUŽUJE MJESTO MEĐU KLASICIMA 20. STOLJEĆA... PIŠE **STJEPAN VUDRAG**

ČETRNAESTOG STUDENOG 1959. dvojica bivših zatvorenika, Dick i Perry, pokušavaju opljačkati jednu farmersku obitelj u malenom gradiću u Kansasu. Njihovi planovi se izjalove i čitava četveročlana obitelj završi mrtva što doprije na novinske naslovnice diljem Amerike. Vijest o tragediji čita i Truman Capote (1924. – 1984.) koji iza sebe „u nogama” tad već ima podosta literarnog iskustva. On odlučuje istražiti nerazjašnjene okolnosti oko slučaja i pretvoriti ga u roman od čijeg je objavljivanja do danas prošlo točno pedeset godina, a to je dobra prilika da se podsjetimo zašto se i danas smatra jednim od najboljih u žanru.

Truman Capote počeo je pisati već s 11 godina, a u profesionalne vode uplovio je kratkim pričama. Proslavio se 1958. romanom *Doručak kod Tiffanyja* (*Breakfast at Tiffany's*) koji je samo tri godine nakon objavljivanja Blake Edwards pretvorio u film koji je osvojio dva Oscara.

Ipak, najviše slave Capote je stekao za svoju priču o ubojstvu farmerske obitelji u svom domu u Kansasu. „Hladnokrvno ubojstvo” koje je sam označio kao „nefikciju”, izlazi na vrhuncu njegove karijere, prije 50 godina, a u sedamdesetima zvjezdani status održavao je gostujući u talk showovima. Njegova djela poslužila su kao inspiracija barem za desetak raznih filmova, TV serija i predstava. Živio je poprilično burno i autodestruktivna spirala koja ga je zahvatila, priuštila mu je preuranjenu smrt 1984., samo mjesec dana prije nego bi navršio šezdeset godina.

Capote je u svojoj slavi 2005. dobio i biografski film u kojem ga je izvrsno utjelovio Philip Seymour Hoffman koji je za svoju interpretaciju nagrađen i Oscarom za najbolju mušku ulogu, a film je imao još

četiri nominacije uključujući i onu za najbolji film. Upravo oko događaja koji su inspirirali roman, vrti se i radnja filma koji usko tematizira njegov odnos sa Perryjem Smithom, jednim od ubojica.

„**HLADNOKRVNO UBOJSTVO**” jedan je od prvih kriminalističkih romana koji je za temelj uzео istiniti događaj te zasluđuje mjesto među klasicima 20. stoljeća. Ekscentrični Capote vijest o ubojstvu farmerske obitelji Clutter pročitao je u New York Timesu. Bio je fasciniran pa je pozvao prijateljicu iz djetinjstva Lee Harper (autoricu američkog klasika „Ubiti pticu rugalicu”) da zajedno otputuju u maleni gradić Holcomb u Kansasu i istraže detalje oko ubojstva. Prikupili su tisuće stranica bilježaka iz kojih je nastao roman koji se s pravom smatra pionirskom krimića baziranih na istinitim događajima. Ipak, nakon objave romana, Lee Harper nikad mu nije oprostila jer joj nije odao baš nikakvu zahvalnost za pomoć koju mu je pružila.

Iako je radnja većim dijelom bila poznata, Capote je slojevitom naracijom uspio zaokupiti čitatelja, a svojim antiherojima čitatelje je čak pridobio na emocionalnoj razini. Na početku romana upoznajemo

Ekscentrični Capote vijest o ubojstvu farmerske obitelji Clutter pročitao je u New York Timesu. Bio je fasciniran, pa je pozvao prijateljicu iz djetinjstva Lee Harper (autoricu američkog klasika „Ubiti pticu rugalicu”) da zajedno otputuju u maleni gradić Holcomb u Kansasu i istraže detalje oko ubojstva...

obitelj Clutter – moralnog gospodina Cluttera, gospođu Clutter koja boluje od kliničke depresije te njihovo dvoje djece, Keyona i Nancy, po mnogočemu savršenu južnjačku djevojku. Njihovu farmersku idilu prekida provala dva bivša zatvorenika koji žele opljačkati sef, no stvari se otmu kontroli i čitava obitelj ubijena je puškom. Svjedoka nema, motivi su sumnjivi, a frustrirani agenti često se bore i sami protiv sebe. Istovremeno, Capote stvara paralelni svijet u kojem žive ubojice čije životne priče nam prikazuje.

JEDINSTVENI PSIHOLOŠKI svijet zatvorenika uspio je opisati iz prve ruke, a kako je roman pisao paralelno s istraživanjem, formirao je poprilično blisku vezu s jednim od ubojica koji je završio osuđen na smrtnu kaznu. Neki sudionici intervjua kasnije su ga kritizirali jer su smatrali da je u romanu previše fikcije, no on se pozivao na svoju umjetničku slobodu...

Prije nekoliko godina na zatvorskom groblju u Kansasu iskopana su tijela ubojica Richarda Hickocka i Perryja Smitha. Obješeni su još 1965. nakon što su proglašeni krivima za okrutno ubojstvo koje je inspiriralo Capotea. No, ono što Capote nije znao je da Cutterovi nisu bili jedine žrtve pomahnitih ubojica. Naime, desetak dana prije uhićenja, ubili su mladi bračni par i njihovo dvoje djece, a DNK analiza iskopanih tijela to je i potvrdila.

Bilo kako bilo, Truman Capote ostat će upamćen kao ekscentrični i svojevlasti autor, začetnik takozvane dokumentarističke proze, a njegova djela rado se čitaju i danas. „Hladnokrvno ubojstvo” idealno je štivo za kralj ljeta i uvod u ponešto ozbiljniju jesen...

Fatkini

ili veličanje pretilosti u bikiniju

PIŠE **NIKA OSTOIĆ**

Svatko ima pravo na svoj ukus, na kraju svijet je pun fetišista na debljinu koji se pale na strije na trbuhu, ali realno, promovirati tako nešto je loše jer debljina je nezdrava i u vezi nje nema ništa pozitivno

Fatkini! Zlo! Promocija nezdrave prehrane i celulita koji izgleda kao izrovana njiva. Fatkini je novopečeni termin koji su izmislile bucmaste žene, neke od njih i više nego bucmaste, a koje veličaju svoju pretilost, svojih 80, 90 ili čak 115 kg u bikiniju. One se fotografiraju za Instagram i skupljaju lajkove na račun svog pretilog izgleda.

Kraj je ljeta i još su poneki od vas na plaži i ako pogledate 360 stupnjeva oko vas, naići ćete na fatkini predstavnice. Znamo otkud stiže termin: *fat* na engleskom znači debela, a *kini* dolazi od riječi bikini.

Prošlog sam mjeseca, britka kakva jesam, u nekom Facebook statusu napisala da je naša domaća fatkini promotorica, inače model za bucke, pretila jer doista i jest i nju je taj komentar toliko pogodio da je, sasvim neprimjereno njoj kao javnoj osobi, nakon što je svoju izjavu ponosno objesila na svoj Facebook zid, ismijavala mene zajedno sa svojim fanovima koji joj se uvlače u šupak komentarima protiv mene.

Recimo, netko me fino navrijedao na svim osnovama, a ona na to toj osobi napiše: „Ahahahahahah kraljiceeee LOL!” Zar je to ponašanje jedne javne osobe koja bi trebala zagovarati mir na društvenim mrežama i barem se praviti da ju vrijeđanja drugih i tračevi o, u ovom slučaju meni, ne zanimaju, ali ne – tu fatkini hrvatsku predstavnicu ništa nije moglo zauzdati da se suzdrži od javnog uživanja u vrijeđanju mog izgleda iako se fatkini promotorice zalažu za tzv. *body positivity* i ne bi trebale vrijeđati ičiji izgled jer... svi smo jednaki.

Nisam ja kriva što ona noću jede krafne i maže maslac dva centimetra debelo na kruh, što je potrebno raditi na dnevnoj bazi kako bi se postigla nezdrava fatkini linija.

Inače, debele žene izmislile su termin fatkini kao udarac bikiniju. One smatraju da su vitke žene u biki-

niju bezveze i nisu seksi, po njima je seksi izgled nasukanog kita kojeg kad vidimo na plaži poželimo pozvati Green Peace ili kako se već zove ona organizacija koju zovete kad nabašete na kita koji se nasukao na obalu i gubi dah.

Taj termin nije toliko nov. Provlači se po internetu već nekih dvije godine. U nekima budi divljenje, a u većini zgražanje i negativne komentare. Svatko ima pravo na svoj ukus, na kraju svijet je pun fetišista na debljinu koji se pale na strije na trbuhu, ali realno, promovirati tako nešto je loše jer debljina je nezdrava i u vezi nje nema ništa pozitivno.

No, neke fatkini predstavnice zarađuju na svojoj debljini, reklamiraju odjeću za pretile i imaju stotine tisuća pratitelja na društvenim mrežama. Za sve je kriva zemlja debelih – Amerika – oni su i izmislili taj termin. A pratitelji takvih? Većinom su to druge debele žene koje u fatkini poznatim curama vide utjehu, a

ostali pratitelji su tu da se zgražaju na svaku njihovu sliku i smiju se tome.

Zdravo se smijati, ali nije zdravo biti fatkini cura. Naravno, treba voljeti svoje tijelo, ali prezentirati debljinu kao nešto pozitivno je jednako kao prezentirati ovisnost o kokainu kao super stvar. Hej, drogiraj se kokainom i plesat ćeš cijelu noć, *wow*, zakon!

Dopirem li do vas? Naravno, svakom svoje, nije, ponavljam, grijeh biti fetišist na debljinu i završit ću stoga ovaj tekst pozdravnom porukom svim fatkini djevojkama i ženama, ponosnim na svoju debljinu – neću reći obline – jer svi znamo da debljina i obline nisu isto.

Dakle: uživajte i želim vam puno pratitelja na Instagramu pošto vas to jako veseli. Pusa. 🍷

Sve moje Olimpijske igre

Kolovoz je bio mjesec veselja i radosti. Rujan nam donosi izbore. Neće biti ni izbliza tako lijep...

PIŠE **IVAN BLAŽIČKO**

Prvi je bio München 1972. godine. Bilo mi je 11 i sport je sve više bivao os oko koje se vrtio moj svemir. Ne sjećam se, svakako ne iz onovremene perspektive, masakra izraelskih sportaša. Kasnije sam tu tragičnu priču gledao na filmu, čitao o njoj, vrtjeli su se arhivski izvještaji s uzbuđenim glasom Dragana Nikitovića u retrospektivama Igara, ali sve je to došlo kasnije.

München je za mene bio Mark Spitz, američki brko s kompletom od sedam medalja, na posteru iz – tko će ga znati... Možda Plavog vjesnika? Ili Sportskih novosti? Je li tada izlazila SN Revija? Medalje i kupaće gaćice Speedo u bojama „Stars and stripes“, američke zastave. Bio sam samo jedan od mnogih klinaca koji su se tog ljeta na moru pojavili u takvim gaćicama, po koje je mama morala u Trst ili Graz, svejedno.

Montreal 1976. je bio nekako dalek i u drugoj, kasnoj vremenskoj zoni, pa se i sjećanje na dobrodušnog sarajevskog Makedonca, Zorana Popovskog i njegov legendarni gaf o Matiji Ljubeku koji se toliko umorio veslajući do zlata da je morao kleknuti, vjerojatno ugradilo kasnije, uz iste one preglede najvećih uspjeha YU sporta, koji su se redovito prikazivali uoči Igara.

Onda je stigla Moskva 1980. i mojih već 19 godina. Rusi su, zahvaljujući nemilosrdnoj jugo-propagandi, prošli put od najvećih prijatelja do mrskih neprijatelja, a tako su nekako prošle i te Igre. Zbog bojkota Amerikanaca bile su mi bez gušta, nisu to bile prave Igre, već sakate, siromašne, političke. Ali gledao sam prijenose, ponajviše atletiku i za duže vrijeme jedan od junaka moje mladosti postao je poljski skakač s motkom, Władysław Kozakiewicz. Skočio je najviše, pobijedio i gestom koja se nije mogla pogrešno protumačiti, poručio Rusima – evo vam, jebite se! O da, znao sam što to znači i zašto je Poljak poslao tu poruku Rusima.

ČETIRI GODINE KASNIJE bio je Los Angeles. Nije se promijenio samo svijet, već i neki moji pogledi na njega. Odjednom mi je sav taj sjaj, sve te zvijezde i trake i taj posrani letač s mlaznom brentom na leđima, sve mi to nije bilo drago i bilo mi je previše. Sada nije bilo Rusa, a svi su prijenosi bili „amerikanizirani“ do ludila. Hollywood je režirao Igre da pokaže američku supremaciju.

Kad je došao Seul, više nisam bio samo pasionirani promatrač. Bio sam klinac u Sportskom programu TV Zagreb koji je bio domaćin „JRT poola“ za praćenje Igara. Dugo Đurković prenosio je vaterpolo i reprezentacija je

osvojila zlato, a ja sam definitivno odlučio da će to biti jedan od „mojih“ sportova.

Barcelona 1992. je ostala zauvijek najljepša i najveća – prvi put Hrvatska, prvi sam put izvještavao s Igara. Komentirao sam atletiku i želio biti bolji od Bože Sušeca. Dovukao sam knjige, pripremao se cijele noći i prvog se dana „ubio“. Prijenos sam „ubijao“ gomilama podataka, pričama koje nisu imale veze sa slikom i za koje nije bilo vremena – baš kao što to danas rade „ugledni“ nogometni komentatori. Te sam noći shvatio da sam skrenuo u pogrešnu ulicu, stao sam na loptu i radio normalno do kraja. I bilo je dobro.

Kada je stigao slobodni dan, uzeo sam snimatelja, Samoborca Sokola i napravio priču o reporterskom danu u Barceloni. Našli su se tu i Gaudi i La Rambla i još mnogo detalja iz čarobne Barcelone. Godinama kasnije, pokojni Boris Mutić spominjao je tu reportažu kada je želio ispričati kako se treba raditi... Košarkaši, dva Gorana, koliko sreće, koliko ponosa.

Četiri godine kasnije, 1996., bio sam već urednik programa. I prvi put u povijesti urednik nije otišao na Olimpijske igre. Bio sam u Atlanti prije Igara, na velikom televizijskom sastanku. Ono što sam vidio nije mi se svidjelo. Te su Igre, vjerovao sam, morale biti u Grčkoj – prošlo je 100 godina od prvih Igara suvremenog doba. Pušio sam tradiciju jako i činjenica da su Igre nakon samo 12 godina ponovo u Sjedinjenim Državama, da ih je kupila Coca Cola čije je sjedište u ružnoj i nezanimljivoj Atlanti, bila mi je silno odbojna. Vodio sam emisije u Zagrebu i u studio su uletjeli redakcijski klinici u „gusjenici“, slaveći zlato naših rukometaša...

SYDNEY 2000. označio je i moj privremeni televizijski oproštaj od Igara. Tamo sam bio šef projekta. Sportaši nisu briljirali, a neka mi oprostite zlatni Nikolaj Pešalov, no, nije to zlato bilo istinski „naše“.

Profesionalni put odveo me, nakon Sydneya, na stranu koja nije bila izravno povezana sa sportom. Odradio sam jednu olimpijadu (Ivane, strogo me već u počecima podučila Milka Babović, olimpijada je razdoblje između Olimpijskih igara, odličja se ne osvajaju na Olimpijadi, već na Olimpijskim igrama, vi kao novinar ne smijete pričati gluposti koje su drugima dopuštene), ciklus od četiri godine, na komercijalnom projektu Nove TV i Igre u Grčkoj 2004. koje sam ranije toliko priželjkivao, prošle su pored mene, a da su me, zapravo, tek okrnule. Nisam stigao gledati i pratiti i tu je, priznajem, olimpijska rupa.

Vratio sam se 2008. i kreirao „Pekinški dnevnik”. Bit ću vrlo neskroman – najbolju emisiju koja je pratila događanja na jednom Igrama. Vremenska razlika i silan trud ekipe omogućili su da u 120 minuta svake večeri gledatelji vide baš sve najvažnije što se dogodilo u Pekingu. Nismo propustili niti jedan sport, niti jednu medalju. A posebno ću pamtiti najslađa otkrića – Martina Čotara i Roberta Seligmana koji su nam u studiju tako nadahnuto, s toliko ljubavi i znanja pričali o biciklizmu i gimnastici.

Trebao sam voditi i projekt London, odradio sam „World broadcaster meeting” u Londonu, složio program, ali kada sam shvatio da tadašnjem vodstvu HRT-a apsolutno ništa ne znači projekt vrijedan više od 20 milijuna kuna, rekao sam – sad je dosta. London sam gledao najviše na engleskom Sky TV-u, koji je ponudio nove mogućnosti praćenja. Nema više jednog tzv. „međunarodnog feeda” koji diktira što ćete gledati. Dostupni su signali sa svih borilišta, pa ako vas zanima isključivo rukomet, možete cijeli dan gledati rukometne utakmice. Sandra i vaterpolisti, veslači, o da, bila je to najava velikog uzleta.

STIGAO JE I RIO. Još malo pa će se zaokružiti moja 14. životna olimpijada, a ovo su bile jedanaeste Igre koje sam pratio. Ponovo je politika umiješala prste i ogorčen sam odlukom da se Ruse izbacilo neselektivno. Treba kazniti one koji varaju, ali pomesti snove svima, to je političko sranje.

Bezbroj me stvari živcira u današnjem načinu praćenja. Web novinarstvo je pošast koja ubija sve lijepo i plemenito, posebno u sportu. Nikada neću prihvatiti premisu da samo loša vijest izaziva „klikove”, a svakako neću prihvatiti kriterij „klika” kao mjeru neke vrijednosti. Primjerice, hrvatski su košarkaši u Rio putovali u ekonomskoj klasi. Dan kasnije objavljena je fotografija Srba koji su letjeli poslovnom. Nažalost za hrvatske košarkaše, očito je status srpskih bolji i plaćene su im bolje karte. Ali nakon toga portali objavljuju otprilike: „Američki košarkaši dolaze luksuznim brodom-hotelom i rugaju se svima.”

Kome se to oni rugaju? Zašto mora pisati da se rugaju da bi to bilo čitano, da bi dobilo „klik”? O glupostima da se nekom sportašu „smije cijeli svijet” ne želim ni pisati – nitko normalan se sportašu ne smije. Smiju se svi tek jadnicima koji tako opremaju tekstove.

Nema više urednika poput Žarka Susića, Janka Goleša ili svih mojih kolega koje sam spomenuo – Milke, Borisa, Bože ili Miće. Milka me je znala i udariti kada bih napisao ili rekao nešto što bi unizilo sport ili sportaše. Danas o sportu, posebno na webu, pišu ljudi koji se sportom nikada nisu bavili, koji ne idu na utakmice ili borilišta, mlatimude svoje teorije, a siguran sam da bi imali velikih problema napraviti dva na nozi ili tri puta prebaciti loptu preko mreže. No, to je posebna tema koja zasluhuje opširniju priču...

Vratimo se Riju. Nisam se budio noću, ali sam se jutrima silno veselio kada bi me dočekala vijest o novom odličju, o novim uspjesima. Strašno mi je drago da se vratila košarka, ne samo igrački, već i naglašenim nacionalnim duhom kojeg donosi ova generacija. Vaterpolo traje, tu je i rukomet (halo ljudi, dajte malo normale, dvadeset godina smo u vrhu, otkud uopće ideja da je samo medalja – i to zlatna – uspjeh?).

ČUDESNE SU ATLETSKE CURE, a oduševili su me jedriličari jer to je još jedan „moj” sport, kojeg sam pratio dok nitko nije želio. Martin, Valent i Damir su istinski junaci jer ne postoji sport koji lomi kosti, tetive, trga mišiće i čupa želudac kao veslanje – za njih sam vrištao i skakao kao dijete ispred ekrana. I Josip i Filip dio su tog brazilskog čuda, te priče koja nam je kolovoz učinila sretnim i veselim.

Ali moj je junak ipak Božo Starčević. Da ste samo jednom ušli u staru dvoranu hrvačkog kluba Lika na zagrebačkom Trgu žrtava, da ste osjetili taj miris, znali bi kako su krvava hrvačka odličja. A Boži su medalju ukrali, jer, što se mene tiče, Božo je Rusa tuširao ko zečica i zasluhuje naklon do poda. I da sve bude ljepše, dobrotom urednika Miška i zahvaljujući dobrom „timingu” rokova, imao sam vremena pričekati i pobjedu Dinama u Salzburgu.

Je, bilo je sreće, ali kaže pjesnik – „netko to od gore vidi sve” i taj netko je dobar i prije ili kasnije vrati što je ranije uzimao. Plave bluze su ponovo u eliti, najbolji će i ove jeseni na Maksimir.

Kolovoz je bio mjesec veselja i radosti. Rujan nam donosi izbore. Neće biti ni izbliza tako lijep. ❖

„Ružo, gle!”

Identitet Bačvica

Ležaljke su okupirale gotovo svaki raspoloživi kvadratni metar, a tamo gdje ih nema, na ručnicima je tijelo do tijela. Starosjedioci su gotovo sasvim potisnuti, pa i piciginaši koje na njihovoj štaciji u sjeveroistočnom kantunu plaže možete vidjeti samo rano ujutro ili u sumrak

PIŠE **IVICA PROFACA**

Ovo je kupalište idealno, a vrijedi pola svijeta. Tako je 21. rujna 1929. splitski list „Jadranska pošta” prenio dojmove jednog od članova bogatunske obitelji Rotschild o kupanju na Bačvicama. List ne piše o kojem se od Rotschildovih radi, no s obzirom na to da je gost stigao jahtom „Rhodora”, vjerojatno je riječ o o Lionelu de Rotschildu. „Jadranska pošta” je još dodala da se milijunaš „osobito zanimao za starine Dioklecijanove palače”.

Dok ovo pišem, po lokalnim medijima se piše da je na jahti „Rising Star” u Split nakratko uplovila Ivanka Trump, što je najbliže onome što su nekad značili Rotschildovi, makar bi članovi slavne bankarske obitelji vjerojatno s gnušanjem odbili bilo kakvu vezu s nekim poput Donalda Trumpa. Naravno, Ivanka se nije osobito zanimala za starine Dioklecijanove palače, pa je njezino prisustvo u Splitu ovjekovječeno samo na Instagramu i neuspješnim vezivanjem goleme jahte na privezište sumnjive legalnosti na Zapadnoj obali.

I dok su Rotschildovi bili među rijetkim turistima u tadašnjem malom Splitu, u eri Trumpovih grad je jedan od najvećih turističkih hitova u Hrvatskoj. A hit su i Bačvice. Toliko veliki da nemam pojma što bi danas Lionel de Rotschild rekao o tom kupalištu, bi li i dalje smatrao da „vrijedi pola svijeta”. Znam što o tome misle starosjedioci, bar neki...

Ovoga ljeta na pijesku Bačvica zadržavam se samo ranije ujutro, prije nego turisti željni sunčanja zauzmu stotine ležaljki. Odmah ograda: super mi je što se strancima sviđa plaža na kojoj sam proveo toliki komad života i koju doista smatram važnim dijelom splitskog urbanog softvera, ma koliko se kontinentalcima gadili kadrovi zimskog picigina u televizijskim dnevnicima.

No, u jednom trenutku ta je popularnost dobila dimenzije koje su uobičajene za mjesta koja turisti otkriju u masovnijim razmjerima. Plaža koja – začudo – ima čistije more nego solidan dio plaža podno Marjana, u nekim trenucima nalikuje ritualnim kupanjima na Gangesu. Ležaljke su okupirale skoro svaki raspoloživi kvadratni metar, a tamo gdje ih nema, na ručnicima je tijelo do tijela. Starosjedioci su gotovo sasvim potisnuti, pa i piciginaši koje na njihovoj štaciji u sjeveroistočnom kantunu plaže možete vidjeti samo rano ujutro ili u sumrak.

NARAVNO, TAKVE SU STVARI neizbježne, a osim toga nama naviknutim na ritual odlaska na Bačvice ostaje još cijeli rujan, pa i listopad, odvažnima je tu još i zima. Pa ćemo uživati dok se svi oni koji se sada prže na suncu budu pokušavali zagrijati po Skandinaviji, Engleskoj, Njemačkoj...

Nema ovdje zle namjere, istinski mi je simpatično što je tako važan simbol moga grada ispaio privlačan i turistima iz cijeloga svijeta. Bolje da smo prepoznatljiviji po plaži, nego po partijanskoj oblokačini. Dobro, nisu ta dva fenomena baš nepovezana, počevši od bizarne navike da se svjetska mladarja satima prži na pijesku s litrenim (s vremenom sasvim toplim) pivama u ruci, pa do noćnog provoda u okolnim barovima i klubovima. Sve su to nuspojave, a jedna od (meni) najodbojnijih je popodnevna megadecibelnja zvučna kulisa. Na dijelu Bačvica kojeg Splitčani zovu Željezničar, a koji je oduvijek mjesto na kojem su se kupali penzioneri i stanovnici Dioklecijanove palače (to su vam oni Getani iz pjesme Harija Rončevića), svako popodne iz zvučnika krene zaglušujuće techno čekićanje, pravo malo Zrće.

Domorodaca, naravno, više nema, a cijelo ljeto se među njima prepričava navodna zgoda o nekom Splitčaninu koji se tamo kupuje cijeli život, da bi mu se odjednom dogodilo da nema gdje položiti šugaman. I onda je – kaže legenda – krenuo u kaznenu ekspediciju, pa je u moru završila jedna ležaljka. Pa još jedna. Pa još jedna, sve dok nije imao dovoljno mjesta. I nitko mu, kažu, nije ni riječi prigovorio.

Bačvice su tako dobile sasvim novi *image*, makar su i dalje jednako važna kota u urbanom tkivu Splita. Gledajući sve to, sjetio sam se vremena kad je skoro faksimilno obnovljen plažni objekt, po projektu Eugena Širole, i kad se počelo govoriti o brojnim sadržajima. Među njima je najveći broj bio onih javnih – od akvarija preko kabina, do usluga kakve su se nekad pružale u toj uvali. Ništa od toga nije ostalo. Grad se nikad nije pokazao dovoljno sposobnim da dovrši akvarij koji je nekom nerazumnom odlukom iseljen iz Oceanografskog instituta na panti Marjana, kabine su se pretvorile u štekate kafića, a jedine raspoložive usluge su one ugostiteljske. Niču i hoteli oko plaže, vječni strah lokalaca da će netko ograditi dijelove Bačvica samo za njihove goste...

SREĆOM, I DALJE SE OSJEĆAJU posljedice projekta kanalizacijskog kolektora, pa je more i na Bačvicama doista čisto, ujutro i kristalno bistro. Teško je zamisliti i da je u vrijeme kad se tuda Rotschild brčkao bilo čistije. Sve drugo prepušteno je stihiji, i izgubilo se sve što je planirano kad je prije 17-18 godina građena nova zgrada koja je trebala zamijeniti trošno modernističko remek-djelo iz tridesetih godina prošlog stoljeća.

Gledano sad unatrag, te tridesete simbolično započete baš onom Rotschildovom ocjenom iz 1929., nekako se čine zlatnim dobom i Splita, pa onda i Bačvica. Uvala u kojoj su

stari Splićani prali bačve, i koja je nekad davno predstavljala daleku okolicu grada, odjednom je postala jednim od središta društvenog života. Tamo je bilo prošlo vrijeme kad se kupanje u moru smatralo nemoralnim, svojstvenije magarcima nego ljudima. Do 20. stoljeća u uvali su postojali samo ljetnikovci obitelji Bui i Paparelo-Rizmondo, a slučaj je htio da mi jedan od izdanaka ove prve familije nekidan kaže da izbjegava današnje Bačvice u širokim lukovima.

Nije se puno promijenilo ni gradnjom drvenog kupališta Košćina, a još 1930. određivale su se kazne za javne poljupce. Što bi tadašnji gradski komunalci rekli da vide današnju Sodomu i Gomoru... Ipak, uživalo se, dovoljno je pogledati sjajne fotografije koje je tada tamo snimao veliki splitski fotograf Julije Mosettig.

Sadašnji oblik plaža je dobila nakon – pazi sad – međunarodnog natječaja. Članovi tadašnjeg društva „Bačvice”, pandan današnjim piciginašima, malo su modificirali pobjednički rad i izgradili kupališnu zgradu uz koju sam odrastao, čija kopija i danas tamo stoji, makar unakažena dogradnjama diktiranim pomahnitalim ugostiteljskim potrebama u zadnjih desetak godina.

ZA BAČVICE JE OD TADA do danas vezan dobar dio povijesti drevnoga grada, Splićani su na njima ljubovali, zabavljali se, učili plivati i plesati, a tu je i kolijevka splitskoga turizma, od kojega, čini se, danas živi cijeli grad. Tadašnji hoteli „Matić” i „Na plaži” (kasnije nazivan „Sava” i „Mosor”) danas su ili devastirani, ili pretvoreni u tvrđave birokracije, a jedino je stari „Park” u međuvremenu doživio drugu mladost obilježenu s pet zvjezdica nakon nedavne ne baš sretne rekonstrukcije.

Najnoviji adut trebao bi biti novi hotel s pet zvjezdica, na mjestu nekadašnjeg prenočišta „K bijelom orlu” koji je izgorio 1925. Splićani, kakvi već jesu, ne vole sve te novogradnje, ali bilo bi zanimljivo vidjeti kako bi danas gledali na mega građevinu koju je tamo planirao izgraditi najveći splitski međuratni hotelijer, gospodin Matić. Samo nedostatak novca i početak Drugog svjetskog rata spriječili su gradnju hotela koji je trebao prekriti cijeli prostor sjeverozapadno od plaže.

Tada, u vrijeme „Male Floramye” i „Spli’skog akvarela” ponosno se, kako svjedoče novinski napisi, govorilo o „visokom rangu hotelske ekstra klase”, ili „konfortu kakav se može imati samo u velikim hotelima na elegantnim plažama i u velegradovima”. Začudo, pad Bačvica nije počeo s dolaskom socijalizma, jer još su se desetljećima nakon Drugog svjetskog rata zadržali plesnjaci u okolnim hotelima, ulaz i kabine na plaži uredno su se naplaćivali uz obvezne mangupe koji su više voljeli preskakati ogradu, a tu je, na mjestu današnjeg ljetnog kina, rođen i festival zabavne glazbe „Melodije Jadrana”.

U međuvremenu stvorili su se i novi mitovi, oko cjelogodišnjeg kupanja, pa posebno picigina, makar su u uvali rođeni i neki drugi sportovi, recimo vaterpolo. Kad je eksplozijom urbanizma i industrije Split postao veliki grad, počele su u masovnosti nestajati i Bačvice. Tek očišćenim morem počela je renesansa.

Renesansa je sada pomalo izvan kontrole, jer popularnost Bačvica postaje najveći teret toj plaži. Posjećenost je masovna, identitet se negdje usput počeo gubiti.

ON OPTIMUM NUTRITION

POLLEO sport
BITI FIT LAVOVSKI JE POSAO

OPTIMUM NUTRITION
Pro Complex

Mješavina proteina iz 4 različita izvora, bogata širokim spektrom aminokiselina. Služi kao podrška mišićnom rastu. Idealno za one koji zahtijevaju više.

Porsche Panamera kreće u drugi krug

U svojem portfelju Porsche ima vjerojatno najpoznatiji i možda najbolji sportski model 911, koji je kroz godine konstantno moderniziran, a opet je zadržao tu prepoznatljivu crtu. Upravo se to nastojalo napraviti i s Panamerom

PIŠE MISLAV FRLETA

P rošlo je točno sedam godina otkako je premijerno predstavljena Porscheova limuzina Panamera. Bio je to važan datum za tvrtku iz Zuffenhausena jer je tako ušla u jedan sasvim novi segment vozila sa četiri, odnosno pet vrata u kojem do tada nije bila prisutna. Ciljna skupina je jasna – to su kupci koji imaju potrebe za sportskom limuzinom, a opet žele zadržati performanse i izgled pravog Porschea.

Upravo je zato bio i delikatna posao dizajnera i inženjera u Porscheu: napraviti vozilo tehnički dostojno značke koju nosi, a opet je trebalo ugraditi

novu dimenziju jer je potrebno vozilom udobno prevesti četiri odrasle osobe i njihovu prtljagu. Prva generacija je odradila taj rudarski posao

MAKSIMALAN LUKSUZ

Porsche Panamera nudi luksuz najbolje limuzine. To podrazumijeva kompletnu tehničku podršku vozaču tijekom vožnje, ali i maksimalnu udobnost i jednostavnost prilikom uporabe. Panamera ima primjerice najkvalitetniji zvuk audio sustava na tržištu, ali i mogućnost povezivanja s vašim pametnim telefonom. Razni sigurnosni sustavi po potrebi koče umjesto vas, upozoravaju na opasnost, a u slučaju nesreće vozač i putnici će biti maksimalno osigurani. Instrumentna ploča sačuvala je izvorni Porscheov dizajn sa velikim mjeracom okretaja u sredini. To je samo još jedan dokaz kako je Panamera pravi Porsche od glave do pete.

probijanja leda na tržištu, ali kao kod svake veze, u „kriznoj” sedmoj godini došao je red za promjene.

A druga generacija donosi prepoznatljivo vozilo koje je dizajnerski i tehnički osvježeno. Porsche u svojem portfelju ima vjerojatno najpoznatiji i možda najbolji sportski model 911, koji je kroz godine konstantno moderniziran, a opet je zadržao tu prepoznatljivu crtu. Upravo se to nastojalo napraviti i s Panamerom. Dakle, ponuditi nova rješenja, ali opet zadržati prepoznatljivost i na taj način polako početi stvarati novu legendu među automobilima.

PANAMERA JE I DOSAD bila impozantna limuzina, a sad je još narasla i ima 5,05 metara, što je 3,4 cm više od prethodnika. Unutrašnjost je također izmijenjena, rekli bismo da je nekako pročišćena, odnosno funkcionalnija je i jednostavnija za uporabu. Središnje mjesto zauzima ekran promjera 12,3 inča na kojem se očitava veliki dio funkcija samog automobila.

Na samom početku prodaje u ponudi će biti dva benzinska i jedan dizelski motor. Svi su odreda dorađeni. Krenimo s jedinim šestocilindrašem i to benzincem naziva 4S koji razvija

najveću snagu od 440 konja. Zapremnina samog motora je smanjena u odnosu na prethodnika, a snaga naravno povećana (+20 konja), performanse poboljšane (od 0-100 km/h za 4,2 sekunde), a potrošnja smanjena (prosjeck 8,1 l/100 km).

Trenutno najjači motor u ponudi je model Turbo koji razvija čak 550 KS. Opet je sve isto kao i kod modela 4S u usporedbi sa prethodnikom, što možemo svesti na popularni olimpijski slogan „brže, više, jače”, ali ovoga puta s dodatkom – i štedljivije. Kod modela Turbo ubrzanje do stotke iznosi 3,6 sekundi, a najveća brzina prelazi granicu od tristo kilometara na sat (306 km/h).

Sigurno je kako će se velik dio kupaca u Europi ipak odlučiti za dizelsku izvedbu jer trenutno čak i sportske limuzine sve češće imaju dizelsko srce. Tu su promjene poprilične u odnosu na prethodnu generaciju, pa je tako ispod poklopca smješten V8, a ne više V6 motor. Snaga je tako narasla sa 300 na 422 konjske snage i sada je postao opasan rival benzinskim izvedbama. Stotku hvata za 4,3 sekunde, dakle samo desetinku sporije od osnovnog benzina, najveća brzina iznosi 285 km/h, a potrošnja svega 6,7 l/100 km i

to dizela, pa neka netko kaže da sport i dizel ne idu zajedno.

Sva tri navedene izvedbe imaju isključivo pogon na sva četiri kotača kako bi se osigurala maksimalna sigurnost i upotrebljivost tijekom čitave godine. To i jest upravo prednost Panamere jer je riječ o automobilu kojeg možete koristiti svakodnevno, a opet, s druge strane, ispod karoserije imate pravi trkaći stroj koji je super efikasan čak i na stazi.

U Porscheu su odlučili kako sve Panamere dolaze sa poluautomatskim mjenjačem PDK. Riječ je vjerojatno o najboljem mjenjaču na tržištu koji mijenja brzinu u rekordnom roku. Prodaja nove Panamere već je počela u Porsche Interautu u Zagrebu. 🇩🇪

Unutrašnjost je funkcionalnija i jednostavnija za uporabu, središnje mjesto zauzima ekran promjera 12,3 inča na kojem se očitava veliki dio funkcija samog automobila

Pogled na tudeg mlohavog prijatelja

Nakon nekoliko tjedana akrobacija s ručnikom i kratkim hlačicama, shvatio sam da nitko neće gledati u moj pimpek

PIŠE **THOMAS PAGE McBEE**

Prošle sam godine sate i sate provodio u suterenskoj boksačkoj dvorani na Manhattanu. Nakon nekoliko sati udaranja po vreći, dovukao bi se do nečega što se naziva svlačionicom gdje bih se skinuo pred desetak dečki, uz prethodnu borbu za slobodno mjesto na jednoj klupi. Zatim bi pod jednim od tri tuša koji jedva da su ogradeni od WC-a, ispirao znojem orošeno tijelo...

Najljepše uspomene na te mjesece upravo su one iz svlačionice gdje sam upoznao brojne boksače u svoj raznolikosti njihovih tijela: teškaše s opuštenim grudima pokraj boksača perolake kategorije u usponu koji su uz nas izgledali kao pantere. Muškarci svih veličina i boja, s pjegicama, ožiljcima ili tetovažama koji se oprezno kreću prostorom manjim od moje garsonijere, sa sigurnošću koju pruža grupa koja je naviknuta na okretni rad nogu uz okretanje glave i pogleda s tuđeg mlohavog prijatelja.

Ove godine promijenio sam dvoranu. Popločana svlačionica s drvenim podnošcima, sa staklenim vratima na tuš-kabinama i bolničkom atmosferom odmah mi je ostavila čudan dojam. Ovdje su se muškarci presvlačili prigušenim koncentriranim pokretima i u tišini. Osim nekolicine mišićavih razmetljivaca koji su odisali uvježbanom nonšalantnošću, mi ostali presvlačili smo se pod tuševima ili po kutovima, ne izlažući se ičijem pogledu duže od sekunde. Nakon nekoliko tjedana shvatio sam da mi nekako nedostaje ona smrdljiva svlačionica s razbacanim kolutovima WC papira iz stare dvorane...

Začudilo me koliko je istodobno bilo jednostavno biti izložen u boksačkoj dvorani, kao i koliko to iskustvo može biti ispunjujuće. Nakon nekoliko tjedana akrobacija s ručnikom i kratkim hlačicama, shvatio sam da nitko neće gledati u moj pimpek. Iako bi implikacije mogle biti zabrinjavajuće, prevladao je osjećaj slobode koji nikad prije nisam doživio u vezi sa svojim tijelom.

Nešto se u meni promijenilo u toj tijesnoj prostoriji. Kad bih se pogledao u prljavo ogledalo, okružen muškarcima svih oblika i veličina, oslobođen od

srama, jasno sam vidio svoje tijelo: snažno, mišićavo, s vlastitom pričom. Moja nova dvorana oduzela mi je tu slobodu...

Bryan Dunkelberger, suosnivač tvrtke „S3 Design“, koji je dizajnirao mnoge sportske dvorane u SAD-u, kaže da je grupno tuširanje bilo standard sve do kasnih osamdesetih. Odmah dodaje da bi današnji korisnici dvorana osjećali revolt prema toj ideji.

– Ljudi su danas sramežljiviji u odnosu na šezdesete, sedamdesete i osamdesete. Pitate li nekoga bi li se radije želio tuširati pred 10 muškaraca ili izolirano u kabini, većina će odabrati kabinu – tvrdi Dunkelberger.

Kao transrodna osoba, moj instinkt je da skrivam svoju nagost. Treba napomenuti da ja bez problema prolazim kao muško, što znači da je moj spol rijetko kad upitan. Kad me grubi muškarac iz Bronxa pitao za ožiljke na prsima, promrmrljao sam nešto o automobilskoj nesreći, a čovjek koji je slučajno čuo naš razgovor, oštro mu je odbrusio da je njegovo pitanje nepristojno.

U novom tisućljeću grupno je tuširanje odumrlo poklapajući se s jačanjem metroseksualizma. Generacija X postala je metom marketinških kampanja koje su proklamirale da urbani stil znači brinuti se za izgled svojih trbušnih mišića i koliko ti dobro stoji košulja. Održavanje tijela, koje je tradicionalno bilo rezervirano za žene, rastegnulo se sve do točke kad su muškarci postali više opsjednuti time nego žene!

Povratak sramežljivosti u svlačionice evidentna je. Generacija *baby boomersa* odgojena je u spartanskim uvjetima i najvažnija im je bila funkcionalnost, generacija X i mladi rođeni iza 2000. (milenijalci) očekuju nešto potpuno drugačije. Milenijalci kreću na fakultet i kad ih u svlačionicama dočekaju grupni tuševi u čudu se pitaju: što li je sad ovo?

Dunkelberger misli da današnje, moderne svlačionice u SAD-u svojim korisnicima pružaju upravo ono što im i treba: više prostora, više privatnosti, više zidova.

Kako god bilo, večeras nakon posla ići ću u dvoranu preko puta svog ureda i presvući se u tuš-kabini. Bit ću zahvalan za ugodnost, ali zabrinjavat će me implikacije. Svlačeći se zamišljat ću svijet u kojem tipovi poput mene mogu biti sasvim opušteni i izvrnuti pogledu kao bilo koji muškarac. Zamišljajući takav svijet, namještajući ručnik oko tijela da se mogu vratiti u svlačionicu, shvaćam da i dalje ne živimo u takvom svijetu...

Osim nekolicine mišićavih razmetljivaca koji su odisali uvježbanom nonšalantnošću, mi ostali presvlačili smo se pod tuševima ili po kutovima, ne izlažući se ičijem pogledu duže od sekunde

HARLEY DAVIDSON AMERIČKI SAN KOJI JE OSVOJIO SVIJET

Igrana serija „Harley i Davidsonovi” fascinantna je priča o tome kako je nastao ovaj simbol slobode, najpoznatiji motocikl na svijetu

PIŠE **SIMON BUTTON**

Masivna građa im osigurava stabilnost, V-twin motori tutnje bez premca, njihova vas niska sjedala drže bliže cesti, prodaju se diljem svijeta, a uz brendiranu odjeću i posebne dodatke njihovi se vlasnici osjećaju dijelom svjetskog kluba... Harley-Davidson motocikli ostaju sinonim za cool.

Oni predstavljaju našu ljubav prema otvorenoj cesti, našu čežnju za avanturom, potrebu za brzinom, a k tome izgledaju sjajno. Nije stoga ni čudo da postoji globalna supkultura odana kulturnom brendu. Isto tako i svjetske konvencije te društva obožavatelja daleko izvan granica domovine ovih motocikala.

Na pitanje zašto je Harley toliko seksi, Guy De Smet, direktor Harley Owners Group, Chapter Geneva je izjavio: „Morate sjediti na stroju da bi mogli razumjeti, osjetiti vibracije i čuti taj snažan zvuk. To je stil života i naslijeđe dolazi s njim. Vozio sam Yamahe, Honde i BMW, ali kad sam uskočio na Harley-Davidson postao sam ovisan o uživanju u vožnji, na vjetru i na suncu.”

Justin Timberlake zna sve o tome, on posjeduje Harley rađen posebno za njega. Od poznatih vlasnika tu su i George Clooney, John Travolta (koji je svoju ljubav prema Harleyu pretočio u film *Divljaci na kotacima*, engl. *Wild Hogs*), Keanu Reeves i pjevačica Pink.

Harley entuzijazam se proširio daleko izvan granica SAD-a. U ruskom se Petrogradu svakog ljeta održavaju ekstravagantni Harley-Davidson dani, a fan klubovi i ovlašteni distributeri nalaze se diljem Europe, u Poljskoj, Njemačkoj..., naravno i u Hrvatskoj.

Jean Davidson, unuka suosnivača Waltera Davidsona, u predgovoru knjizi *The Harley-Davidson Reader* napisala je „Većina vozača s kojima sam razgovarala ističu predivan osjećaj slobode koji ih prati svaki put kad sjednu na Harley. Zaborave na sve brige i prepuste se ritmu vožnje.” Jean je pisala o oslobođenju koje ti donose sunce i vjetar u lice. Motocikli se mogu raditi po narudžbi, čime Harley postaje dio vlastitog izričaja – „produžetak onoga tko ste i što volite”.

Fascinantna priča o tome kako je nastao ovaj simbol slobode ispričana je u igranoj

Serija ima tri dijela i predstavlja uzbudljivu, dramatičnu i intrigantnu istinitu priču o tri mladića koji su predanošću ostvarili svoju viziju

seriji „Harley i Davidsonovi” (*Harley and the Davidsons*) koja uskoro počinje s prikazivanjem na Discovery Channelu. Billa Harleyja utjelovljuje Robert Aramayo (mladi Ned Stark iz Igre prijestolja), kao Walter Davidson nastupa Michiel Huisman (Daario iz Igre prijestolja), a kao njegov brat Arthur – Bug Hall (*Revolucija*).

Walter, Arthur i njihov prijatelj iz djetinjstva Bill, ostvarili su američki san i stvorili jedan od najprepoznatljivijih svjetskih brendova

SERIJA IMA TRI DIJELA i predstavlja uzbudljivu, dramatičnu i intrigantnu istinitu priču o tri mladića koji su predanošću ostvarili svoju viziju. Walter, Arthur i njihov prijatelj iz djetinjstva Bill, ostvarili su američki san i stvorili jedan od najprepoznatljivijih svjetskih brendova. Ali, to nije bila laka vožnja. Morali su svladati brojne prepreke na svojem putu, boriti se protiv konkurencije i izložiti se velikom riziku na trkalištima.

Harley-Davidson osnovan je 1903., u gradu Milwaukeeju, u to vrijeme poznatom samo po pivovarama. Dvije godine ranije, dvadesetjednogodišnji inženjer strojarstva Bill smislio je stroj s unutarnjim izgaranjem koji stane u okvir bicikla. On i Arthur radili su na prototipu motocikla, sklapali su ga u Arthurovom dvorištu i dovršili uz pomoć njegovog brata Waltera.

Bili su neumorni, ovako se Walter prisjeća njihovih radnih navika: „Radili smo svaki dan do 10 navečer, uključujući i nedjelje. Pamtim da bi na Božić završili u 8 kako bi se pridružili obiteljskom okupljanju.”

Cilj je bio izraditi motore koji se mogu nositi s najtežim uvjetima i Walter je odlučio testirati svoju teoriju. Počeo se utrživati, riskirao je život na drvenim velodromima koji su bili toliko opasni da su prozvani stazama smrti. U jednoj kobnoj nesreći u Atlantic Cityju, vozač je pao s Walterovog motocikla ubivši sebe i još četvero gledatelja.

Priča o uspjehu Billa, Arthura i Waltera polako je krenula: četvrto mjesto u utrci u Milwaukeeju 1904., tri motocikla prodana sljedeće godine, pobjeda na čikaškoj utrci od 15 milja s tada nevjerovatnim vremenom

od 19 minuta i 2 sekunde. Prvu su tvornicu otvorili 1906., posao su proširivali novim modelima i povećali prodaju kroz nekoliko narednih godina. U to je stigao Prvi svjetski rat i američka je vojska naručila 15.000 Harley-Davidson motocikala.

Prodaja je pala tijekom Velike depresije. Samo su dvije američke kompanije motocikala uspjele preživjeti krizu – Harley-Davidson i Indian (kompanija je likvidirana sredinom XX. stoljeća). Vojsku su opremali i tijekom Drugog svjetskog rata, što je dovelo do porasta prodaje. U svojoj 113 godina dugoj povijesti, kompanija je pokazala da je čvrsta kao i njezin proizvod – preživjeli su promjene vlasnika, ekonomske recesije i konkurenciju globalnih rivala.

Tijekom 1980-ih sinula im je genijalna ideja o retro izgledu motora i ikonografiji koja će ih dovesti do petog mjesta najvećih proizvođača motocikala na svijetu. Trebala bi knjiga da se opišu svi modeli koje su proizveli u posljednjih 100 godina, a njih 450 izloženo je u Harley-Davidson muzeju u Milwaukeeju. Kompanija je 1993. na svoju 90. obljetnicu u gradu pokrenula Harleyfest, koji se održava svakih pet godina.

MUZEJ SLAVI HARLEY i mjesto koje je zauzeo u popularnoj kulturi, što uključuje i izložak iz filma *Teminator 2* posvećenog Arnoldu Schwarzenegeru kao kiborgu na Fat Boyu. Još prije, tamo u pedesetima, moto-bande su bile inspiracija za kulturni film *Divljak* (*The Wild One*), u kojem uz Marlona Brandu glumi Lee Marvin i vozi Hydra Glide. Harley smo gledali i u filmovima *Rocky III*, *Pakleni*

šund (*Pulp Fiction*), Kapetan Amerika (*Captain America*), Wolverine i naravno – u legendi iz 1969. Goli u sedlu (*Easy Rider*), najboljem ikad prikazu zadovoljstva koje donosi vožnja na otvorenoj cesti.

Stereotipni prikaz vozača Harleja uključuje grupu bradatih frajera obučenih u kožu. Tome su se tijekom godina pokušale suprotstaviti svjetski poznate žene poput Eve Herzigove. I Elizabeth Taylor je sjedala na Harley, a Brigitte Bardot ga je opjevala na svom albumu iz 1968.

Blogerica Helen Green sjajno je to opisala: „Bar and Shield (oznake na logu) postali su simbol američke slobode, duh otvorene ceste, šamar ustaljenosti, fantazija, način života, glasna deklaracija nezavisnosti, opsesija, bijeg, časna američka ikona. Harley-Davidson predstavlja pustolovinu, slobodu, individualnost i život koji se živi sa svih pet osjetila. Osvrćući se na raznolikost obožavatelja dodala je: „Vlasnik Harleja danas je zubar, kamiondžija, vlasnik kafića, puno prije nego buntovnik bez razloga. Ima nas muškaraca i žena, mladih i mladih u srcu, ali svi dijelimo strast za Harleyem i svime što on predstavlja.”

Serijsa Discovery Channela ocrtava rođenje Harley-Davidsona u vrijeme velikih društvenih i tehnoloških promjena i prikazuje kako su dva devetnaestogodišnjaka iz dvorišta u Milwaukeeju pokrenula kompaniju koja će postati američka legenda i dio suvremene kulture.

Zavalite se ispred ekrana i uživajte u vožnji na ovom epskom putovanju – Bill, Arthur i Walter bili bi ponosni da mogu gledati. 📺

PREMA ISTINITOJ PRIČI

SANJARI. BUNTOVNICI. LEGENDE.

ORIGINALNA SERIJA DISCOVERY CHANNELA

HARLEY I DAVIDSONOVI

NEDJELJA, 18. RUJNA U 22:00

 [DiscoveryChannelHrvatska](#)

SARAH NOWAK

SNIMIO THOMAS FIEDLER

Vitka, visoka Njemica iz Günzburga prošle je godine ponijela laskavu titulu djevojke godine, nakon čega je krenula u osvajanje *realityja* – osvojila je treće mjesto u *The Bacheloru*, a u *Big Brotheru* ušla je u veliko finale.

Velika prilika složne generacije

Treći put od osamostaljenja, hrvatska se reprezentacija bori za ulazak u finale najmasovnijeg sportskog natjecanja na svijetu, neslužbeno poznatog i kao tenisko svjetsko prvenstvo

PIŠE **VLADIMIR ZRINJSKI**

Ljeto 2016., koje će u godišnjacima hrvatskog sporta do daljnjega biti zavedeno kao najuspješnije u povijesti, posljednji bi pečat moglo dobiti u Zadru. Od 16. do 18. rujna, dvorana Višnjik domaćin je polufinalnog okršaja Svjetske skupine Davis Cupa između Hrvatske i Francuske. Treći put od osamostaljenja, naša se reprezentacija bori za ulazak u finale najmasovnijeg sportskog natjecanja na svijetu, neslužbeno poznatog i kao tenisko svjetsko prvenstvo.

Još malo i proći će 11 godina kako se jedna mala zemlja, koja trenutno nema ni Nacionalni teniski centar, i čiji se prvaci stvaraju uglavnom zahvaljujući odricanju i improvizaciji u obiteljima, u Bratislavi uspela na krov svijeta. Osvajanje Davis Cupa 2005. bio je doista pothvat iz kategorije vjerovali ili ne. Nepobjedivi Ivan Ljubičić tada je igrao tenis života,

Mario Ančić približavao se zenitu prije nego će ga s terena udaljiti mononukleoza, a ždrijeb je nagradio istinsku senzaciju u prvom kolu protiv Amerikanaca u Carsonu. U Split su poslije stigle prvo Rumunjska, pa Rusija, a na kraju se išlo u goste Slovačkoj. Tako je Hrvatska 4. prosinca 2005. osvojila Davis Cup kao prva nepostavljena momčad u povijesti natjecanja.

U sezonama koje su uslijedile, naši su tenisači praktički postali starosjedioci u Svjetskoj skupini. Sljedeća šansa otvorila se 2009., kada je u polufinalu u Poreču gostovala Češka, no vrlo slab odaziv publike te nesretni porazi Ive Karlovića (od Štěpánka) i Marina Čilića (od Berdycha) zaustavili su Hrvatsku u nastojanju da opet napadne trofej.

Uzbuđenje i euforija koje nosi Davis Cup sada se vraćaju na ove

meridijane. Pune tri godine puleni Željka Krajana nisu igrali pred domaćom publikom: nakon Umaga 2013. gdje su poraženi od Velike Britanije, zaredala su se gostovanja u Poljskoj, Nizozemskoj, Srbiji, Brazilu, Belgiji i SAD-u. Samo na jednom Hrvatska je bila poražena, prošle godine u Kraljevu, gdje bez Čilića i Dodiga (Karlović se već prije oprostio od reprezentacije) nije imala nikakve šanse protiv momčadi predvođene Novakom Đokovićem.

OSTALE OKRŠAJE Hrvatska je dobila, pobjeđujući na tri različita kontinenta, čak i u situacijama kada nije mogla računati na prvog igrača Čilića. Umjesto njega, inauguriran je drugi junak Borna Ćorić, a sada će zajedno biti jurišnici protiv Francuske.

Iza Marina Čilića je turbulentno ljeto. Otvorio ga je u Wimbledonu,

Mogu li Krajan, Čilić, Čorić, Dodig i Škugor (dolje) ponoviti uspjeh Karlovića, Ivaniševića, Pilića, Ančića i Ljubičića (gore) koji su u Bratislavi 2005. osvojili „salataru“, kako nazivaju impozantni trofej namijenjen pobjedniku Davisova kupa

gdje je plasmanom u četvrtfinale obranio bodove iz 2015., a potom u infarktnom meču s Rogerom Federerom uspio izgubiti nemoguće. Vodio je 2-0 u setovima, propustio tri meč-lopte i dopustio Švicarcu da se izvuče s ruba provalije.

Kao da u Londonu nije doživio dovoljan šok – tjedan dana kasnije sve je ponovio u Davis Cupu protiv Jacka Socka. U Portlandu nije prokockao meč-lopte, ali je također vodio 2-0 u setovima. Nakon što je u karijeri dobio svih 60 mečeva u kojima je imao 2-0, stigla su dva uzastopna poraza...

Sve je to vodilo prema turbulentnom razlazu s trenerom Goranom Ivaniševićem, za koji je javnost doznala tijekom ATP turnira u Umagu. I Marin i Goran zamotali su ga u celofan ispeglanih riječi i prigodnih zahvala, no brzo su procurili detalji koji svjedoče da prekid suradnje nije bio tako ugodan. Neslužbeno, trzavice su trajale već neko vrijeme, a kulminirale su nakon što je Ivanišević kritizirao Čilića za poraz od Federera te nakon što je uoči drugog dana u Davis Cupu ocijenio da Hrvatska ne može okrenuti 0-2 protiv Amerikanaca.

Hrvatska je u Portlandu izvela spektakularni preokret i ušla u polufinale, preokrenuvši 0-2 protiv Amerikanaca

HRVATSKA VS. FRANCUSKA

		
1993.	debitirali	1904.
24	sezone	97
1	naslovi u DC-u	9
31/21	pobjede/porazi	162/87
4	igrača u Top 100	12
2	Grand Slam naslovi*	1

*Open era

Hrvatska je, kao što znamo, izvela spektakularni preokret i ušla u polufinale, a Čilić se uoči Mastersa u Torontu upustio u potragu za novim trenerom. U Kanadi nije dugo ostao, naletio je na raspucanog Ivu Karlovića koji je slavio u dva seta.

Na Olimpijskim igrama se do osmine finala probio bez problema, s dvije uvjerljive pobjede protiv Dimitrova i Albota, a onda ga je u tijesnom meču, u vjetrovitim uvjetima, „ispimplao“ Gaël Monfils i prerano mu uništio san o medalji.

NOVU STRANICU u svojoj karijeri Čilić je otvorio angažmanom Jonasa Björkmana (44), bivšeg Top 10 igrača koji je lani radio s Andyjem Murrayjem i Škoda odveo do prvih titula na zemlji. Ako se po jutru dan poznaje, Björkman bi ga mogao odvesti do novih vrhunaca. Premda je to teško ubrojiti Švedaninu u zasluge, jer su tek počeli zajedno raditi, Čilić je u Cincinnatiju osvojio prvi Masters naslov u karijeri: u finalu je odigrao

Francuska je jedan od najtežih mogućih suparnika u Davis Cupu. izbornik **Yannick Noah** (gore) ima „slatke muke“ u sastavljanju ekipe – Francuzi imaju čak 12 tenisača među najboljih 100 na svijetu, triput više od Hrvatske...

OSVAJAČI DAVIS CUPA

	Zemlja	Broj naslova
1.	SAD	32
2.	Australija	28
3.	V. Britanija	10
4.	Francuska	9
5.	Švedska	7
6.	Španjolska	5
7.	Njemačka	3
7.	Češka	3
9.	Rusija	2
10.	Hrvatska	1
10.	Italija	1
10.	Srbija	1
10.	Švicarska	1
10.	J. Afrika	1

Najviše osvojenih Davis Cup pokala imaju Amerikanci, čak 32. Prisjetimo se samo 1995. godine i momčadi koju su predvodili Pete Sampras, Andre Agassi i Jim Courier, današnji izbornik...

fantastičan meč upravo protiv Björkmanova bivšeg učenika Murrayja, postao prvi Hrvat pobjednik Mastersa nakon Ljubičića 2010. i sljedeći dan se vratio u Top 10.

Borna Ćorić posljednjih mjeseci nije nizao rezultate koji bi zadovoljili njegove ambicije, ali dva bljeska bila su sasvim dovoljna da podignu ukupni dojam i podsjetite o kakvom se teniskom dijamantu radi. U Portlandu je bio zadnji akter velike pobjede nad SAD-om, osiguravši treći bod protiv Jacka Socka, a u Cincinnatiju je postao najmlađi igrač u četvrtfinalu nekog Masters turnira nakon Novaka Đokovića (Madrid 2006.), a arhivirao je i negativnu seriju od 19 uzastopnih poraza protiv

Borna Ćorić posljednjih mjeseci nije nizao rezultate koji bi zadovoljili njegove ambicije, ali u Portlandu je bio zadnji akter velike pobjede nad SAD-om, osiguravši treći bod protiv Jacka Socka

Top 20 igrača. U manje od 24 sata, izbacio je Nicka Kyrgiosa (ATP 16.) i Rafaela Nadala (5.), protiv kojega je slavio već drugi put u karijeri. Za okršaj s Čilićem više nije imao snage, nakon izgubljenog prvog seta odustao je zbog boli u koljenu.

TREĆI NEZAobilazni kodačić Davis Cup reprezentacije svakako je Ivan Dodig, bez obzira igra li u tandemu sa Čilićem, Škugorom ili Draganjom. I on je ljetos obogatio svoj teniski CV, iako ga nije bilo u Riju. S Brazilcem Melom osvojio je dva uzastopna Mastersa, u Torontu i Cincinnatiju, čime je „žuta podmornica“, kako su se sami prozvali, svoju zbirku trofeja povećala na šest. I Dodig se vratio u Top 10 ljestvice parova, u trenutku pisanja ovog teksta bio je sedmi igrač svijeta...

Francuska je jedan od najtežih mogućih suparnika u Davis Cupu.

HRVATSKA U DAVIS CUPU U BROJKAMA

24

sezone

1

naslov

2

polufinala*

4

četvrtfinala

15

nastupa u
Svjetskoj
skupini

25

igrača s
barem jednim
nastupom

15

godina imao je
najmlađi igrač
(Mario Ančić)

33

godine imao je
najstariji igrač
(Ivo Karlović)

23

pobjede ima,
najuspješniji
igrač u singl
(Ivan Ljubičić)

36

pobjeda ima
Ljubičić ukupno
(singl plus par),
po čemu je
također najbolji

25

pobjeda ukupno
ima Marin Čilić,
od čega 19 u
singlu

5-5

je dosadašnji
učinak Borne
Ćorića u singlu

5 sati i 59 minuta

trajao je najduži meč
(Karlović vs. Štěpánek u Poreču 2009.)

*uračunat i polufinale u aktualnoj sezoni

Treći nezaobilazni kodačić Davis Cup reprezentacije svakako je **Ivan Dodig**, koji je također ljetos obogatio svoj teniski CV

Hrvatska je to već jednom osjetila na svojoj koži, prije 12 godina u Metz kada je momčad predvođena Ljubičićem i Ančićem izgubila 1-4. Osim što su deveterostruki osvajači natjecanja (posljednji put 2001.), Francuzi imaju čak 12 tenisača među najboljih 100 na svijetu – triput više od Hrvatske – a u toj statistici trenutno je bolja samo Španjolska.

S takvim bazenom igrača, izbornik Yannick Noah gotovo da i ne može pogriješiti u odabiru momčadi koja će doći u Zadar. Četvrtfinalnu pobjedu protiv Češke iznijeli su, primjerice, Jo-Wilfried Tsonga i Lucas Pouille, a u prvom kolu protiv Kanade bodove su osvajali Gaël Monfils, Gilles Simon i Richard Gasquet. Svi su već osvajali naslove u dvoranama izuzev Pouillea, koji iskusnoj reprezentaciji daje svježnu krv i uskočit će ako netko od glavnih zvijezda ne bude spreman.

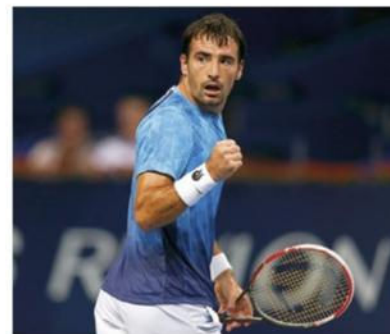
OKO PAROVA Noah ne mora razbijati glavu. Nicolas Mahut (34) i Pierre-Hugues Herbert (25) u proteklih su godinu dana izgradili status najboljeg svjetskog para. Lani su osvojili US Open, ove godine Wimbledon, a između toga su nanizali naslove u Indian Wellsu, Miamiu, Monte Carlu i Queen's Clubu. Trenutno drže prvo i drugo mjesto na ATP ljestvici parova. Dodig je s Melom prošle sezone dvaput naišao

na Mahuta i Herberta, u Melbourneu su izgubili polufinale, a na ATP finalu u Londonu dobili su okršaj u skupini.

U Davis Cupu su Mahut i Herbert skoro pa debitanti – dosad su odigrali tek jedan zajednički meč i to ove sezone protiv Češke, kada su slavili nad Rosolom i Štěpánkom. Ta činjenica, naravno, sama po sebi ništa ne znači, jer su na turnirima iskusili domaćinske atmosfere (primjerice, protiv braće Bryan u Miamiu ili Verdasca i Carrena Buste u Madridu) i toliko su uigrani da ih huk s tribina teško može omesti.

Iza **Marina Čilića** je turbulentno ljeto – prvi reket naše Davis Cup reprezentacije mora biti na visini zadatka u Zadru

Zadarski **Višnjik**, jedna od najljepših hrvatskih dvorana dat će odgovor na pitanje ima li u „gradu košarke“ i strastvenih fanova tenisa

NAKON POBJEDE u Americi, naši su tenisači naglašavali da će im u polufinalu važno biti samo jedno – glasna podrška publike. Faktor koji u Davis Cupu često odlučuje kod nas je u novije vrijeme zakazao. Osim spomenutog polufinala protiv Češke 2009., dovoljno je sjetiti se gotovo kazališne atmosfere kada je u zagrebačkom Domu sportova 2011. gostovala Njemačka. Tribine su se sporo popunjavale, a gledatelji nisu bili dovoljno angažirani u mečevima da bi gosti osjećali ikakav pritisak. Nijemci su na kraju slavili 3-2, odlučujući bod izborio je Petzschner protiv Karlovića.

U Zadru se jedini put igralo 2008., kada je u kvalifikacijama za Svjetsku skupinu pobijedio Brazil, a sada će jedna od najljepših hrvatskih dvorana dati novi odgovor na pitanje ima li u „gradu košarke“ i strastvenih fanova tenisa.

Možda baš domaći teren bude jezičac na hrvatskoj strani vage, jer okršaj će prema svim pokazateljima biti tijesan, a ulog je visok – pobjednik će krajem studenoga protiv Velike Britanije ili Argentine odlučivati o osvajaču najprestižnijeg momčadskog trofeja u tenisu.

Šansa je to koju ovako potentna i složna generacija ne smije olako propustiti...

FIND
MORE
FREE
MAGAZINES

[HTTP://SOEK.IN](http://soek.in)

Samuel L. Jackson

GOLFER IZ KAZALIŠTA QUENTINA TARANTINA

Publika ga obožava, iza sebe ima već više od 160 (!) filmova, a i dalje snima punom parom, takoreći bez prestanka. Unatoč tomu, ima nešto čega se ne odriče nikad i ni pod koju cijenu – golf...

PIŠE **BRIGITTE STEINMETZ**

N

a bazenu ljepotice izvlače svoje majuše bikinije na suncu, sladunjavi salonski sound lebdi nad blijedoplavim bazenom u kojem se nekad brčkala Marilyn Monroe. Njujorški „Roosevelt Hotel” odiše poviješću Hollywooda – mjesto dostojno snimanja filma o super-megazvijezdi Samuelu L. Jacksonu. Ovaj 67-godišnjak doduše radije prima goste u jednom zamračenom salonu, malo postrance od bazena.

U močvarno zelenim chino hlačama tematski pristaje uz svoj aktualni film „Legenda o Tarzanu”. K tome još pullover boje mesinga, tenisice od tvída, neizostavni Kangol šešir, prekrížene ruke i pogled onoga koji čeka.

Gospodine Jackson, na zlu ste glasu u novinarskim krugovima, slovite kao strava za reportere. Kako to tumačite?

Tko daje puno intervju, dobije i puno glupih pitanja, a kad dobiješ puno glupih pitanja, onda koji put i izgubiš kontrolu.

Nadamo se da naša pitanja neće biti takva... Za početak, što radite kad ne snimate?

Onda imam hrpu sastanaka i prijetim svojim agentima. No, to se, doduše, ne događa prečesto – dulje od mjesec dana ne izdržim bez snimanja.

Nakon više od 160 filmova – je su li vam snimanja još uvijek zabava ili su pomalo postala rutina?

Snimanje filmova trebalo bi po mome mišljenju uvijek biti zabavno. Isto kao kad sam se u djetinjstvu s mojim prijateljima igrao lopova i žandara. Ista igra, a uvijek tako različita.

Imate li dovoljno strpljenja s režiserima?

Ja sam na onoj točki svoje karijere, na kojoj bez problema mogu reći ne ako režiser od mene želi nešto što mi ne odgovara. Zvuči možda bahato, ali je tako.

Ne trebate zaboraviti: režiser je općenito osoba s najmanje iskustva na setu. Čak i prosječni glumci imaju između 10 i 50 filmova iza sebe. Tehnička ekipa isto tako. A režiser? Sedam-osam, i to ako je iskusan...

Režiser „Tarzana“ David Yates ima u svom portfelju posljednja četiri „Harry Potter“ filma...

David je super i zna što radi. Svojim dugogodišnjim radom s djecom i adolescentima razvio je način komunikacije s kojim dobije što želi, a da nikog ne povrijedi. On je vrlo pažljiv čovjek i bilo mi je lijepo s njim raditi.

Biste li za neku ulogu pristali na neke radikalne promjene na svom tijelu?

Da li bih se udebljao, mislite? Pa i bi, ali sigurno ne 25-30 kilograma. To ne. Isto tako, ne bih mogao ni radikalno smršaviti. Makar, kad sam sreo režisera Davida Yatesa, prilikom uvodnog razgovora za „Tarzana“, izgledao sam kao danas, ali kad sam kasnije potpisao ugovor, živio sam kao vegan i imao 15 kilograma manje. Moja žena se počela sve glasnije žaliti na moj izgled. Čak je David nazvao mog agenta želeći znati jesam li dobro. Pa sam odmah počeo naveliko jesti jaja i sir.

U „Tarzanu“ glumite Georgea Washingtona Williamsa, jednog povijesnog lika za kojeg vjerojatno većina ljudi još nikad nije čula... Nisam ni ja. Na „Tarzana“ sam pristao spontano zbog istih razloga zbog kojih sam napravio „Zmije u avionu“ ili zbog kojih sada snimam „King Konga“. Jer to su filmovi koje bih kao mladić rado pogledao.

Kakav je povijesni značaj imao ovaj George Washington Williams, shvatio sam tek kada sam pročitao scenarij. Većina ljudi kod holokausta pomisle samo na Hitlera, ali u Africi se također dogodio genocid. Pet milijuna Afrikanaca umrlo je u 19. stoljeću pod kraljem Leopoldom. A ovaj Williams, vojnik u Američkom građanskom ratu, kroničar i propovjednik, krenuo je u Kongo kako bi razotkrio zlodjela kralja Leopolda.

Na „Tarzana“ sam pristao spontano zbog istih razloga zbog kojih sam napravio „Zmije u avionu“ ili zbog kojih sada snimam „King Konga“. Jer to su filmovi koje bih kao mladić rado pogledao.

Kakav je vaš odnos prema Africi?

Jako je volim, kao da sam tamo već živio. Dira me poštovanje s kojim Afrikanci meni prilaze. Oni me drže za neku jako značajnu ličnost i zato su ponosni na mene na neki način koji ne poznajem.

Izlazite li inače lako na kraj s popularnošću?

Ne smeta mi da me se prepozna; kad se baviš ovim poslom to je najnormalnija stvar, makar moju ženu to ponekad jako živcira. Uglavnom, bitno je pronaći ravnotežu između svog javnog i privatnog života.

Ne okružujem se tjelohraniteljima i hodam sam ulicama New Yorka, Londona ili Pariza. To može nekoga iznenaditi, ali to ujedno pokazuje da sam sasvim normalan tip.

No, ne volim kad me previše gnjave. Ljudi, to vam zaista nije pametno!

Svojedobno ste izjavili da su pametni telefoni kletva našeg doba. Zašto onda tako često šaljete selfije?

Na mojim fotografijama nisam ja u fokusu, nego ono što je iza mene. Uglavnom se mogu vidjeti samo moje oči na rubu slike. Kao pokazatelj da sam ja napravio taj snimak.

Mnogi vaši kolege tvrde da ne žele vidjeti sami sebe čak ni u televizijskim reprizama njihovih filmova, a kamoli na premijernim izvedbama u kinu. Vi, naprotiv, bez problema odlazite u kino pogledati svaki svoj uradak...

Da, ja kažem uvijek da ako ne možete podnijeti sami sebe, zašto bi onda neki gledatelj potrošio novac na ulaznicu za kino? Ja sebe držim dobrim. Kada noću vrtim televizijske kanale i naiđem na neki film sa mnom u ulozi, uvijek zastanem. Ponekad sam stvarno zadivljen sobom, ha, ha.

Gledate li se rado i u zrcalo?

Pazim na svoj izgled, naravno. Sa gotovo 70 godina (Jackson je rođen u prosincu 1948. – op.au.) barem trebam pokušati izgledati kao odrastao čovjek. Isparane hlače ne prolaze više. Ali zato imam 200 šešira. U Hollywoodu svakodnevno gledam kako se ne želi prihvatiti starenje – sve vrvi 65-godišnjacima koji se mladenački odijevaju, valjda misle da se to sviđa mladim curama. Meni je to, malo smiješno... Ma ne malo, puno.

Što vam se sviđa kod društvenih mreža?

Neposrednost. Postavljam slike umjetnosti i arhitekture, svježe palog snijega ili neke

pećine u Vijetnamu u kojoj tražim King Konga. Jednostavno pokazujem isječke iz svog života. Katkada je to i neobično, ali uglavnom normalno.

Čitate li komentare na svojim Twitter i Instagram računima?

Cijelo vrijeme. Ponekad i uzvratim komentar.

Uf, pa to je san svakog obožavatelja...

Zašto ih onda ne ispunjavati?

Znate li tko je vaš najvjerniji obožavatelj? Quentin Tarantino, zar ne?

Nas veže velika ljubav prema filmu. Mi imamo bojni poklič na njegovim setovima: „Let’s do one more!” Svejedno je li kasno i koliko smo umorni, još jedna scena može proći. Jer svatko kod Tarantinovih projekata – od nositelja Oscara do nosača kabela – obožava raditi filmove. Quentin to čini lakim. Njegovi scenariji su vizionarski.

Je li Tarantino doista tako veliki genij, kao što je, kažu neki, i tiranin?

Genij da, tiranin ne. On je jednostavno glava obitelji. Kada snimamo, tim se sastaje triput tjedno da pregleda sirovi materijal, a subotom je na programu „kazalište Quentina Tarantina”. Tada zajedno pogledamo neki film po njegovom izboru. I nakon toga svi zajedno odemo u neki bar i zaružimo. Sve je vrlo familijarno, i zbog toga se svatko na setu osjeća odgovornim za uspjeh filma.

Unatoč tomu, na pitanje o svom omiljenom filmu nikada ne odgovorite s nekim Tarantinovim naslovom, nego uvijek s akcijskim trilerom „Dugi oproštaj”.

Da, ali to je pritajeni kompliment Quentinu. Geena Davis je već tad, 1996., kao kućanica-ubojica imala nešto od Ume Thurman u filmu „Kill Bill”. Ja sam igrao privatnog detektiva u njenoj službi i s njom sam imao zaista veličanstven odnos. Još uvijek sam prijatelj i s režiserom tog filma, njezinim bivšim mužem Rennyjem Harlinom.

Geena Davis vam je jako draga?

Plesali smo i pjevali zajedno i postali prisni. Vjerujem da se na filmu vidi kako smo se jako voljeli. Tako smo jedno drugom pristajali da

Kod Tarantinovih projekata baš svatko – od nositelja Oscara do nosača kabela – obožava raditi filmove! Quentin to čini lakim. Njegovi scenariji su vizionarski

je publika na testiranju izviždala originalni završetak filma. Zapravo je trebao umrijeti moj lik. Ali, gledatelji su bili protiv...

Vaša žena je jednom izjavila da je tajna vašeg 40-godišnjeg odnosa „amnezija”. Što je to sve morala zaboraviti?

Jamačno sve čega se sam više ne sjećam.

Poput mnogih drugih bivših ovisnika o drogi danas igrate golf...

Golf je i sastavni dio mojih radnih ugovora. Dakle, u svakom od njih stoji da barem dva dana tjedno mogu igrati golf i da za to dobijem slobodno. Uglavnom to i nije neki problem, osim možda usred zime u Kanadi. Za nuždu, odletim dva dana nekamo gdje je toplije. Kada ne radim, igram svakodnevno golf.

Nije li to malo opsesivno?

Zašto? Meni je to skroz okej. Da sad ja vas nešto pitam: a nije opsesivno kad žene svakodnevno trče u studio za jogu?

Brine li vas što drugi u filmskoj industriji govore o vama?

Jasno, ja živim od odobravanja. Čak i kada više ne moram kao prije uvjeravati producente da Afroamerikanac može glumiti i liječnika i odvjetnika, kao i plaćenog ubojicu.

35 godina MTV fenomena

Generacija rođena sredinom šezdesetih, ma koliko tada, na početku osamdesetih bila zaražena glazbom, samo se maglovito prisjeća trenutka kad se, s velikim slovom M u kutu ekrana, pojavio onaj čudnovati spot za još čudnovatiju pjesmu „Video Killed Radio Stars“

PIŠE **IVICA PROFACA**

Kad čovjek danas pogleda neki od bezbrojnih kanala iz MTV obitelji, teško je vjerovati da se radi o istom onom programu kojim je prije točno 35 godina „video ubio radijske zvijezde“, kako je bio naslov pjesme grupe Buggles u prvom spotu prikazanom na tom kanalu. Neki od tih kanala i dalje su sasvim posvećeni glazbi (ma što mislili o današnjoj produkciji), ali onaj temeljni program, koji i dalje nosi isto ime i istu troslovnu kraticu, pretvorio se u čudnovati miš-maš *realityja*, brbljanja o navikama i raskošnim jazbinama razmaženih zvijezda, emisija u kojima se jedni ljudi smiju drugima dok ispadaju budale... Naravno, ima i glazbe, ali se ponekad čini da ima funkciju sporta između dviju reklama za pivo. A sve je počelo zbog glazbe.

Moja generacija, rođena sredinom šezdesetih, ma koliko tada, na početku osamdesetih bila zaražena glazbom, samo se maglovito prisjeća trenutka kad se, s velikim slovom M u kutu ekrana, pojavio onaj čudnovati spot za još čudnovatiju pjesmu „Video Killed Radio Stars“. Kako se kasnije pokazalo, ništa prikladnije nije se moglo reći na početku nove glazbene ere, obilježene više vizualnom nego zvučnom dimenzijom glazbe.

Na početku stvaranja onoga što se kasnije nazivalo MTV generacijom, mi smo o svemu tome saznawali tek posredno. Spotovi su tek povremeno gostovali na ovdašnja dva televizijska programa, uz nešto više sreće za ljude u priobalju koji su mogli gledati talijanske kanale. Novi val je mnogo toga promijenio, a za tadašnje (pa i današnje) prilike emisije poput beogradskog Rokenrolera bile su uistinu revolucionarne. Te 1981. narodi i narodnosti ni Tita još nisu bili preboljeli, zaklinjući se na neskretanje s njegovog puta. O MTV-u se čitalo kao o čudu: „Zamisli, oni ti imaju program na kojem se 24 sata vrte samo spotovi”. Bilo je to gotovo luđe zamišljati od godinu dana ranije pokrenutog kanala na kojem su se neprekidno prikazivale vijesti...

U ovih 35 godina promjene – čak i najmanje u glazbi i na televiziji – bile su doista teško pojmljive. Uostalom, zamislite da vam je netko rekao da ćemo na MTV-u gledati ovdašnje bendove i slušati domaće voditelj(ice). Spremno bi ga pospremili u Vrapče. Ne smeta ni što to nije onaj MTV kojeg smo tada gledali, nego ovaj naš regionalni. Pardon, najnovija direktiva govori da taj prostor sada moramo zvati susjedstvo...

MTV JE, NARAVNO, od samog početka bio važan katalizator promjena u popularnoj kulturi. MTV možda danas ima skoro nesaumljivu konkurenciju u uvijek dostupnim platformama za skupljanje nevjerovatne količine informacija svih vrsta, ali osim što stalno MTV regrutira nove i nove generacije, i sam je doveo do takve revolucije. Kao što se nekad moglo jednostavnim paljenjem televizora u svakom trenutku čuti najnovije hitove, danas je to dovedeno do savršenstva (doduše, mnogima je to prokletstvo robovanja tehnologiji) i svatko u džepu nosi izvor friške glazbe.

Jest, u međuvremenu se to pretvorilo u pravu inflaciju sadržaja kojega je teško pohvatati, ali pogledajte oko sebe – klinici u tome uspijevaju jednako kao što smo mi mogli satima buljiti u spotove. Zato im ne sudite preoštro, posebno kad danas vidite koliko glupavo izgledaju neki od tih spotova koje smo obožavali.

Sve ono što je došlo nakon tog 1. kolovoza 1981. potvrdilo je koliko je bio dobar odabir prvog prikazanog spota „Video Killed Radio Star”. Odjednom se u glazbi više nije moglo uspeti bez snimljenog videa, ponekad uz potpuno urnebesne rezultate. Uz pomoć MTV-a, zvijezdama su postajali i likovi poput Milli Vanilli, o modnim trendovima, žargonu i životnom stilu da i ne govorimo.

U početku, MTV je bio neka vrsta glazbene radio postaje, samo sa slikom. Mladi i brbljavi

Prvi spotovi bili su skromni, najčešće samo snimke s koncerata ili playback sviranje u studiju

voditelji (originalnu petorku činili su danas nepoznati Nina Blackwood, Mark Goodman, Alan Hunter, J.J. Jackson i Martha Quinn) vozili su program od spota do spota. Prvi spotovi bili su skromni, najčešće samo snimke s koncerata ili *playback* sviranje u studiju. Pa ipak, i to je imalo šarma, mnogo većeg od današnjeg drmanja guzicama i mahanja sisama tako često bez naročitog pokrića u talentu.

Uostalom, današnji MTV se pretvorio praktički u zasebni žanr, nešto što ima samo jedan cilj: svidjeti se golemim masama. Onda je došao Michael Jackson sa svojim plesnim pričama, i Duran Duran s romantičnom egzotikom, pa je pomalo sve otišlo i u potpuno bizarne vode, poput Falcovog „Rock Me Amadeus”, a rezultat je bio taj što su spotovi bili traženiji što su bili pomaknutiji.

MTV je stvorio doslovce tisuće „one hit wonders”, zvijezdice s jednom pjesmom kojima je od svega preostalo da se susje-

dima i rodbini hvale kako im se jednom spot vrtio na MTV-u. Naravno, kasnije se kao važna referenca u karijeri mnogih uspješnih filmskih redatelja počelo uzimati iskustvo u izradi spotova, zato je „MTV estetika” postao pojam iz teorije vizualne umjetnosti.

DANAS SE MTV GLEDA svuda na svijetu, s desecima lokalnih podružnica na isto toliko jezika po svim kontinentima. Ma koliko ga netko možda smatrao prizemnim i podređenim masovnom ukusu, uz MTV je svijet strašno odrastao. Teško je vjerovati da bi, recimo, svjesnost o AIDS-u toliko porasla da nije bilo MTV-jevskog prihvaćanja alternativnih način življenja, toliko drugačijih od onog kod naših roditelja. Sjetite se, zar nije bilo važnije da je George Michael ljepotan i dobro pjeva, nego to što je tako očito bio *gay*? Ili koju godinu ranije potpuno nezamislivo sveopće obožavanje Boy Georgea dok odjeven u žensku odjeću pjeva „Karma Chameleon”. Na tom polju MTV (a onda i mi s njim) je pobijedio.

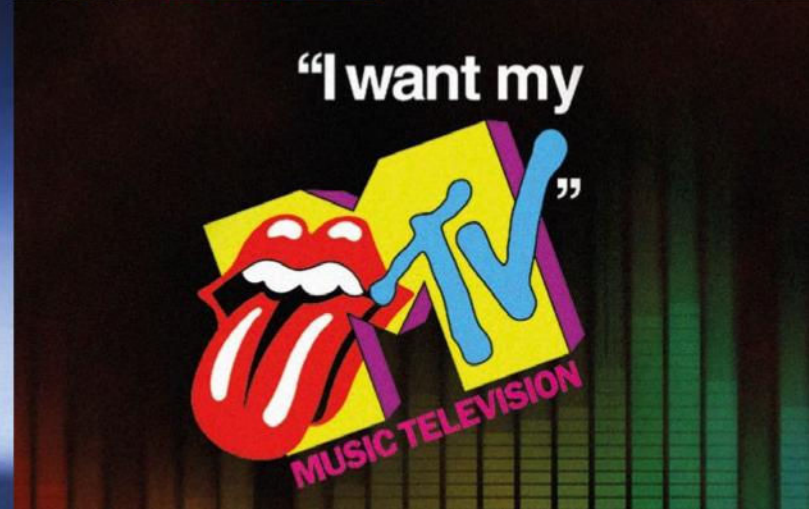
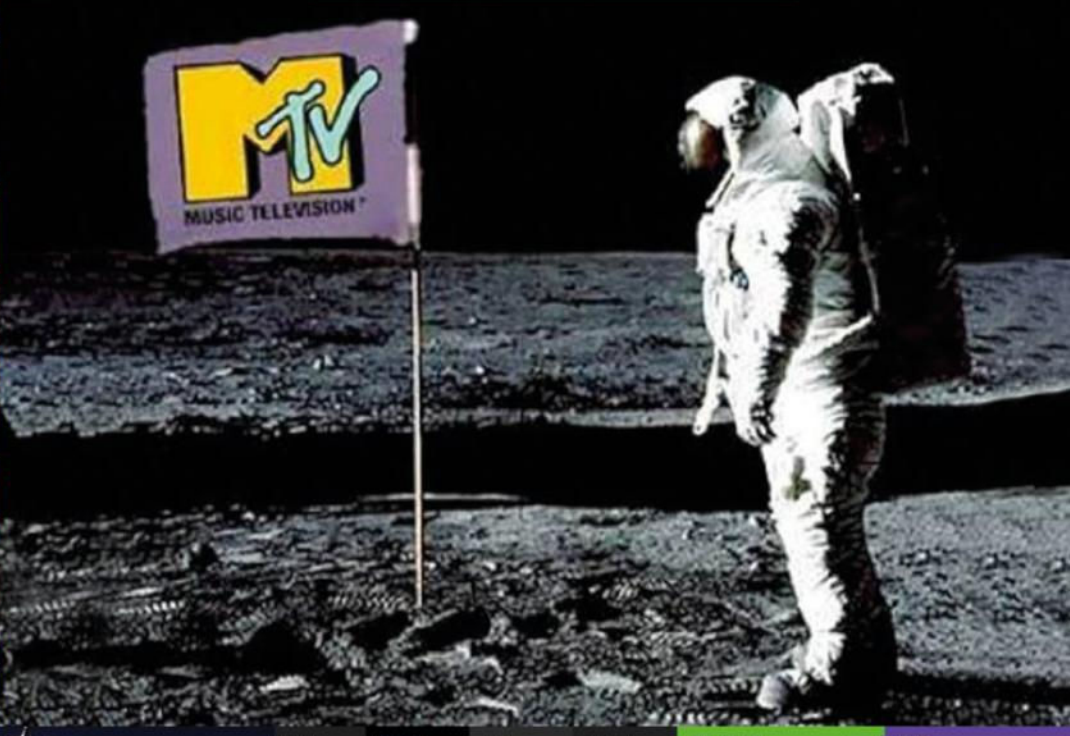
U vremenima kad je začeta politička korektnost MTV je znao biti i prozivan, u početku za gotovo isključivu orijentaciju k bijelim izvođačima, iz čega su proizlazile i optužbe za rasizam. Primjerice, gledatelji se nisu mogli obraniti od soul dueta Hall&Oates, a istodobno su vrata gotovo

Najvažniji (zapravo i jedini veći) događaj proslave 35. godišnjice MTV-a pokretanje je novog kanala nazvanog **MTV Classic**, koji se najviše oslanja na nostalgiju za glazbenim devedesetima, ma koliko fraza „nostalgija za devedesetima” zvučala kao oksimoron. Zapravo je riječ o novom nazivu za dosadašnji VH1 Classic (kanali VH1 su također dio MTV-jeve obitelji). Predsjednik MTV-a Sean Atkins je za Rolling Stone najavio da će na programu novog kanala izvući na svjetlo dana svo blago iz MTV-jevih „riznica” – od glazbenih spotova, preko Beavis & Butt-Heada do Laguna Beacha.

Zapravo je riječ o projektu MTV Vault, čiji je cilj da u pet godina digitalizira sve MTV-jeve emisije i glazbene spotove u posljednjih 35 godina. Zbog toga se nostalgija i neće zadržati na devedesetima, pa je tako prvi sat emitiranja 1. kolovoza bio čista repriza prvog sata emitiranja na taj datum 1981. U programu će se naći i reprize svih koncerata iz serije Unplugged i još mnogo toga drugog.

No, čini se da je MTV Classic ponajprije pokušaj vraćanja dijela publike koji je napustio MTV zbog smanjenja udjela glazbe. Bloomberg je nedavno objavio da gledanost MTV-a pada od 2011. po stopi od 17 posto godišnje. Očito, shvatili su da reality TV nema bezgranične efekte. Ono što čudi jest što – osim onog prvog sata prikazivanja – ipak nisu toliko duboko posegli u doba koje većina vršnjaka smatra zlatnim dobom MTV-a, odnosno osamdesete.

potpuno bila zatvorena njihovim crnim uzorima. I to je promijenio Michael Jackson, pa onda Prince, da bi potpuno preokret stigao s hip-hop kulturom. Kako gledatelji i kritičari obično nikad nisu zadovoljni, odjednom je postao problem to što su crni reper postali istinski dominantni.

JEDNAKO ŽESTOKE KRITIKE dolazile su zbog potpune komercijalizacije, logične posljedice činjenice da je za visoke naklade najvažnijim postao broj emitiranja na MTV-u. I danas je slično – ponešto alternative može se vidjeti tek u sitne noćne sate, a dio izvođača, bez obzira na kritičarske hvalospjeve, može samo sanjati o jačoj zastupljenosti. Slično je i sa stvaranjem kulture ljepote – izgled je mnogo važniji element MTV kulture nego što je to kreativnost.

Nažalost, stvaranje liberalnog, opuštenog svjetonazora danas se, valjda zbog rasta MTV-a u multinacionalnu kompaniju, pretvorilo u politički korektnu limunadicu u kojoj se producenti ne ustručavaju čak ni mijenjati naslove ili tekstove pjesama, samo da ne bi bilo aluzija na seks, drogu, oružje, nasilje i slično, čak i kad se o njima progovara kritički. I nitko nije pošteđen, u rasponu od Rihanne do Marilyn Manson.

No, i to je dio današnjeg svijeta – kakva popularna kultura, takvi i njeni najvažniji fenomeni. Nastao u subverzivnim ranim osamdesetima, MTV je 35 godina kasnije samo platio danak globalizaciji i kulturi profita, proporcionalnog razvitku glazbene industrije koju je MTV sam stvorio, u kojem

Ma koliko ga netko možda smatrao prizemnim i podređenim masovnom ukusu, uz MTV je svijet strašno odrastao

je sasvim promijenjen način na koji ljudi – od izvođača do publike – promatraju i promišljaju suvremenu glazbu.

Možda je zbog toga i sam MTV praktički preskočio značajnije obilježavanje svoje tridesete godišnjice. Zvuči nevjerojatno, ali tog 1. kolovoza 2011. nijednom nije spomenuto ništa što se u glazbi događalo prije 2009. Čak i ove godine – bez obzira na pokretanje novoga kanala nazvanog MTV Classic – čini se da se fenomenom glazbene televizije više bave teoretičari nego sam MTV. Kako je jedan fenomenolog napisao, kao da je sam MTV odlučio glumiti Petra Pana i odbiti odrasti. Ili, nešto prizemnije, riječima jednog od čelnika mreže Nathaniela Browna, fokusirali su se na današnju publiku, koja se uglavnom još nije bila ni rodila 1981.

I TAKO NEKAKO I JEST, današnji MTV je miljama daleko od onog izvornog, ma koliko se to ne sviđalo onima s duljim pamćenjem. I tu se vraćamo na početak priče, na bedaste (da budemo benevolentni) *realityje* poput Jersey Shore. No, pogledate li onaj dio međunarodne publike koja nam je dostupna za „promatranje”, recimo omladinke i omladinke koji se sjate na Ultra Europe i slične festivale, pogodili su. Doduše, teško je reći što je tu uzrok, a što posljedica, ali masovnost

imagea „mišići-narcisoidnost-jedino što me zanima je zabava” čini da se cijeli svijet pretvorio u MTV-jevski *reality*. Uz pripadajuću glazbenu kulisu tipa „kvragu i razmišljanje, meni se pleše”. Onako kako je na početku videom ubio radijske zvijezde, tako je sada *realityjima* ubio video zvijezde. Uostalom, glazba se uglavnom s matičnog kanala premjestila na srodne programe poput VH1 ili upravo pokrenutog MTV Classica.

Ono što najviše opravdava kreatora takvog koncepta su promjene u glazbenoj industriji koje su se dogodile u posljednjih 35 godina. A promijenilo se sve. Malo tko danas glazbene informacije prima s televizije, tehnologija je jednostavno dostupna u svakom trenutku i na svakom mjestu. Jedan zapanjujući podatak: preko raznih *online* audio i video platformi Amerikanci su 2014. poslušali 164 milijarde pjesama, cijelih 60 milijardi više nego samo godinu ranije! I kako bi se onda jedna glazbena televizija borila s takvom pošasti (ne nužno negativna odrednica), nego preusmjeravanjem u druge vode? To što se se nama starijima Jersey Shore uglavnom gadi, a klinci ga masovno prate nije problem MTV-a. Dapače.

Naravno, jedina na gubitku je ono što je MTV učinilo tako važnim fenomenom: glazba. 📺

WWW.MARC-O-POLO.COM

Marc O'Polo

FOLLOW YOUR NATURE
DREE & JOSH

ARYANE STEINKOPF

Olimpijske igre su iza nas, Rio ćemo zbog deset medalja pamtiti još dugo. Ali, Playboy ima za vas još jedan dragulj iz Brazila – Aryane! Ona je manekenka, sudionica *reality* programa, nastupa u glazbenim spotovima, a Comma Portal ju je proglasio vlasnicom najbolje guze današnjice. Uživajte!

SNIMIO **MARLOS BAKKER**

„Ajme, koji pogled!”

 MISS RUJNA
PLAYBOYEA DJEVOJKA MJESECA

Aryane Steinkopf

Aryane Steinkopf

14. 12. 1987.
Vila Velha, Brazil
92 / 66 / 104
167 cm / 55 kg

VOLI: posao modela,
fitness, svoj život!

NE VOLI: gradsku gužvu,
naporne i neljubazne ljude

PUTOVANJE IZ SNOVA:
Martinique

OMILJENA HRANA: salate,
mediteranska kuhinja

SREĆA JE: obitelj, raditi
ono što voliš

IDEALAN MUŠKARAC:
moj muž :)

PLAYBOY ŠALU NA STRANU

Došao Mujo nakon dugo godina kod Hase u posjet. Poslije večere i ugodnog druženja ponudi mu Haso da tu i prespava:

– Kod Fate u sobi ne možeš spavati, kod mene isto tako ne, jedino možeš kod bebe...

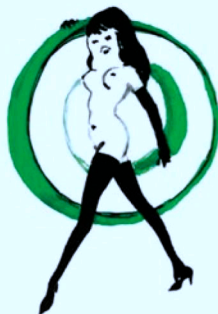
– Pa neću spavati kod bebe, daj ti meni jastuk pa da fino legnem u kupaticu u kadu. To će biti sasvim u redu – odgovori mu Mujo.

I tako legne Mujo u kadu i zaspi. Rano ujutro netko ga probudi – u kupaticu ulazi prelijepa djevojka duge crne kose, dugačkih nogu i velikih sisa:

– Zdravo, ja sam Beba!

Sretno Suljo Hasu i pita ga kako se živi:

– Ma sve je dobro, samo neće Fata da mi puši.

– Kupiš lijepo Nutellu, namažeš po glaviću, njoj će to biti slatko, pa će onda htjeti – savjetuje ga Suljo.

Sretnu se oni opet za dvadesetak dana:

– Što ima nova s Fatom, hoće li ga u usta?

– Ma bi ona, ali ne može na red od djece.

Mujo otvorio reklamnu agenciju i jedan dan dođe do njega Haso:

– Možeš li mi napraviti reklamu za čavle?

– Naravno da mogu, evo dodi za tjedan dana i gotova je.

Prošlo sedam dana i eto Hase. Mujo mu pokazuje dva papira: na prvom je slika Isusa pribijenog na križu, a na drugome Isus kako silazi s križa, a ispod piše: „Da su ovdje bili Hasini čavli, ovo se sigurno ne bi dogodilo“.

Ubanku ulazi maskirani i naoružani muškarac i tjera ženu na šalteru da otvori sef:

– Nemojte, pogriješili ste banku – odvraća mu službenica.

– Otvoraj sef, nemoj da moram ponavljati!

Žena otvori sef, kad ono u sefu bočice sperme. Lopov gleda unutra i kaže ženi da uzme onu najveću bocu od pola litre:

– Sad sve popij!

– Ali...

– Pij!

I žena sve popije. Nakon toga bandit skida masku i govori:

– Evo vidiš Danice da možeš, samo nećeš.

Prvi dan:

– Dragi, idem na fitness.

– OK, draga.

Drugi dan:

– Dragi, idem na aerobik.

– U redu, draga.

Treći dan:

– Idem na jahanje.

– Znam draga, znam, konj je zvao već tri puta!

Razgovaraju dva kirurga koji je imao teži slučaj u karijeri: – Udario frajer na motoru u zid, tjedan dana sam ga strugao sa zida.

– Nije to ništa. Ispao peder iz aviona i nabio se na banderu, mjesec dana sam mu skidao blaženi osmijeh s lica.

Ulazi muž u kuću, zalupi vratima i drekne:

– Ženo, pakiraj se, dobio sam na lotu.

– Super! Da se pakiram za more ili za planine?

– Gdje god hoćeš, samo odjebi odavde!

Ally Neiman

Sjedi tip na ulici pored košarice s košticama od jabuka.

Dolazi policajac i pita ga:

– Što ti je to?

– Ništa, prodajem koštice od jabuka.

– A čemu to služi?

– Pojedeš jednu, pa budeš pametniji.

– A pošto ti je to?

– 25 kuna komad.

– Daj jednu.

Policajac pojede košticu, zastane malo pa kaže:

– Stani malo! Za 25 kuna sam mogao kupiti barem 3 kile jabuka, i dobiti 50 koštica umjesto jedne!

– Eto vidiš, već djeluje!

– U pravu si, daj još dvije!

Devadesetih negdje u Bosni poslije obavljenog seksa pita Fata unproforca:

– Imaš li potvrdu da nemaš sidu?

– Imam!

– E sad je možeš bacit, više ti ne vrijedi.

Tarja Turunen

Sa svjetskom pjevačkom divom koja je na revolucionaran način spojila klasičnu glazbu i žestoki rock, naš je suradnik razgovarao na dan nastupa na čuvenom Wacken Open Air festivalu

RAZGOVARAO **STJEPAN JURAS**

Rijetko kad se dogodi da čuvena finska vokalistica **Tarja Soile Susanna Turunen Cabuli**, svijetu poznatija kao Tarja Turunen ili jednostavno Tarja, odluči „zaplivati” malo dalje od strogo glazbenih medija, no ova neobična Finkinja iz Kiteea, sa stalnim prebivalištem u Argentini, koja je sredinom kolovoza proslavila 39 rođendan, razgovor za Playboy prihvatila je s radošću iz razloga što hrvatske novinare, kako je rekla, ni u snu nije očekivala na čuvenom Wacken Open Air festivalu, na samom sjeveru Njemačke, gdje smo i napravili intervju.

Wacken Open Air, događaj je s 26 godišnjom tradicijom poznatiji pod nadimkom Metal Mecca iliti mjesto koje svaki fan koji se smatra fanom metal glazbe barem jednom u životu mora posjetiti. No, to je zadnjih desetak godina postalo upitno, budući da se do ulaznica više ne može tako lako doći, budući da se one (njih oko 90 000) rasprodaju odmah sljedeći dan nakon završetka festivala iliti godinu unaprijed.

No, vratimo se Tarji. Već sa šest godina pokazivala je veliku ljubav prema glazbi i njenom izučavanju, pa se nakon navršene osamnaeste godine preselila u Kuopio kako bi studirala klasičnu glazbu na Sibelius akademiji. Njen moto u glazbenom stvaralaštvu koji glasi da granice ne postoje, doveo ju je u grupu

Nightwish koju je osnovala s kolegom Tuomasom Halopainenom i s kojom je postigla neslućena dostignuća, ni ne sanjajući na početku da su postali i začetnici i najprepoznatljiviji predstavnici simfonične rock i metal glazbe i tzv. gothic metal scene.

Vrtoglavi rast njihove popularnosti počeo je već izlaskom albuma „Oceanborn” (1998.), te se uz obilje zlatnih i platinastih tiraža i nebrojenih svjetskih turneja, nastavio idućih sedam godina kada je poput velikog praska u medijima odjeknula vijest kako Tarja zbog sve većih tenzija u bendu, nakon otvorenih pisama odaslanih s obje strane napušta Nightwish te započinje svoju solo karijeru.

Tarja je definitivno najpoznatiji finski ženski glas u svijetu, no osim toga ona je izvrstan kompozitor i autor, što i danas pokazuje na svojim solo albumima. Iako je sopranistica, krasi je za sopran neuobičajeno visok raspon glasa. Osim kombinacije metal i klasične glazbe (a Nightwish se smatraju začetnicima istog žanra), Tarja redovito održava i klasične koncerte u opernim dvoranama, crkvama i ostalim za klasičnu glazbu specifičnim mjestima, a njen, od 2005. godine, tradicionalni božićni koncert u obliku albuma božićnog Henkäs Ikuisuudesta, u Finskoj je dostigao dvostruku platinastu tiražu.

Tarju mnogi žele vidjeti kao vokalicu u svojim projektima, pa ne čudi da je napravila brojne uspješne suradnje s izvođačima poput grupe Scorpions, Mikea Oldfielda, Alicea Coopera i ostalih. S čuvenim američkim bubnjarem Mikeom Terrana otisnula se na dugu i neobičnu turneju pod imenom „Beauty and the Beat” (kasnije realiziranu i kao live album u 2014. godini), na kojoj je uz zbor i simfonijski orkestar širom svijeta izvodila skladbe Puccinija, Mozarta, Bacha, Led Zeppelina, Queena i svoje vlastite.

Godinu dana kasnije izdala je i svoj drugi klasični album „Ave Maria – En Plein Air” dokazavši kako je klasična glazba i dalje bitan dio njene uspješne karijere, a nastupom na pozornici čuvenog finskog Savonlinna Opera Festivala s Raimom Sirkia and Joséom Cura pokazala je da bez problema karijeru može nastaviti samo kao operna diva.

Govoreći o nagradama, Tarja je nominirana za čuvene Emma Award u Finskoj 2006. i 2007., i za Echo Award u Njemačkoj 2007., gdje je postala i ostala jedini finski solo umjetnik sa zlatnom tiražom i to skupa s bendom i kao solo izvođač.

Posljednje je dvije sezone kao mentor u finskom „The Voice” showu, isti dovela do titule najgledanijeg TV programa Chanel 4

SNIMIO TIM TRONKOE

” Sve čvršće postajem Tarja koja se više ne percipira samo kao bivša pjevačica Nightwisha. I to me veseli....

televizije u Finskoj. Tarjin najnoviji, četvrti po redu studijski rock album „The Shadow Self”, izašao je upravo na dan kada smo vodili ovaj intervju.

Simpatična i razgovorljiva nimalo nije odavala dojam „ledene kraljice” koji su joj znali pripisivati. Iako je i pjevanjem i odjevnim stilom utjecala na mnoge djevojke, Tarja je jednostavna mlada žena kojoj je glazba sve u životu i zbog čega je glazbi dala svu sebe.

01 Grupu Nightwish napustili ste prije više od deset godina, u međuvremenu ste kao solo artistica izdali dva klasična, četiri rock i tri live albuma, napravili niz svjetskih turneja i odsvirali gotovo tisuću koncerata pred milijunima ljudi. Kako objašnjavate potrebu da vas novinari danas (kao na presici tog dana, neposredno pred ovaj intervju) pitaju pitanja uglavnom vezana uz Nightwish?

Nightwish je dio mog života i karijere. Mnogi glazbenici i glumci koji dugo glume neki upečatljiv lik, teško se mogu othrvati pita-

njima radoznalih novinara. Ja s takvim pitanjima nemam problema, jer bilo bi glupo da odbacujem ono što me dovelo tu gdje jesam. No, svojim radom sasvim sigurno, godinu po godinu, pronalazim samu sebe, pomičući granice koje su me nekad sputavale, a fanovi i novinari skupa sa mnom sudjeluju u toj velikoj glazbenoj avanturi.

U toj priči i za njih sve čvršće postajem Tarja koja se više ne percipira samo kao bivša pjevačica Nightwisha. I to me veseli.

02 Heavy metal glazbu snažno ste povezali s klasičnom glazbom; fanovi „metala” pokazali su da razumiju klasičnu glazbu i to su dokazali u mnogo slučajeva. Danas su klasična glazba i metal gotovo sinonim za idealnu glazbenu fuziju. No, kako ta priča izgleda s druge strane, kako vaši kolege klasičari, profesori, dirigenti, glazbenici i ostali gledaju na metal glazbu?

Na ovo pitanje mogu odgovoriti samo na temelju vlastitog iskustva. Kao što znate, prošla sam mnogo glazbene naobazbe i svi, ali baš svi koji su radili sa mnom, bili su mi velika podrška i nisu me sputavali u ničemu što radim, iako moram priznati da su neki mislili da je sve to ipak moja zaigranost i prolazna faza. Za mene osobno glazba nema granica i ne mogu je promatrati kroz žanrove.

Koliko oni koji ste spomenuli cijene metal glazbu ne znam, no ako se malo bolje prisjetim, ja sam oduvijek imala mnoštvo albuma i klasične i metal i pop i druge glazbe, što ne bih mogla reći za dobar dio mojih kolega koji uglavnom preferiraju samo klasiku.

03 Slušajući popularnu glazbu općenito, no ovdje se posebice osvrćem na metal glazbu, klasični se korijeni osjete na svakom koraku. Najočitiiji primjer je superhit grupe Iron Maiden „Fear of the Dark” (pritom pjevjušim glavnu gitarsku melodiju iz Dvořákovih čuvenih simfonija „Iz novog svijeta”, na koju se ubrzo pjevušeći nadovezuje i Tarja – op.au.). Klasika je zapravo ukorijenjena u mnogim superhitovima i počesto puta nekreditirana, pa fanovi misle da je to djelo njihovih idola i nerijetko se iznenade kada im se podastre dokaz. Na koji način edukirati mlade ljude koji se deklariraju kao mrze klasiku kao dosadnu i nezanimljivu glazbu?

Wow, ovaj primjer je stvarno dobar, čak ni ja o njemu nisam razmišljala na ovakav način, a sada mi se cijela percepcija odjednom otvorila... Da, zanimljivo je to i smiješno pomalo,

ali ta klasika koju mnogi bez razloga preziru, urezana je u svim porama društva, te ju konzumiramo a da ni toga nismo ni svjesni.

Naša zvona na mobilnim aparatima, glazba na ulazu u metroe, tramvaje, vlakove, glazba dok čekamo preusmjerenje na telefonskim linijama, glazba u liftovima, šoping centrima i sl. Svima nam to ulazi u podsvijest, a da nismo ni svjesni toga, a onda odjednom neka pjesma, kao u ovom slučaju „Fear of the Dark” postane popularna... Pitamo se gdje leži razlog popularnosti na prvo slušanje, a nismo ni svjesni da je i na nas i na autore utjecala klasika. Ja se i pri pisanju svojih pjesama dosta susrećem s time i drago mi je da je to tako...

04 Jedna od najvećih opernih diva svih vremena Montserrat Caballe još je početkom devedesetih započela suradnju s pokojnim Freddiejem Mercuryem (The Queen) u pjesmi „Barcelona”, a kasnije s Bruceom Dickinsonom (Iron Maiden) i drugima, iako se to zaustavilo tek na jednom albumskom projektu. Na neki način bila je preteča onog što ste vi Nightwishem napravili globalnim. Gdje vidite da bi povijest mogla smjestiti vaše ime u budućnosti?

Teško je to prognozirati, no svakako sam sretna što sam u datum trenutku bila na

pravom mjestu uz prave ljude. Teško je i nezahvalno govoriti o sebi s nekog povijesnog aspekta, no ako me povijest zabilježi na način koji ste prezentirali, bit će to velika nagrada za sav moj trud i sve što sam prolazila do dođem do pozicije gdje trenutno jesam.

Ako si onaj koji je neki žanr začeo i ako si svojevrsni predstavnik ili ikona toga žanra, imaš mnogi veću obvezu ostati dosljedan, ali s druge strane nikad ne treba prestati širiti vlastite horizonte, jer istraživanje, znatiželja i strast su me i doveli do svega ovog.

05 Alissa (Arch Enemy) s vama na albumu ima duet, a ujedno i nastupate zajedno na današnjem festivalu. Je li taj duet pomalo isforsiran, pošto je Alica poznata po svom growl vokalu (gruba i zahtjevna tehnika pjevanja slična urlikanju), znajući da ste u glazbenom vidu dvije suprotne krajnosti?

Ne, svakako ne, dapače... Alissu dobro znam i volim tu djevojku. Toliko je posebna i darovita, a kako znate, u ovoj pjesmi koristi i svoj clean vokal, te mnogima koji kritiziraju growl vokal, pogotovo kod žena, kao ispriku za neznanje pjevanja, Alissa je pokazala koliko vrijedi.

Naš suradnik s Tarjom je razgovarao na čuvenom Wacken Open Air festivalu, na sjeveru Njemačke

Pjesma koju pjevamo je jedna od mojih omiljenijih na albumu i taj sam duet svakako htjela uraditi. Nije forsiran, a i da jest, onda sigurno ne bi ovako dobro ispao.

06 Koja Tarja je prava Tarja – ona obična djevojka, mlada operna pjevačica prije Nightwisha, ikona goth metal scene u raskošnim haljinama i korzetima iz Nightwish ere ili Tarja danas, majka, supruga i žena koja samostalno gradi svoj životni put?

U ovom trenutku ja živim svoj san i ako moram biti striktna, ova, današnja ja, to je Tarja kakvu sam oduvijek željela. Time ne bježim od svega što sam bila, jer sve je to bio normalan i iskren dio puta koji me vodio do ovog što jesam danas. I tada i danas uvijek sam davala svu sebe u svaki projekt i to je ono čime se ponosim. Pjevam na festivalu poput ovog ispred 90 000 ljudi, a jučer u crkvi ispred stotinjak ljudi. Meni je sve isto, jer znam cijeniti svaki trenutak i svima davati cijelu sebe.

Sve tri, nazovimo ih inkarnacije Tarje, bile su prava i istinska Tarja u tom vreme-

nu. Današnja Tarja rezultat je svega toga i nikad nisam više uživala. Unatrag se ne smije gledati.

07 Za razliku od Finske, koja u zimskim danima zna biti poprilično mračno mjesto, Argentina, gdje sad živite, mjesto je puno sunca i svjetlosti. Na press konferenciji pomenuli ste kako je ta svjetlost dosta utjecala na vašu percepciju pri pisanju pjesama.

Da, svakako, nevjerovatno je to koliko jedna obična stvar, o kojoj toliko ne vodimo brigu, poput svjetlosti, može utjecati na tvoju psihu i kreativnu energiju. Da, ta svjetlost me inspirira i otkrila sam u sebi neke potpuno drugačije osjećaje, za koje nisam ni znala da sam ih imala. Svjetlost doista može umnogome utjecati na ljude.

08 Otkako ste se preselili u Argentinu pretpostavljam da ste poput mnogih čuvenih pjevačica pokušali pjevati legendanu „Don't Cry For Me Argentina”?

O da, naravno, izvela sam je tek nedavno u Rusiji i postoji njena YouTube snimka. Pogledajte ako niste do sad. To je izrazito zahtjevna pjesma, puna emocija i drago mi je da sam uspjela prenijeti svoje

09 Više puta ste izjavljivali kako volite mjuzikle, no što je s filmskom glazbom?

Oh, to je moja najveća boljka. Jako, jako želim skladati i snimiti neku glazbu za film i imala sam nekoliko pokušaja, ali uvijek je sve na kraju propalo radi loše ekonomske situacije i budžeta filma koji potom nije ostvaren. Gotovo da sam napisala kompletnu glazbu za dva filma – jedan poljski, a jedan iz Argentine, no projekti su se zaustavili. Srećom, napisana glazba je još tu i čeka neki novi projekt, jer sigurno neće zastariti. Užasno bi voljela da mi se javim neka ozbiljna produkcija filma, jer doista bih svim srcem htjela napisati glazbu za neki dobar film.

10 Slažete li se s tezom da su skladatelji filmske glazbe klasičari novog doba?

Da, svakako, nije to teza nego fakt. Klasična filmska glazba je najbolji primjer klasične glazbe današnjice. Na sreću, u filmskoj glazbi ima mnogo prostora za eksperimentiranje i istinski želim jednom biti dio svega toga.

” Inzistiranje na savršenstvu i pokušavanje ugađanja svima, nekad može koštati stresa, nekad živaca, a nekad života

11 Što vas danas inspirira za pisanje glazbe i tekstova?

Pri stvaranju glazbe i stihova važno je konstantno se razvijati i biti otvoren novim strujama. Moj muž je mahniti kolekcionar glazbe i ima na tisuće raznih albuma – od početaka popularne glazbe pa do danas. Volim slušati, analizirati, upijati i to mi daje neke nove ideje i smjernice. Metal glazba se također mora razvijati ako misli opstati, pa mi stoga nije problem poslušati relativno nove bendove poput Avenged Sevenfold i ranije spomenute Arch Enemy. Alice in Chains su svojom fuzijom glazbe i metalu i grungeu dali nešto posebno i stvorili nešto novo.

12 Jednoga dana klasična imena (bendovi) kao što su AC/DC, Alice Cooper, Scorpions, Aerosmith, Iron Maiden, Deep Purple, Black Sabbath itd. će nestati, štoviše, na to nećemo čekati jako dugo. Iza njih će ostati izvođači tzv. srednjeg ranga u koje danas ubrajam i vas. Mislite li da ćete znati iskoristiti priliku i postati stadionski izvođači nakon njihovog odlaska?

Oh, ja se nadam da ću imati i snage i znanja za to. Glazba ne može stati i uvijek će se pojaviti netko novi, no da... dobro ste primijetili, nitko se ne nameće prirodnim putem i danas se ne može nazrijeti novih 20-30 bendova koji će puniti stadione.

Bit će teško, no uvijek je tako, za nešto se treba izboriti, a ja se nadam da sam sa svojom karijerom na pravom putu za više razine.

13 Za čitatelje hrvatskog Playboya koji tek sada prvi put čuju za vas, kako bi se ukratko opisali?

Od početka karijere pa do danas, uvijek bi na prvo mjesto stavila svoj lirski izričaj, jednako kao pjevačica i kao autorica. Cijelu svoju karijeru taj je izražaj dominirao, a možebitno da to vuče korijene još iz djetinjstva kad mi je Whitney Houston bila idol. Pokušavala sam što bolje otpjevati njene pjesme, uzimala satove pjevanja i tako je zapravo sve počelo.

14 Whitney je na žalost umrla. Kako gledate na okolnosti njene smrti i na veliki pritisak s kojim se nosila, s obzirom na to da ste i sami poznata glazbenica, podložna pritisku i medija i fanova, pogotovo nakon odlaska iz Nightwisha?

Ja jako dobro mogu shvatiti kroz sve što je ona morala prolaziti, od nesretnog braka do pritiska fanova i izdavača. Na sreću, ja se uvijek pokušavam suočiti s problemima i preprekama, ne izbjegavati ih ili „stavljati pod tepih”. Kad u to uđeš jako mlad, onda možda nemaš dovoljno mudrosti da to staviš na prave noge prije nego sve krene po zlu.

Mi moramo shvatiti da od nas svi traže da budemo čista perfekcija 24 sata dnevno, jer oni nas vide samo kroz tu prizmu, bez obzira što smo i mi samo ljudi i možemo imati i super i loš dan. To inzistiranje

na savršenstvu i pokušavanje ugađanja svima nekad može koštati stresa, nekad živaca, a nekad života.

15 Vi ste od samog početka karijere bili uzor i veliki idol, posebice mladim djevojkama koje su se odijevale poput vas, pokušavale pjevati opernim glasom. Je li vam ponekad zastrašujuće pomisliti da svaki vaš potez može itekako djelovati na neku djevojku koju ne znate i da ako napravite nešto loše, tisuće djevojaka može učiniti isto?

Da, to je velika odgovornost i ja se iskreno nadam da svojim ponašanjem i svojim postupcima pokazujem dobar primjer. Osim toga, ja sam i majka i ne želim pokazivati loše primjere svojem djetetu.

16 Imate li očekivanja od svoje kćerke ili ćete je puštati da se razvije?

Svi mi imamo neke svoje skrivene želje, ali to je pomalo sebično. Na svom primjeru mogu vidjeti koliko vas vaš vlastiti put može daleko odvesti ako se bavite onim čim želite. Nema veze hoće li moja kćerka htjeti pjevati, glumiti, biti sportaš ili znanstvenik, na meni je da ju pasivno pravilno usmjerim i u čemu se god vidi da joj dam svoju podršku.

17 Jeste li ikad razmišljali predstaviti sebe nekoj široj publici, ne nastupajući isključivo na rock i metal festivalima ili samo na klasičnim koncertima. Imate li želje za pravim *mainstreamom*?

Nemam nikakvih ograničenja u tom pogledu i nečeg što bi mi bilo tabu. Ja mogu istog trena nastupati bilo gdje. Žanrovi su samo tu kao neka nevidljiva granica, napravljeni samo za što bolje kontroliranje interesnih grupa potrošača, te što bolju prodaju. *Mainstream* nisi samo po onom što sviraš, već po onom kako te se prezentira. To je jako kompleksno pitanje glazbene industrije.

18 Što je za vas osobno glazba, što vam znači i kako bi ju opisali?

Ha, ha, može li neko lakše pitanje? Glazba mi je sve, no ne samo meni, nego svima... čovječanstvu. Mi bez glazbe ne možemo i ona je svugdje – u trgovinama, na televiziji, na radiju, u taksiju... Ponekad se čini da ju ne primjećujemo, no ona je duboko ukorijenjena u svima nama i život bez nje bio bi jedna velika praznina. Glazba u vama budi drugačije emocije, emocije za koje niste ni znali da postoje, ona je hrana za dušu. Znaate, glazba

SNIMIO EUGENIO MAZZINGHI

je različita kao i hrana, netko mrzi češnjak i ne želi ga jesti, dok je taj češnjak istovremeno jako zdrav. U tom prikazu možete vidjeti jasne poveznice s metal glazbom.

19 Vaš novi album „The Shadow Self” igrom slučaja izlazi upravo danas i upravo danas ćete nastupiti pred gotovo 90 000 ljudi uz izravni live stream. Čini se da ste odlično tempirali tajming!

Svakako i jako se radujem tome. Mislim da sam s ovim albumom dosta napredovala u usporedbi s onim što imam u svojoj glavi kao zacrtani cilj. To je moj najosobniji album dosad. Radila sam ga s velikom strahom i ta se strast na njemu osjeti. Iznimno se veselim ne samo albumu, već i turneji koja dolazi. Ne mogu dočekati...

20 U Hrvatskoj ste nastupali kao solo pjevačica dva puta. Nazočili smo na oba koncerta i publika je bila oduševljena. Na prvom koncertu ste čak ušli među fanove i pjevali skupa s njima. Kad vas opet možemo očekivati u Hrvatskoj?

Sjećam se jako dobro koncerata u Hrvatskoj. Tamo je i Nightwish imao jako dobru bazu fanova, a kada sam otišla iz benda imala sam veliku podršku u solo karijeri i primala brojne poruke podrške iz Hrvatske. Upravo završavamo bukiranje datuma za predstojeću turneju (europski dio), te u prosincu imam slobodnih datuma kad je ruta blizu Hrvatskoj. Pojavili su se upiti promotora i trenutno su u tijeku dogovori i sasvim je izgledno da bismo se opet mogli družiti negdje prije Božića. 📌

Skejtanje: Duga priča

Dok su obične skejt daske namijenjene isključivo vožnji na ograničenom prostoru skejt parka, susjedovog bazena za vrijeme dok je na moru ili parka ispred Mimare, longboard se može koristiti bilo gdje

PIŠE **DOMAGOJ KUNA**

SNIMIO **SILKFATBLUES**

Nije li čudno, da upravo oni koji najviše uživaju u životu, izgledaju kao da ga se što prije žele riješiti? Najnoviji izdanak obitelji skejtera, u svojem najekstremnijem obliku dostiže brzine preko sto kilometara na sat, brzine koje graniče s mogućnostima sportskih automobila i motocikala i to na komadu laminiranog drva ili plastike pričvršćenog na četiri kotača.

Skateboarding, kod nas poznatiji pod nazivom skejtanje, sport je koji se pojavio kako bi služio kao meta-don surferima u vrijeme kad nema valova. Tijekom svoje povijesti mijenjao se, nekada manje, nekada radikalnije, ali nikada kao u posljednjih petnaestak godina. Sve do pojave longboarda, skejt daske puno dulje nego što je to dotad bilo uobičajeno, najveći se evolucijski skok dogodio sedamdesetih godina pojavom verti-

kalnog skejtanja, tj. vožnje po površinama poput ispraznjenih bazena za kupanje ili, kasnije, posebnih rampi koje su skejterima omogućile let u visinu. Ipak, sve do pojave longboarda, skejt je više bio sličan igrački nego ozbiljnom prometalu. Danas su, međutim, stvari puno drugačije.

Ako uzmete vozilo, bilo koje vozilo, i rastegnete ga da bude puno dulje nego što je bilo, efekt koji će se postići je da će to vozilo slabije moći promijeniti smjer gibanja. Skijaši dobro znaju da su skije za slalom kraće i lakše nego one za spust, motociklisti znaju da su sportski motocikli puno kraći i lakši od onih namijenjenih dugačkim putovanjima autocestom. Razlog je jednostavan – i kod skija u spustu, i kod putničkih motocikala, važna je stabilnost pri velikim brzinama. Longboard je upravo zato dulji od obične skejt daske.

Najveća službeno izmjerena downhill brzina je 130.63 km/h Šveđanina Erika Lundberga iz lipnja ove godine, a postigao ju je u posebno oblikovanom zaštitnom odijelu i kacigi

I dok su obične skejt daske namijenjene isključivo vožnji na ograničenom prostoru skejt parka, susjedovog bazena za vrijeme dok je na moru ili parka ispred Mimare, longboard se može koristiti bilo gdje.

Upravo zbog svoje veličine, danas ga mnogi koriste i za putovanja. Najčešće je riječ o putovanju na posao ili u školu, ali postoje avanturisti, danas sve brojniji, koji pod putovanjem podrazumijevaju putovanja raspona nekoliko tisuća kilometara. Možda su najbolji primjer trojica longboardera Aaron Enevoldsen, Adam Colton i Paul Kent, autori serijala Long Treks On Skate Decks, koji su korištenjem isključivo svojih longboarda prešli nezamislive udaljenosti – prešli su dvije tisuće četiristo kilometara 2009. godine kroz Peru i Boliviju, a odmah sljedeće godine i dvije tisuće kilometara kroz Maroko! Nevjerojatno, ali istinito, a sve što su od opreme koristili bilo je na njihovim leđima u naprtnjačama. Kako je to moguće?

Običan skejt, onaj kojeg danas posvuda možete vidjeti, od specijaliziranih trgovina pa do supermarketa, koristi kratku dasku i, što je još važnije, malene, tvrde kotače. Ta kombinacija savršeno odgovara specijalnim podlogama skejt parkova, ali nipošto gru-

boj površini asfaltnih prometnica. Zbog toga longboard dolazi s velikim i širokim kotačima, koji su gotovo neosjetljivi na manje rupe i kamenčiće. U kombinaciji s daskama čija duljina seže od sedamdeset centimetara, pa sve do preko jednog metra, takav je skejt lagan i miran za upravljanje, ne mijenja smjer nasilno i iznenada kao kraći rođaci, i ne izaziva veliku količinu stresa za tijelo.

To je upravo i ključ popularnosti – ne morate biti stručnjak kako biste ga vozili, a u poplavi današnjih pješačkih proteza poput raznih segwaya, howerboarda, monowheela, čovjek ne riskira izgledati kao kreten. Ipak, longboard nije samo puko prijevozno sredstvo. Geni ekstremnog skejtanja još su uvijek tu i još su uvijek aktivni. Iako se tim dugim daskama mogu koristiti potpuni početnici kako bi uživali u malo kraćem vremenu hoda ili malo vjetera u kosi, oni napredniji odveli su stvari u jednu novu, adrenalinom, znojem i krvlju natopljenu krajnost.

Gledati lavove u zooškolom vrtu možda je zanimljivo, ali stari su Rimljani znali da će prodati puno više kokica i kole s ledom ako u stadion stave lavove u isti prostor s gladijatorima. Gledati automobile kako kruže roto-rom također može biti zanimljivo, ali ako ih

stavite na zatvorenu ovalnu stazu i pustite da jure preko tristo kilometara na sat, dobit ćete NASCAR.

Jednako tako longboard može biti zanimljiv za laganu vožnju do plaže ili kafića, ali ako ga stavite na vrh planinske, zavojite ceste i pustite da ga gravitacija preuzme, dobit ćete downhill, spust koji zahtijeva da se razum ostavi kod kuće.

Na legalan način, bit će to na cesti zatvorenoj za redovan promet ili na nekom posebnom prostoru poput sarajevske bob staze, ali na onaj drugačiji način, bit će to na bilo kojoj cesti s uzvisinom, naravno, s automobilskim prometom iz suprotnog smjera.

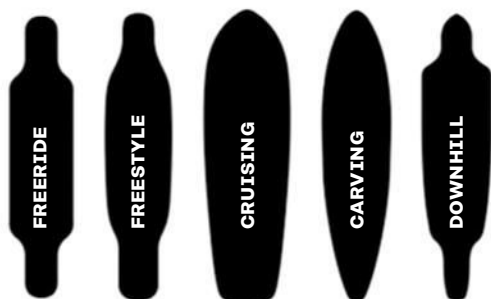
YouTube je prepun snimki uspješnih i onih drugih spustova. Sasvim razumljivo, pri brzinama koje često dostižu one troznamenkaste, svaki pad znači teške ozljede. Koža i ligamenti tu su potrošna roba, tako da je zaštitna oprema potrebna za tako što gotovo identična onoj za sportski motociklizam.

Najveća službeno izmjerena downhill brzina je 130.63 km/h Šveđanina Erika Lundberga iz lipnja ove godine, a postigao ju je u posebno oblikovanom zaštitnom odijelu i kacigi. U službenim je natjecanjima International Downhill Federationa obavezno korištenje zaštitne kacige, odijela, rukavica i sve ostale sigurnosne opreme koja također mora proći tehnički pregled. U amaterskom spustu, oprema koja će dobro doći svakako su rukavice s ugrađenim klizačima na dlanovima, kaciga, štitnici za koljena, laktove i – guzicu.

Longboard nema kočnice. Jedini su načini za smanjivanje brzine pri spustu klizanje po boku i spuštanje jedne noge na cestu. U svakom od tih slučajeva, padovi su lako mogući i svaki nezaštićeni dio tijela ostat će ukrašen svježom kopijom slike Vincenta Castiglie.

S druge strane, izreka „Chicks dig scars” nikad ne prestaje biti istinita, pa većina skejtera-spustaša od opreme ne koristi baš previše, možda tek otvorenu kacigu i rukavice. Smrt je ionako problem, kako je to Woody Allen rekao, jedino ateistima. 🚫

Genealogija

Longboard, dugačke skejt daske, najnoviji su stupanj evolucije daske s kotačima. Naravno, ne postoji samo jedna vrsta longboarda. U zavisnosti o onome što svojom dugačkom daskom želite raditi, daske i stilovi vožnje razvili su se u nekoliko kategorija i, naravno, još se uvijek razvijaju.

CRUISING/CARVING – lagano krstarenje nizbrdicama malenog nagiba, vožnja po ravnom terenu ili prelaženje velikih udaljenosti. Idealna daska i stil vožnje za početnike.

DOWNHILL – drugi naziv za ovaj stil vožnje je - *bombing*. Cilj je postići maksimalnu moguću brzinu u spustu i držati sve pod kontrolom. Nije za početnike.

FREERIDE – spuštanje niz veće strmine, izvodeći pri tome trikove. Zahtijeva veliku vještinu. **FREESTYLE** – najbližije današnjem pojmu skejtanja. Vožnja svim vrstama podloga, strmina i stilova. Zbog velike duljine daske, neki čak šetaju i plešu po njoj dok se voze. Takav način se zove *boardwalking*.

!emeljS aN

Sve naopako! Umjesto da se, poput svih dosadašnjih generacija Zagrepčana i studenata koji trebaju drugi potpis u indeksu iz TZK-a, penju na Sljeme upravo zato kako bi se popeli na Sljeme, jedna se grupica Zagrepčana odlučila za radikalno novi pristup – penju se kako bi se spustili. Kamikaza, Hrca, Silk, Daniel Esteban, Kirin x 2, Neven i možda još neki pridruženi član uživaju u spustovima na Medvednici i kad nema snijega.

S brzinama do stotinjak kilometara na sat, jednosmjerne ceste koje vode do Sljemena i natrag u grad, barem su mala garancija sigurnosti u tom uzbudljivom sportu koji pleše na granici legalnosti. Iako nisu jedini u Hrvatskoj, najorganiziraniji su. Nekolicina se članova okušala i u natjecateljskom spustu, a neformalno su organizirani oko trgovine sportskom opremom Extreme sport, u kojoj nabavljaju potrebnu opremu i dijele.

Naravno, novi članovi uvijek su im dobrodošli, pa ako ste zainteresirani za ugraditi malo svoje kože, krvi i znoja u teksturu sljemenskog asfalta, potražite tu **Ex3me** grupu na Facebooku.

Legenda kaže da je jedan od članova skupine vlasnik prve i vjerojatno jedine kazne za prekraćenje dozvoljene brzine u naselju zarađene na skejtu, tj. longboardu.

NEKI TO VOLE LJUĆE

Ljuti začini, umaci i svi mogući jestivi pripravci što tjeraju suze na oči, već su odavna omiljeni u mnogih jelaca. Naš je suradnik detaljno istražio taj ljuti svijet i otkrio one apsolutno najljuće

PIŠE **TOMO WILL**

Ako svu hranu obilato polijevate ljutim umakom prije negoli ste ju probali; ako je vašim osjetilnim stanicama sve bezukusno; ako imate nepomirljiv stav „za” ili „protiv” Tabasca; ako naručujete samo ljute pizze i pljeskavice; ako samo odmahujete rukom na opaka imena ljutih umaka, poput Colon Cleaner i Dr. Assburn, ako se smijete upozorenjima na etiketi tipa „uklanja polituru” ili „izaziva krvarenje iz anusa” – onda definitivno spadate među one koji su pomalo opsjednuti ljutinom.

I niste jedni, pa čak niti u manjini. Naime, ljuti začini, umaci i svi mogući jestivi pripravci što tjeraju suze na oči, već su odavna omiljeni u mnogih jelaca.

No ipak, otkud ta sklonost ljutini? Tu najprije moramo napomenuti da ljutina uopće ne spada u okuse, poput slatkog, slanog, kiselog ili gorkog, već se zapravo radi o prilično neobičnoj reakciji na jezik. Primjerice, capsaicin, tvar koja uzrokuje snažan efekt pri

konzumaciji ljutih papričica, član je vaniloidne porodice molekula i veže se za specifične receptore na jeziku, uzrokujući isti osjećaj kao kod opekline. Ta tvar, dakako, ne uzrokuje nikakvo oštećenje tkiva, ali vezanjem za spomenute receptore mozgu šalje signale kao da jezik gori. Ponovo, otkud ta sklonost ljutini, usprkos tako drastičnoj reakciji?

Prema odgovoru možda bi nas mogli usmjeriti i drugi primjeri. Primjerice, činjenica da ljudska vrsta, iako ima prirodenu averziju prema gorčini kave i oporosti duhana, pokazuje itekakvu sklonost prema njima. No, u slučaju kave i duhana, tajna leži u njihovim adiktivnim svojstvima kojih u ljutim papričicama jednostavno nema. Što, dakle, onda tjera trećinu zemaljske populacije, pripadnike vrlo različitih kultura, da ljuto jede baš svaki dan?

Iako mnogi znanstvenici koji su proučavali ovaj fenomen još uvijek nemaju pravi odgovor na to pitanje, neki od njih tvrde da se radi o mehanizmu koji kod milijuna ljudi negativnu procjenu mozga instantno pretvara u pozitivnu. Pri tome, ljudi su jedina vrsta sposobna iz negativnog osjećaja izvući užitek, vjerojatno stoga što smo stalno svjesni da zapravo prave opasnosti nema. Uostalom, ljudi uživaju i u mnogim drugim temeljno nepoželjnim doživljajima, poput propadanja na rollercoasterima, pada u skydivingu ili bungee jumpingu, straha pri gledanju horor filmova i slično. Isto tako, ljutina čilija samo se čini opasnom...

BILO KAKO BILO, činjenica je da su ljuti umaci opće omiljeni u svijetu te da su proslavili brojne robne marke. Ne čudi, jer ljudi ljute papričice, posebno onu čili, u prehrani rabe već tisućama godina. Stanovnici Meksika, Središnje i Južne Amerike u njihovoj ljutini uživaju već više od 6000 godina, a

Broj jedan u svijetu ljutih umaka je **Sriracha**. Proizvede ga se 200 tona tjedno, a sastojak je brojnih jela zapadnjačkih kultura

Cholula Hot Sauce drži drugo mjesto po popularnosti ljutih umaka, a na toj listi dobro kotira i **Frank's Red-Hot Sauce**, umak popularnih ljutih pilećih krilaca

samo nakon nekoliko desetljeća kontakta sa Španjolskom i Portugalom, ta američka biljka prenesena je u Europu, Aziju i Afriku, gdje je uzgojem i križanjem urodila različitim vrstama.

U svijetu postoje mnogi recepti za ljute umake, ali većinu njih povezuju baš čili papričice, koje im i daju ljutinu. Ta papričica obično služi kao temelj umaka, koji može biti vrlo jednostavan, uz dodatak samo soli i octa. Neki drugi umaci, pak, kao temelj rabe određene vrste voća ili povrća, kojima se, radi postizanja ljutine, naknadno dodaju čili papričice. Umaci se proizvode na vrlo različite načine – od odležavanja u posudama do mljevenja u masu koja se potom kuha do postizanja određena okusa.

Ljutina umaka, koja se doživljava subjektivno, mjeri se takozvanom „Scovilleovom skalom“, čiji brojevi upućuju na to koliko puta se nešto mora razvodniti s jednakom količinom vode, sve dok capsaicin prestane imati ikakav učinak na jelca. Tako je najljući umak koji je znanstveno moguće proizvesti onaj s 16 milijuna jedinica Scovillea, a radi se zapravo o čistom capsaicinu. Usporedbe radi, klasični Tabasco mjeri između 2500 i 5000 jedinica Scovillea (ljutina odstupa u pojedinim serijama).

STILOVI LJUTIH UMAKA znatno variraju od kontinenta do kontinenta, pa čak i od zemlje do zemlje. Meksički ljuti umaci obično su više posvećeni okusu negoli intenzivnoj ljutini.

U svijetu postoje mnogi recepti za ljute umake, ali većinu njih povezuju čili papričice, koje im i daju ljutinu

Često se temelje na *chipotleu*, zapravo dimljenoj papričici *jelapeño*, koja je ljuta, ali umaku daje i svoj karakterističan okus. Većina ljutih meksičkih umaka sadržava vrlo malo octa ili ga uopće nema, makar postoje i oni sličniji američkim ljutim umacima iz Louisiane, u kojima ocat igra važnu ulogu.

U Sjedinjenim Državama ljuti se umaci (obično se označavaju kao *hot sauce*) najčešće proizvode od čili papričica, octa i soli. Među čili papričicama najpopularnije su *cayenne*, *habanero* i *jelapeño*. Neki umaci, primjerice Tabasco, odležavaju u drvenim bačvama, slično kao u proizvodnji vina. Američki ljuti umaci ponekad rabe i voće i povrće, poput malina, manga, mrkve i određenih vrsta buče, da bi se umaku dao određen okus, ublažila agresivna ljutina papričica i gustoća.

Pogledamo li u Aziju, kineski ljuti umaci zapravo su guste čili paste, dok se u Indoneziji i Maleziji generički izraz *sambal* rabi za mnoge umake na temelju čili papričica. Na Srednjem Istoku čest je ljuti umak *shatta*, u kojem su svježe čili papričice pomiješane s maslinovim uljem, isto kao i *muhammara*, koji se spravlja od papričice *aleppo*, mljevenih oraha, suhog kruha i maslinova ulja.

Harissa je, pak, popularni ljuti umak iz Tunisa i ostatka Magreba (posebno Alžira i Libije), dok se u Južnoj Africi rabi više verzija ljutog umaka *piri piri*.

Zanimljivo je da su dvije donedavna najljuće vrste čili papričice, *naga viper* i *infinity*, uzgojene u Velikoj Britaniji, te da se nalaze u umacima koji se hvalje titulama najljućih na svijetu. Kažemo donedavna, jer je danas najljuća vrsta čili papričice *Trinidad moruga scorpion*, koja je uzgojena 2011.

U Mađarskoj su česte paste *Erős Pista* i *Piros Arany*, obje od mljevene ljute paprike, a u Portugalu već spomenuti umak od čilija *Piri piri*.

POVIJESNO GLEDANO, jedan od prvih ljutih umaka u bočici pojavio se 1807. u američkoj saveznoj državi Massachusetts, ali ta robna

Vrhunac je postignut umakom „Blair's 16 Million Reserve“, koji je mjerio maksimalnih 16 milijuna Scovillea i u Guinnessovoj „Knjizi svjetskih rekorda“ proglašen najljućim umakom svih vremena

Crystal je ponos Louisiane, američke savezne države poznate po ljutim umacima

marka, kao niti jedna druga iz toga doba, nije preživjela do današnjih dana. Prva prepoznatljiva robna marka ljutih umaka bio je Tabasco, koji se pojavio 1686. te vrlo brzo postao sinonimom za tu vrst prehrambenog proizvoda. Od 2010. Tabasco zauzima 13. mjesto na listi najbolje prodavanih začinskih umaka u Sjedinjenim Državama, dok je na listama najpopularnijih ljutih umaka u svijetu danas najčešće plasiran između 5. i 8. mjesta.

Iako je Tabasco u Hrvatskoj vodeći brend kad su u pitanju ljuti umaci, prvim mjestima na svjetskim listama definitivno dominira **Sriracha**, ljuti umak američkog proizvođača Huy Fong Foods.

Ta robna marka temelji se na istoimenom čili umaku spravljenom od čili papričica, destiliranog octa, češnjaka, šećera i soli. Ime Sriracha umak je dobio prema tajlandskome obalnom gradu Si Racha u pokrajini Chonburi, gdje su ga osmislili lokalni kuhari, i to kao pratitelja ribe, rakova i morskih plodova, koji se poslužuju u brojnim gradskim restoranima.

Ako se na Tajlandu sriracha rabi kao pratitelj ribljih jela, u vijetnamskoj se kuhinji pojavljuje kao začim za *pho*, poznatu juhu s rezancima od riže, zatim za pržene rezance, proljetne rollice te kao dodatak drugim umacima. Tajlandani srirachu češće zovu siracha, a ponekad i *nam phrik siracha*, a sam umak u toj je zemlji jači, oporiji i manje gust nego onaj američkog proizvođača. To što je tajlandski umak Sriraja Panich zapravo original, nastao u Si Rachi još 1930., nimalo mu ne pomaže oko plasmana na svjetskoj tablici, jer se nalazi daleko ispod apsolutnog lidera.

NAJLJUĆI NA SVIJETU

Naravno da je u svijetu ljutih umaka kad-tad moralo doći do natjecanja u tome tko će proizvesti najljući. Na tom području apsolutni primat drži kompanija Blair's Sauces and Snacks, koju je 1989. u New Jerseyu utemeljio Blair Lazar, a koja se proslavila svojom linijom ljutih umaka pod imenom „Death Sauce” (pojedini se zovu „After Death”, „Mega Death”, „Sudden Death”...), što popisuje proizvode od niskih do visokih jedinica Scovillea.

U potrazi za najljućim ljutim umakom Lazar je 90-ih, dok je još radio kao barmen u Jersey Shoreu, pokrenuo seriju umaka nazvanu „A.M.”. Ideja se rodila kada su ga počeli gnjaviti gosti koji su u baru željeli ostati dulje od 2 u noći, kada se

lokal zatvarao. Njima bi Lazar poslužio ljuta pileća krilca spravljena s njegovim originalnim Death umakom, a oni koji su to uspjeli pojediti mogli su u baru ostati do kad su željeli.

Originalni umak nastavljen je čitavom serijom umaka „A.M.” (3 A.M., 4 A.M., 5 A.M. i 6 A.M.), koji su dobili sufiks Reserve, te drugim prigodnim umacima.

Vrhunac je postignut umakom „Blair's 16 Million Reserve”, koji je mjerio maksimalnih 16 milijuna Scovillea i u Guinnessovoj „Knjizi svjetskih rekorda” proglašen najljućim umakom svih vremena. Tehnički, zapravo se nije radilo o umaku već o čistom capsaicinu (kristali), odnosno znanstveno gledano najljućem mogućem ekstraktu

ljutih papričica, čija jedna kapljica žestoko zaljuti litre i litre nekog jela.

Napunjeno je samo 999 bočica tog ubitačnog pripravka, a svaku je potpisao i numerirao sam Blair. Jednako visoku ljutinu Lazar je postigao s još dva svoja proizvoda. Danas su sve bočice, osim onih 2 A.M. i 3 A.M., rasprodane, a mogu se još vidjeti samo u trezoru Blaira Lazara. Kolekcionari širom svijeta često preprodaju svoje bočice za ekstremno visoke svote (obično od 7000 do 15 000 dolara, pa i više).

U igru najljućih umaka uključilo se više proizvođača, ali u društvo od barem 5 milijuna Scovillea, osim Blair'sa, uspjeli su ući još samo Source i Mad Dog. Evo tablice:

01	Blair's 16 Million Reserve	16 000 000
02	Blair's 6 A.M. Reserve	16 000 000
03	Blair's T-99 Reserve	16 000 000
04	Blair's B-99	14 700 000
05	Blair's 2005 Holiday Reserve	14 100 000
05	Blair's 2004 Holiday Reserve	14 100 000
06	Blair's Firecracker 500 Reserve	14 000 000
07	Blair's 2005 Halloween Reserve	13 500 000
08	Blair's Caldera Hot Sauce	13 000 000
09	The Source Hot Sauce	7 100 000
10	Blair's 5 A.M. Reserve	5 500 000
11	357 Mad Dog Pepper Extract	5 000 000

IAKO U SAD-U POSTOJI više verzija srirache različitih proizvođača, kada se spomene taj ljuti umak, u pravilu se podrazumijeva Sriracha koju proizvodi Huy Fong Foods. Kolokvijalno, često ga zovu „kokotom”, zbog zaštitnog lika te životinje koji se nalazi na boci (znak kineskog zodijskog u kojem je rođen utemeljitelj tvornice). Sriracha je toliko popularna da Huy Fong svakoga sata mora proizvesti oko tonu tog umaka, odnosno 3000 boca na sat ili ukupno 200 tona tjedno.

U Americi Srirachu u pripravi svojih jela rabe mnogi veliki restoranski lanci, kao što su Applebee's, Pizza Hut, Jack in the Box, Subway, White Castle i Gordon Biersch. Sriracha se, inače, u zapadnjačkoj kulturi jede s različitim jelima, najčešće s jajima i u hamburgerima, nalazi se i u džemovima, lizalicama i koktelima, a popularan je i čips od krumpira s okusom tog umaka.

Što se stupnja ljutine tiče, Sriracha Huy Fong Foodsa, kao i većina drugih robnih marki tog umaka, iznosi oko 2200

jedinica Scovillea, što znači da je nešto blaži od Tabasca.

Osim apsolutnog prvog mjesta Srirache, većina tablica popularnosti ljutih umaka u svijetu na drugo mjesto svrstava meksički **Cholula Hot Sauce**, koji je još blaži i broji 1000 Scovillea, što je i logično jer smo već napomenuli da Meksikanci, suprotno uobičajenom mišljenju, okus pretpostavljaju žestokoj ljutini.

Cholula stiže iz Chapale u pokrajini Jalisco, a proizvodi se na temelju papričica *pequin* i *arbol*, uz dodatak soli, octa i *xantan* gume (prirodni satojak za dobivanje teksture kečapa). Umak je ime dobio prema 2500 godina starome gradu, najstarijem postojećem u Središnjoj Americi, koji se ponosi sa svojih 365 crkava. Popularna „lula” prodaje se u bočici s drvenim zatvaračem i etiketom na kojoj lik vrlo smirene žene ne upućuje na ljutinu proizvoda. Cholulom dominira jedinstveni okus *pequina*, papričice koja je sedam puta ljuća od *jalapena*, a sve dobro opisuje i jedan od nadimaka Cholule

– „Flavorful Fire” (ukusna vatra). Radi se o izrazito meksičkom umaku, vrlo različitom od onih koji se proizvode u Louisiani.

Prvi dojam po kušanju je blagost s izraženim okusom, dok ljutina dolazi nešto poslije i ima prilično dug fini. Uz klasičnu verziju, Cholula se proizvodi i u verzijama Chili Garlic, Chili Lime i Chipotle. Osim u Meksiku, Cholula je vrlo popularna i u Teksasu te na Zapadnoj obali SAD-a, gdje se najradije jede s jajima.

Na spomenutoj listi dobro kotira i **Frank's Red-Hot Sauce**, podrijetlom iz američkog Springfielda (Missouri), nastao 1920. Umak se proslavio kao glavni sastojak popularnih ljutih pilećih krilaca („buffalo wings”), osmišljenih i prvi put ponuđenih 1964. u Anchor Bar and Grillu u gradu Buffalo.

Ta posebnost ujedno mu je i mana, jer oni koji baš i nisu njegovi najveći poklonici tvrde da svaka hrana s tim umakom odmah podsjeća na ljuta krilca. Bez obzira na to, Frank's Red-Hot Sauce na listama je najčešće plasiran na 4. mjesto, a ne čudi da je osobito popularan na Midwestu, gdje se nalazi Buffalo. Ljutina mu je skromna u odnosu na konkurente i iznosi 400 Scovillea.

Frank's je poznat i po seriji televizijskih reklama u kojima jedna bakica na kraju uvijek izgovara isti „prosti” slogan: „*I put that shit on everything!*”, naravno s „izbeepanom” središnom riječju i mrljom od umaka preko ustiju gospe dok ju izgovara.

ZA MJESTO NAJBOLJE plasiranog ljutog umaka iz Louisiane obično se natječu **Tabasco** i **Crystal**. Tabasco američkog proizvođača McIlhenny Co. iz Louisiane među ljutim umacima uživa status isti kao i sastav The Rolling Stones u rocku te ima zaklete poklonike širom svijeta, i to među pripadnicima najrazličitijih generacija.

Taj metuzalem potječe još iz davne 1868., kada ga je osmislio Edmund McIlhenny, banakar iz Marylanda koji se preselio u Louisianu i tamo počeo za svoju obitelj i prijatelje proizvoditi ljuti umak koji je punio u ispraznjene bočice parfema. Kada je 1868. počeo proizvodnju za tržište, od proizvođača boca u New Orleansu naručio je tisuće novih bočica za parfem. Ostalo je povijest.

Tabasco se proizvodi isključivo na temelju papričica *tabasco*, uz dodatak soli i octa, a okus mu se često opisuje instantno jakim, s nešto blažom jačinom u nastavku.

Za mjesto u top-5 najpopularnijih ljutih umaka u svijetu bore se još **Tapatio** i već spomenuti Crystal. Tapatio, kojeg neki stavljaju čak i na 3. mjesto, nastao je 1971. kao manufakturni proizvod Jose-Luisa Saavedre, koji ga je prodavao svojim kolegama

HRVATSKI FAVORIT: TABASCO

Posao s Tabascovim umakom, koji je utemeljio Edmund McIlhenny, po njegovoj je smrti 1890. naslijedio najstariji sin John Avery McIlhenny, koji je proširio i modernizirao posao. S mjesta predsjednika kompanije otišao je samo nekoliko godina poslije, kada se pridružio Theodoreu Rooseveltu u njegovoj dragovoljnoj konjici Rough Riders. Na čelu kompanije zamijenio ga je brat Edward, samouki prirodoslovac koji se netom vratio s arktičke ekspedicije, i koji je, do svoje smrti 1949, znatno unaprijedio posao.

Tabasco je i dalje ostao obiteljski posao, kojeg danas vodi Tony Simmons. Kompanija je jedna od rijetkih američkih koje posluju s kraljevskim nalogom kraljice Elizabete II. i tim ljutim umakom službeno snabdijeva britanski dvor od 2009.

Nekada su se sve papričice tabasco potrebne za proizvodnju umaka uzgajale na Avery Islandu, ali danas taj urod dostaje samo za potrebe osiguranja dovoljne količine izvornog sjemena, koje se potom šalje inozemnim uzgajivačima, prvenstveno u Središnjoj i Južnoj Americi, koji tvornicu opskrbljuju papričicama tijekom čitave godine.

Papričice se, prema tradiciji kompanije, beru isključivo ručno, i to kad su potpuno zrele. Melju se još istoga dana te masa puni u hrastove bačve preostale od proizvodnje Jack Daniel's viskija, kojima je iz unutrašnjosti odstranjen paljeni sloj. Masa u skladištima na Avery Islandu odležava tri godine, nakon čega se procijeđuje radi odstranjenja kožica i sjemenki. U dobivenu tekućinu dodaje

se ocat, povremeno miješa tijekom mjesec dana te puni u bočice.

Osim originalne verzije (2500 do 5000 Scovillea), Tabasco danas proizvodi i druge verzije ljutih umaka – zeleni od jalapeño papričica (600-1200), dimljeni od chipotlea (1500 do 2500), zatim od papričice habanera (7000), od češnjaka (1200-1400) te „Sweet & Spicy” (100-600).

Umaci od habanera, chipotlea i češnjaka sadržavaju papričicu tabasco, dok onaj od jalapeña ne. Niti jedan od njih ne podvrgava se trogodišnjem odležavanju, obveznom isključivo za Tabascov paradni umak.

Tabasco se danas prodaje u više od 165 zemalja, bočice mu još uvijek imaju oblik onih za parfem iz 1868., a dnevno se na Avery Islandu napuni njih 720.000.

Iako je Tabasco u Hrvatskoj vodeći brend kad su u pitanju ljuti umaci, prvim mjestima na svjetskim listama definitivno dominira – Sriracha

u tvornici dijelova za zrakoplove i svemirske brodove u Los Angelesu. Umak je vrlo brzo postao hit, a kad je Saavedra iznenada dobio otkaz, počeo ga je distribuirati trgovinama u okolici.

Danas se Tapatio, osim u SAD-u, prodaje u Meksiku, Kanadi, Središnjoj Americi, Australiji i nekoliko zemalja Europe. Ime mu potječe od nadimka za stanovnike meksičke Guadalupe, a brkati lik na etiketi oslikava tipičnog „Tapatija” (ne slični na Saavedru). Tapatio je omiljen među onima koji uz ljutinu (3000 Scovillea) vole i slatkaste note, a najbolji je na rezancima.

Crystal, pak, koji se na nekoliko lista također nalazi na 3. mjestu, proizvodi se u mjestu Reserve u Louisiani, i to još od 1923. Njime se

kunu stanovnici te američke savezne države, jer je autentični primjer tamo omiljena Louisiana stila ljutih umaka. No, jednako je omiljen i drugdje u svijetu gdje se uvozi, ponajviše zbog srednje ljutine i nešto jačeg karaktera nego što je to tipično za ljute umake iz Louisiane.

Bez obzira za koju od ovih robnih marki mislite da bi najbolje odgovarala vašem ukusu, sve su dovoljno intrigantne da ih isprobate. Ljuti umaci veliki su izazov ljubiteljima ljutine, toliko da u najzaludenijima među njima potiču nevjerojatno glupe porive. Na internetu tako postoji video na kojem jedan od njih ispija litru i pol Srirache. Ne pokušavajte kod kuće – ta snimka završava u zahodu. 🍌

Kako je Zvijezda postala neizostavan dio svakog kućanstva

**TRADICIJA,
INOVACIJA I
IZVRSNOST
KLJUČ SU
USPJEHA**

KADA JE U JESEN 1916. godine austrijski trgovac **Alfred Pick** nagovorio zagrebačkog industrijalca **Samuela Davida Aleksandera** da u Zagrebu osnuje tvornicu ulja, ni jedan od njih nije znao u što se upuštaju. A vjerujemo da nisu mogli ni zamisliti da će njihov pothvat koji je krenuo usred kovitlaca neimaštine i nestašice Prvog svjetskog rata biti kamen temeljac u pisanju stotinu godina duge povijesti jedne od najuspješnijih hrvatskih proizvodnih kompanija.

Iz temelja tadašnje Prve tvornice ulja koja je osnovana 15. rujna 1916. godine uz dozvolu kraljevske zemaljske vlade izrasla je **Zvijezda** – najsaj-nija od svih domaćih brendova koja je tijekom prvih

100 godina poslovanja othranila čitave generacije. Najprije svojih zaposlenika, pa uz njihovu pomoć i generacije domaćica, očeva, majki, školaraca, studenata, prijatelja, zaljubljenih, dodajući hrani okus koji je nedostajao.

2016. godine obilježava se **100 godina Zvijezde** - 100 godina uspješne poslovne priče i 36 525 dana obilježenih Zvijezdinim proizvodima u gotovo svakom kućanstvu diljem Hrvatske.

Ključ uspjeha zbog kojih su Zvijezdini brendovi, izrasli iz srca suncokreta, prvi izbor domaćih proizvođača?

Vrijednosti utemeljene na **tradiciji, izvrsnosti i inovativnosti!** 🍷

100 GODINA S OKUSOM ZVIJEZDE

15. rujna 1916. osnovana Prva hrvatska tvornica ulja – dioničko društvo

1917. godine započela prva proizvodnja ulja od buče i suncokreta u prostorima u Palmotićevoj 82

1924. godine počinje proizvodnja rafiniranog jestivog ulja

Od **31. prosinca 1946.** godine nosi naziv Tvornica ulja Zagreb (skraćeno TUZ)

1956. godine s jednom linijom za proizvodnju započela je prva proizvodnja **MARGARINA** i time je Zvijezda postala prvi proizvođač te namirnice u zemlji

1959. godine započinje proizvodnja majoneze u tubi

1981. počela proizvodnja novih mazivih margarina pod nazivom "MARGO"

1981. godine potrošačima su predstavljene prve salate s povrćem i mesom na bazi majoneze u Jugoslaviji.

1993. Zvijezda postaje dijelom koncerna Agrokor, te modernizirana, tehnološki usavršena s povećanom distribucijom i marketinški osmišljenom strategijom predstavlja jedan od najvećih subjekata hrvatskog gospodarstva

1995. Prva hrvatska tvornica ulja mijenja ime u Zvijezda

2005. Počelo sa proizvodnjom Omegol ulja i margarinskog namaza – to je prva Zvijezdina linija funkcionalnih proizvoda i prva takva na hrvatskom tržištu; bogata omega-3 esencijalnim masnim kiselinama

2016.

Zvijezda slavi svojih prvih **sto godina** i to s novim proizvodima koji su već pronašli put do potrošača – Zvijezda majoneza s okusom slanine i Zvijezda gotovi umaci na bazi rajčice.

Porno zvijezde u mirovini

Nakon kratkotrajne karijere, ovoga se ljeta od porno filmova oprostila istinska zvijezda **Mia Khalifa**. Nama je to bio povod da se prisjetimo deset bivših porno glumica za kojima poklonici ove industrije širom svijeta još uvijek žale i rado ih se prisjećaju u njihovim „starim radovima”...

PIŠE **STJEPAN VUDRAG**

Mia Khalifa istodobno je bila jedna od najdražih i najomraženijih porno glumica na svijetu. Iako su joj tek 23 godine, već je završila svoju karijeru u popularnoj industriji za odrasle. Vodama pornografije plovila je tek dvije godine, no u tom kratkom razdoblju postala je jedna od omiljenih porno zvijezda u SAD-u gdje se iz Libanona preselila kao tinejdžerica.

U domovini je zbog svoje titule „Kraljice Pornhuba” postale veoma omražena, dok je u ostatku svijeta skupila mnogobrojne fanove i simpatije. Mnogima je teško povjerovati da se ovim zanatom bavila manje od dvije godine jer je u tako malo vremena uspjela postati planetarno poznata. Međutim, ovoga se ljeta šokirala svijet objavom da više neće glumiti u pornićima. „To je valjda bila moja buntovnička faza. Pornići više nisu za mene. Želim poboljšati svoj imidž i maknuti se od toga”, rekla je. Danas na društvenim mrežama promovira svoje omiljene sportske momčadi.

Za mnoge razočaravajuća, pa čak i tužna vijest o „umirovljenju” jedne od najdražih porno glumica potaknula nas je da se prisjetimo velikih porno zvijezda koje svoje radne dane više ne provode gole. Sve su one dokaz su da ni nakon prekida karijera mnogi još nisu zaboravili njihova tijela.

Evo dakle liste deset bivših porno glumica za kojima poklonici ove industrije širom svijeta još uvijek žale i rado ih se prisjećaju u njihovim „starim radovima”...

Mia Khalifa,
na veliku
žalost brojnih
fanova,
povlači se iz
industrije za
odrasle...

Jenna Jameson

Jenna je neokrunjena kraljica porno industrije i jedna od najpoznatijih porno zvezda uopće. Teškom djetinjstvu pobjegla je snimajući filmove za odrasle, a ubrzo je postala i „kraljica pornića”. Njezina autobiografija „How to Make Love Like a Porn Star: A Cautionary Tale” postala je instantni bestseller.

Karijeru je počela još 1993., a kao porno glumica umirovila se 2008., ali „kraljevstvo” koje je oko sebe izgradila jamči da je se neće zaboraviti tako brzo. Nedavno je objavila da je trudna što znači da sa aktualnim zaručnikom Liorom Bittonom čeka svoje treće dijete. Sedmogodišnje blizance ima iz prethodne veze s MMA borcem Titom Orizom. Objavila je i kako je zbog novog zaručnika prešla na judaizam.

Ljubitelja lika i djela **Lise Ann** ima i u Hrvatskoj, a diče se motom „Lisa Ann, svaki dan“

Lisa Ann

Lisa Ann priznala je kako je spavala s najvećim sportskim zvijezdama te čak i otkrila neke njihove tajne. Kao i Jenna, autorica je autobiografije, a u svojoj otkrila je stotinjak imena poznatih s kojima je spavala i izazvala brojne skandale. U karijeri porno glumice snimila je preko 500 filmova, a režirala još pedesetak. Najpoznatija je po seksi imitaciji Sarah Palin. Muškarci diljem svijeta vole je i danas jer je uspješno spojila dvije „najbitnije“ stvari – seks i sport. Lisa je danas, naime, sportska komentatorica, a fanovi je se i dalje ne mogu nagledati ni naslušati. Umirovila se tek nedavno, a otad pokušava pomoći ljudima koji žele ući u porno industriju.

Christy Mack

Christy Mack već se s 18 godina udala, no vrlo brzo dobila je ponudu „koju nije mogla odbiti“ te se preselila na Miami gdje je počela svoju kratku karijeru porno glumice. Specifična po svojim tetovažama, u samo nekoliko godina u industriji je ostavila ogroman trag i pokupila brojne nagrade. Danas se bavi plesom i modelingom, a povremeno se iz nostalgije i skine. Pažnju javnosti privukla je prije dvije godine kad je obećala pušenje onome tko joj izgradi najbolju Lego kreaciju za kuću. „Ljudi ovo nazivaju briljantnom samopromocijom, a ja to zovem – Samo sam kurva koja voli Lego kockice“, rekla je.

Poznata je i u hrvatskim krugovima ljubitelja dobrog pornića, a njihovo je geslo „Christy Mack voli svak“.

Mary Carey

Mary Carey odbačena je kao djevojčica od roditelja te je pala u milost bakinog odgoja. Bavila se baletom i pred sobom imala blistavu karijeru, no stvari su krenule nizbrdo i zbog financijske situacije okrenula se lakoj zaradi. Za džeparac je tu i tamo počela „pokazivati sise“, a ubrzo je grudni koš napunila silikonima i počela se ozbiljnije baviti pornografijom.

Filmove za odrasle ne snima od 2008., ali „laku lovu“ povremeno okrene snimajući *softcore* filmove. U jednom razdoblju svoje karijere zarađivala je preko 300 tisuća dolara mjesečno! Nakon umirovljenja, već dvaput se kandidirala za guvernerku Kalifornije obećavajući legalizaciju istospolnih brakova te uvođenje poreza na ugradnju silikona u grudi. Danas se fokusira na glumu, a pojavila se i u nekoliko *reality* emisija.

Sasha Grey

Sasha je glumila u točno 315 porno filmova, a u ralje porno industrije upala je čim je navršila 18 godina. Tijekom glumačke karijere sudjelovala je u svim vrstama degradirajućih scena koje postoje, a u industriji se zadržala tek tri godine.

Iako je imala tek dvadeset i jednu kad je „gaće objesila o klin“, usporedila se sa starim mlijekom kazavši kako se jednostavno potrošila. Za svoj rad pokupila je brojne nagrade struke.

Nakon što je odustala od pornografije, uspjeh je pronašla u *mainstreamu* – danas glumi u filmovima i serijama te posuđuje glas u video igrama, a napisala je i erotski roman.

Bori se protiv nejednakosti jer smatra da je pornografija jedini način da žena zaradi više od muškarca.

Ashlynn Brooke

Ashlynn Brooke tek je tri godine „gutala” sve što joj porno industrija nudi. Odustala je od porno glume početkom 2010. kad je shvatila da je u tom poslu prilično manje slave i novca nego je očekivala. Još više smetalo joj je poniženje, manjak poštovanja prema samoj sebi i sram pred obitelji i prijateljima. Ubrzo se stoga povukla u obiteljski život te rodila dijete, a danas pleše i povremeno se bavi modeliranjem.

Prije nekoliko godina neuspješno se pokušavala baviti prodajom rabljenih automobila te je čak pomoć potražila od obožavatelja na YouTubeu. Mnogi su joj poručili kako će ubrzo shvatiti da je lakše „primiti ga od iza” nego prodati rabljeni Buick za tisuću dolara, pa su joj prognozirali brzi povratak u porno vode. Ipak, na žalost njezinih brojnih fanova, to se još uvijek nije dogodilo, ali kako joj je tek 31 godina, nikad se ne zna...

Bree je u kolovozu 2011. bila na naslovnici američkog Playboya

Bree Olson

Bree Olson u industriju je ušla kad je imala 19 godina. Kasnije je postala poznata kao djevojka hollywoodskog zločka Charlieja Sheena koji je početkom godine priznao kako je HIV pozitivan, a to je nešto što ona za vrijeme njihove veze nije saznala, pa ga je nazvala čudovištem.

Kao porno zvijezda radila je šest godina i snimila više od 280 uradaka, a zarađivala je i do 60 000 dolara mjesečno. Ipak, u mini dokumentarcu „Real Women Real Stories” podijelila je svoju intimnu priču, te kroz suze poslala važnu poruku drugim mladim djevojkama kako im je bolje da se nikad ne počnu baviti snimanjem pornića. „Zbog načina na koji me društvo tretira i danas, jednostavno nije vrijedno”, poručila je.

Sitna Bree (visoka je 160 cm) svojedobno je ukasila i naslovnicu Playboya, a danas se pokušava probiti kao „normalna” glumica. I dalje je glasna po pitanju stigmatizacije bivših porno glumica.

Houston

Houston je prva porno glumica s plaćom od milijun dolara, a još od 1999. drži rekord za najveću „gangbang” scenu na svijetu – bez prekida seksala se za potrebe filma sa 620 muškaraca! Na dražbi je prodala kirurški odstranjene komade svojih vaginalnih usana za nevjerovatnih 50 000 dolara!?

No, i ona je na svojoj koži osjetila teret prošlosti, budući da nije mogla zadržati posao agenta za nekretnine jer su je svi prepoznavali. Danas je samohrana majka koja redovito ide u crkvu, preboljela je rak i završila školu za medicinsku sestru.

Raylene je, prije nego što ju je opazio Vivid Entertainment, glumila u nekim od „najprljavijih” porno filmova koji se mogu pronaći na internetu. Postala je ovisnica, a danas zahvaljuje svom sinu što joj je spasio život. „Gledajući njega, shvaćam koliko je život vrijedan”, rekla je. Tijekom bogate karijere svukla se u preko 450 filmova za odrasle. Umirovala se već nekoliko puta, prvi put kako bi prodavala nekretnine, drugi put zbog plesa, a konačno umirovljenje 39-godišnja porno heroína najavila je (i toga se otad drži!) prije dvije godine na Twitteru. Danas živi na staroj slavi.

Raylene

Tera Patrick

Tera Patrick porno karijeru počela je tek 1999. kad je imala već 23 godine, a do umirovljenja snimila je preko 130 filmova. Prozvana je „posljednjom porno zvijezdom industrije” prije nego je internet pornografiju podignuo na sasvim novu razinu. Prva je porno zvijezda koja se našla na naslovnici američkog FHM-a (a gostovala je i u Playboyu i Penthouseu). Od snimanja uradaka za odrasle odustala je 2008., a danas vodi vlastitu produkcijsku tvrtku Teravision Inc. I, naravno, milijunašica je.

PUNK 40 GODINA ANARHIJE

Izvadite olovke za oči, naoštrite vaše zihalice i poderite jeans: punk slavi 40. rođendan i London priprema proslavu – pozivaju organizatori priredbe „Punk London 2016“, kojom se obilježava četiri desetljeća od izlaska singla „Anarchy In The U.K.“ Sex Pistolsa i uopće tog supkulturnog pokreta

PIŠE **VELIMIR CINDRIĆ**

*Right! now
ha ha ha ha ha...
I am an anti-Christ
I am an anarchist
Don't know what I want
But I know how to get it
I wanna destroy passerby*

Tako je prije 40 godina, u studenome 1976., započinjao debi singl otpadničke i anti-boyband skupine Sex Pistols, koji će se godinu dana poslije pojaviti na njihovome jedinomu albumu „Never Mind The Bollocks, Here's The Sex Pistols“ i tako označiti „godinu punka“. No, te kasne 1976. Pistolsi su izazvali paniku britanskog establišmenta i šokirali, kako institucije, tako i široku javnost.

Pa ipak, gledajući iz današnjeg kuta, s privilegijom prohujala četiri desetljeća, u glazbi Sex Pistolsa mogu se naći mnogi klasični elementi rock glazbe, prema čemu se može zaključiti da ta pjesma i nije toliko revolucionarna. No, kao i u slučaju prve generacije rock'n'rolla, koja se pojavila 20 godina prije, ni taj

put glazbena inovacija nije bila u prvome planu, koliko izgled, prezentacija, osobnost i pomak u shvaćanju same publike. Naime, do sredine 70-ih, rock je postao preozbiljan i gotovo potpuno općeprihvaćena stvar, pa je neophodna postala određena doza bunta i provokacije. A Sex Pistolsi pokazali su se upravo takvim elementom, pojavom koja je plivala protiv struje.

Sastav je na „urednu“ britansku rock scenu, kojom su dominirali disco, glam i progresivni rock, donio pljuvačku, bijes, vrijeđanje i uopće „nabijem vas“ stav te u nešto više od godinu dana, pod vodstvom menadžera Malcolma McLarena, zahvaljujući kontroverznom stihovima, manijakalnom i ratobornom ponašanju pjevača Johnnyja Rottena te nevjerojatno agresiv-

nim izvedbama sastava na pločama i pozornici, unio paniku u institucije poretka, preobrazio glazbenu scenu, a trominutne pjesme vratio na pijedestal standardne masovne komunikacije rocka.

Nakon što se okupio 1975., kvartet koji su sačinjavali Rotten, bubnjar Paul Cook, basist Glen Matlock i gitarist Steve Jones, brzo je oko sebe okupio bazu poklonika, koji su Sex Pistols pratili gdje god bi zaszvirali. Već u svibnju 1976. snimili su prve demo snimke, među kojima je bila i ona skladbe „I Wanna Be Me“, koja će koncem godine osvanuti kao B strana prvog singla skupine „Anarchy In The U.K.“.

Stvar se naglo zahuktala nakon 20. i 21. rujna, kada je u 100 Clubu u Oxford Streetu održan danas legendarni „Punk Special“, poznat kao „100 Club Punk Festival“, na kojemu je nastupilo osam punk rock sastava, većina bez potpisanih ugovora, među kojima su bili i Sex Pistols, The Clash, The Damned, Buzzcocks i Siouxsie and the Banshees. Pistolsi su bili na domaćem terenu, jer su u 100 Clubu te 1976. svirali ukupno devet puta (seriju su prekinuli tek kad su, kao demoni tabloida, postali prekontroverzni).

U TO KRATKO VRIJEME, Malcolm McLaren uspio je podići zanimanje javnosti za sastav na nevjerovatnu razinu te je između rivala, etiketa EMI i Polydor, vješto licitirao diskografskim ugovorom. Na koncu, potpis je stavljen pod logo EMI-ja pa se krenulo u snimanje prvog singla u Lanesdowne Studios. No, nije sve teklo glatko.

„Određeno je da prvi singl bude pjesma Anarchy In The U.K. Budući da su je već bezbroj puta svirali na pozornici, i to u ekstremnim uvjetima, a aranžman mi se činio sasvim u redu, pretpostavljao sam da će snimanje biti jednostavan proces. Ali, pokazalo se da je sastav bio blijed i izgubljen danima, toliko da nije uspio snimiti trominutnu pjesmu koju je dotad mogao odsvirati i u snu,

Sastav je na „urednu“ britansku rock scenu, kojom su dominirali disco, glam i progresivni rock, donio pljuvačku, bijes, vrijeđanje i uopće „nabijem vas“ stav

pa smo sve morali prekinuti“, ispričao je Mike Thorne, tada mladi EMI-jev zaposlenik zadužen za sastav.

U međuvremenu, McLaren je stupio u kontakt s Chrisom Thomasom, producentom koji je radio s Roxy Music, Johnom Caleom i Procol Harum, a koji je odlučio uskočiti u pomoć. On i Bill Price, jedan od najposposobnijih londonskih rock tehničara, ušli su sa sastavom u Wessex Studios i kre-

nuli raditi. Stvari su napokon krenule u pravome smjeru, pa je rezultat bio znatno energičniji i snažniji verzija pjesme, čak i od one koju su svirali uživo.

Snimanje je izazvalo poprilično zanimanja, pogotovo za tako mlad i sirov sastav. U Wessex je svratio čak Brian May, gitarist Queena, skupine stilski i pojavno nimalo slične punku...

Thorne je snimak odnio na prezentaciju u EMI i uživao u zapanjenim licima ljudi iz marketinga etikete. Krenulo se s promocijom, radijskim i televizijskim pojavljivanjem sastava te je pripremljena turneja pod imenom „Anarchy Tour“, na kojoj su Pistolsi svirali s Clashom, The Damned i Johnny Thundersovim Heartbreakersima. Došao je i 26. studeni 1976. - dan objave singla i prvih 5000 primjeraka pušteno je u prodaju u običnim crnim omotnicama.

Sedam dana poslije, dok se već razgovaralo o sljedećem singlu, u sklopu promocije „Anarchy In The U.K.“, pompozni, samodod-

PUNK LONDON 2016

„Izvadite olovke za oči, naoštrite vaše zihalice i pode-rite jeans: punk slavi 40. rođendan i London priprema proslavu“ - pozivaju organizatori priredbe „Punk London 2016“, kojom se obilježava četiri desetljeća od izlaska singla „Anarchy In The U.K.“ Sex Pistolsa i uopće tog supkulturnog pokreta.

Naime, mnoge londonske institucije najavljuju najrazličitije prigodne programe - koncerte, projekcije filmova, izložbe i još mnogo toga na temu punka, događanja koja će se baviti korijenima i društvenim utjecajem pokreta (od popularne kulture, preko mode, filma i politike do glazbe).

Proslava je počela u siječnju Resolution Festivalom u 100 Clubu, a programi će se tijekom godine intenzivirati kako se bude primicao 26. studeni, obljetnica izlaska spomenutog singla. Više informacija na www.punk.london.

Sex Pistolsi nepogrešivo su pogodili stav kulture mladih u Londonu toga doba

padljivi i, tom prigodom pijani televizijski voditelj Bill Grundy u svojoj je televizijskoj emisiji „Today“, u obiteljskome *prime time* terminu, ugostio Pistolsa (u zamjenu zbog otkazivanja skupine Queen u posljednji čas).

Kratki intervju završio je riječima: „You dirty little fucker“, kojima je gitarist Steve Jones počastio Grundyja. S obzirom da se radilo o još uvijek nevinim vremenima, javnost je poludjela, tabloidi likovali, a Mirror na prvoj stranici objavio transkript čitava intervjua.

ODMAH PO KONTROVERZNO intervjuu, zabranjeno je emitiranje „Anarchy In The U.K.“ na BBC-ju, makar se pjesma već puštala na njegovoj i drugim radijskim postajama. Već 7. siječnja, nakon spomenutog intervjua i sličnih ekscesa u zračnoj luci Heathrow, koje su zabilježili mediji, EMI je odlučio razvrgnuti ugovor s Pistolsima. Odmah su se javili novi kandidati među etiketama, prije svih A&M i CBS, ali je na koncu Virgin Records, čedo Richarda Bransona, bio taj koji je zgrabio vruću robu.

Do tada mjesto Glena Matlocka na basu (legenda kaže da je Matlock izbačen iz sastava jer su ga uhvatili kako sluša Beatlese) preuzeo je notorni Sid Vicious. Nije uopće bilo važno što je Sid (usprkos lekcijama Matlocka i Lemmyja iz Motörheada), vrlo loše svirao instrument.

Pjesma „Anarchy In The U.K.“ i sami Sex Pistolsi bili su iznimno upečatljivi ponajviše zbog činjenice da su članovi sastava zapravo živjeli ono o čemu su pjevali – egzistenciju u rascjepu između njihove generacije i srednjostrujaške kulture. No istovremeno, model za predstavljanje Sex Pistolsa inicijalno je bio zamišljen marketinški, a cilj mu je bio da menadžer sastava Malcolm McLaren i njegova partnerica Vivienne Westwood, danas ugledna modna dizajnerica, dobro zarade na stvorenu imidžu sastava i punka kao pokreta.

To su naumili učiniti prodajom odjeće koju je Westwood nudila u svojoj trgovini

BBC-JEVA CRNA LISTA

Naravno, nisu samo „Anarchy In The U.K.“ i „God Save The Queen“ Sex Pistolsa bile zabranjene na BBC-ju. Istu sudbinu do danas je doživjelo još mnogo rock skladbi. Evo najpoznatijih:

The Kinks: „Lola“

Pjesma Raya Davisa govori o vezi između muškarca i „žene“, za koju se ispostavi da je transvestit. No, BBC ju nije zabranio zbog toga, već zato što se u njoj spominje „Coca-Cola“, što je bilo protiv pravila kuće o skrivenoj reklami. Davis je s američke turneje morao hitno doletjeti u London da bi presnimio taj stih s rječju „cherry-cola“, da bi se singl mogao emitirati.

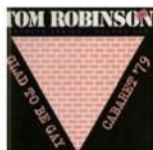
George Michael: „I Want Your Sex“

Prvi Michaelov solo singl bio je tada jedna od rijetkih pjesama koje u naslovu imaju riječ „seks“, pa je BBC zabranio radijsko i televizijsko emitiranje zbog „pretjerane seksualne sugestivnosti“.

Scott Walker: „Jackie“

Obrada Jacques Brel-ova klasika ocijenjena je nepoželjnom zbog homoseksualnih referencija u stihovima („authentic queers“ i „phony virgins“). Marc Almond poslije ju je (1991.) pjevao na televiziji u *prime time*u.

Tom Robinson: „Glad To Be Gay“

Pjesma napisana 1976. za Gay Pride marš (postala je neslužbena britanska gay himna), u doba kad je Robinson „izašao iz ormara“. Popularni DJ John Peel puštao ju je usprkos zabrani svojih šefova.

Blondie: „Atomic“

Jedna od 67 pjesama na „crnoj listi“ BBC-ja tijekom Zaljevskog rata (uz „Boom-Bang-a-Bang“ Lulu, „Bang Bang“ B.A. Robertsona, „Bang Bang (My Baby Shot Me Down)“ u izvedbi Cher, „Midnight at the Oasis“ Marije Muldaur, „I'll Fly for You“ Spandau Balleta, „Everybody Wants to Rule the World“ skupine Tears for Fears...).

Gang Of Four: „I Love A Man In A Uniform“

Pjesma koja je bila u usponu na top-ljestvicama, kad ju je BBC zabranio zbog ulaska Britanije u rat na Falklandima. Alternativcima Gang of Four BBC je još 1979. cenzurirao i pjesmu „At Home He's a Tourist“. Sastav je nekoliko minuta prije nastupa uživo napustio emisiju „Top of the Pops“, kad su mu naložili da riječ „rubbers“ (kondomi) zamijeni s „rubbish“ (smeće).

Shirley Bassey: „Burn My Candle“

Debi ove velške pjevačice (imala je 19 godina) BBC je zabranio zbog „pohotne“ riječi „seks“, što Shirley nije spriječilo da tijekom sljedećih sedam desetljeća proda 135 milijuna ploča.

Lil Louis: „French Kiss“

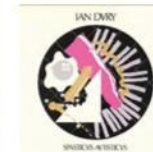
Klupski hit širom svijeta BBC je zabranio zbog „seksualnog stenanja“. Svejedno je stigao

do 2. mjesta na britanskim ljestvicama.

Serge Gainsbourg & Jane Birkin: „Je t'aime... moi non plus“

Pjesmu koju je izvorno snimio sa svojom djevojkom Brigitte Bardot, Gainsbourg je objavio dvije godine poslije s novom ljubavi, Jane Birkin. Pjesma je zabranjena zbog eksplicitno seksualnog sadržaja.

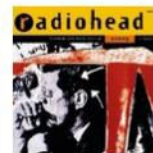
Ian Dury and The Blockheads: „Spasticus Autisticus“

BBC-ju se nije svidio stih „I wibble when I piddle 'cos my middle is a riddle“ („Mrdam dok pišam jer sam u sredini zagonetka“) u pjesmi koju je pjevač (prebolio dječju paralizu) napisao u protest Međunarodnog dana hendikepiranih. Poslije je 2012. svirana na otvorenju Paraolimpijskih igara u Londonu.

Heaven 17: „(We Don't) Need This“

Prvi singl s debi albuma skupine BBC je zabranio jer je tekst vrijeđao tadašnjeg predsjednika Sjedinjenih Država, Ronalda Reagana.

Radiohead: „Creep“

Pjesma je zabranjena zbog prevelike depresivnosti i izraza „fucking special“ (natjerali su sastav da snimi verziju s izrazom „very special“).

Pistolsi su bili kratkog vijeka, ali već su se prvim pjesmom upisali u povijest rock kulture

Sex na londonskome King's Roadu, prema kome je i sam sastav dobio ime. Treba znati da je McLaren prethodno vodio poslove njujorške skupine New York Dolls te da je čitav punk imidž koncipirao prema onome što je vidio u Americi.

Ipak, svega ne bi bilo da Pistolsi nisu nepogrešivo pogodili stav kulture mladih u Londonu toga doba. „Anarchy In The U.K.“ bila je živopisna slika sa stavom kakav imaju najbolje rock pjesme. Vješto spajajući elemente rocka, glama i heavy metala, dakle već odavna ustoličenih stilova, pogodila je sve ciljeve koji se očekuju od rocka – agresiju, grubu teksturu i upečatljivu prezentaciju, sve uz dobru dozu supkulturne recenosti.

IAKO JE ŠOKIRALA tada zapaljivim izrazima, kao što su „antikrist“, „anarhist“ i „otkvači, uništi!“, zapravo se radi o solidno napisanoj i odsviranoj pop pjesmi, namijenjenoj publici koja je znala prepoznati poruku.

Zanimljivo je da je, iako svjestan njezina društvena utjecaja, McLaren pjesmu promovirao za *mainstream*. Nju su posebnom učinile tek osobnosti članova sastava, njihovo ponašanje i ono što su govorili u intervjuima. Oni su se predstavili kao autsajderi

koje je društvo odbacilo i zabranilo im da sviraju na koncertima. Njihovo predstavljanje kao anarhista bio je čisti šou, potpiren tabloidima koji su se natjecali u opisivanju Pistolsa kao elementa opasnog po kulturu. Naslovi poput „Prljavnost i bijes“ dobro su prodavali novine, a svemu su potpomogle i priče s turneje koja nije donijela mnogo novca, ali zahvaljujući kojoj su prodani milijuni ploča.

Nakon prelaska u Virgin Records, sastav se vratio u studio da bi snimio svoj debi album „Never Mind The Bollocks, Here's The Sex Pistols“. Richard Branson nije mario za onim od čega su strahovale glavešine EMI-ja – izbacivanja iz društvene kreme i hladno

Proslava je počela još u siječnju Resolution Festivalom u 100 Clubu, a programi će se intenzivirati kako se bude primicao 26. studeni, obljetnica izlaska singla „Anarchy In The U.K.“

rame kraljevske obitelji, sve pojačano time što se sve događalo samo godinu dana prije kraljičina Srebrnog jubileja.

Vrlo pametno s njihove strane, barem što se važnih veza tiče, jer je za sljedeći singl, koji je imao promovirati album, odabrana pjesma „God Save The Queen“, tempirana baš za taj jubilej.

Stihovi „*God save the Queen / The fascist regime / They made you a moron / Potential H-bomb / God save the Queen / She ain't no human being / There is no future / In England's Dreaming*“ bili su dovoljni da se i ona zabrani. No, to nije spriječilo uspon Pistolsa na top-ljestvicama. Dapače.

Na koncu, „Anarchy In The U.K.“ danas se drži himnom svoga vremena. U njoj „anarhija“ zapravo govori o osjećaju, nemiru karakterističnu za one koji odrastaju, kada su prestari da bi bili djeca, a premladi da bi bili prihvaćeni kao punopravni članovi društva. Radi se o odi nezadovoljstvu i odbijanju onoga što se nudi.

Iako je sastav The Sex Pistols bio kratkoga vijeka, s karijerom punom propuštenih prilika, međusobnih sukoba članova, mnogo droge, pa i jednim ubojstvom, uspio je u svojoj prvoj pjesmi koncentrirati svo nezadovoljstvo i prkos karakteristične za mnoge rock skladbe iz različitih era.

„S mojom ženom nikad nije dosadno. Svake večeri kad se vratim doma
dočeka me neko iznenađenje...”

Čovjek koji mijenja način na koji se muškarci zadovoljavaju

Američki biznismen sa stalnom pekinškom adresom **Brian Sloan** promijenio je pogled na mušku igračku za seks i zaradio 10 milijuna dolara. Je li on savršeni poduzetnik ere digitalnog seksa?

PIŠE MITCH MOXLEY

U poznajte Ruby Temptations. To je ona, raskrečena i gola od struka nadolje, na velikom krevetu u suncem obasjanom penthouseu u „Sheratonu” u Berlinu, u sobi punoj vibratora i dilda. Ruby, 20-godišnja glumica u filmovima za odrasle iz Ujedinjenog Kraljevstva sa *strawberry blonde* bojom kose i porculanskom puti, tip je djevojke iz susjedstva – ako djevojka iz susjedstva ima grudi veličine šestice i glumila je u 40-ak scena u samo tri mjeseca u pornoindustriji. Ruby prije svega želi preseliti karijeru preko bare u Los Angeles. Industrija je „malo više otrcana u UK-u”, kaže ona.

Ali prvo, proizvođač igračaka za odrasle izradit će kalup Rubyne vulve, za što se ona nada da će joj potaknuti američku karijeru. Da bi se to dogodilo, moraju joj 3D-skenirati međunožje i zato je, eto, u Berlinu.

Prije nekoliko tjedana, Ruby je sudjelovala u *online*

natjecanju za najljepšu stidnicu koje je organizirao proizvođač igračaka za seks Brian Sloan, mozak iza jako uspješne *crowdfunded* sprave za oralni seks pod imenom Autoblow 2. Sveukupno su 182 žene poslale fotografije svojih vulva i sve skupa skupile više od 2,7 milijuna glasova.

Sloan je doveo pobjednicu i nekoliko poraženih, uključujući i Ruby, u Berlin na skeniranje. Kalupi njihovih intimnih dijelova bit će uskoro dostupni kao zamjenjivi naglavak za Sloanov proizvod Autoblow, kao i za 3Fap, novu masturbacijsku igračku s više otvora. Ali prvo Sloan mora sam skenirati žene.

On je 35-godišnjak sportske građe, obrijane glave, prodornog osmijeha i naglašenih ušiju. Odrastao je u predgrađu Chicaga, ali zadnjih devet godina živi u Kini, gdje je izgradio malo, ali rastuće carstvo igračaka za seks. Za ovu godinu predviđa se da će tvrtka, *Very Intelligent Ecommerce Inc.*, zaraditi 10 milijuna dolara

od prodaje. Usporedbe radi, 2013. zaradila je milijun i pol... To je uspio sa samo jednim zaposlenikom, nekoliko pružatelja usluga i kooperanata i bez ureda. Uspjeh mu je došao na leđima Autoblawa 2, koji je postao viralan nakon puštanja u prodaju u ljeto 2014., od Bosne do Obale Bjelokosti.

Sloana su intervjuirali deseci časopisa te radijskih i televizijskih voditelja. U svibnju 2015. Autoblaw 2 imao je cameo ulogu u HBO-ovoj seriji „Silicijska dolina” u epizodi «Sadržaj za odrasle». U toj sceni govornik na konvenciji pornoindustrije pokazuje prema stolu punom modernih igračaka za seks, uključujući Autoblaw 2, i kaže: „Dame i gospodo, dobro došli u budućnost!”

ZA SLOANA, BUDUĆNOST uključuje plan dominacije u niši muških igračaka za seks. Dio njegove strategije uključuje fokus na pametne, neki bi rekli i lukave internetske marketinške kampanje poput natjecanja za najljepšu vulvu, da bi promovirao svoju liniju igračaka. Planira natjecanje za najljepši anus, usta i penis, a natjecanje za najljepša muda već je u realizaciji (skenirana muda bit će pretvorena u dekorativne predmete za kuću).

No, prvo mora skenirati neke vulve. Osim Ruby, nijedna druga natjecateljica u Berlinu ne radi u pornoindustriji. Većina je u natjecanje ušla iz znatiželje i nijedna baš ne zna što misliti o tome. Tu je i 27-godišnja Britney iz Liverpoola koju je dečko Max nagovorio da pošalje sliku (imena natjecateljica, osim Ruby, promijenjena su). Max ju je sam fotografirao. „Popili smo nešto prije”, kaže Britney.

Zatim Carmen, lijepa 23-godišnja Bavarica koja će uskoro diplomirati pravo. Ona je za natjecanje čula na 9GAG.com. „Već je bilo 15 fotografija, pa sam pomislila: „Ajde da i ja pošaljem svoju”, kaže ona. Carmen je završila na drugome mjestu, iza Nancy, lagano manične 27-godišnje multimedijske dizajnerice koja živi u Škotskoj. Za svojih zarađenih 5500 dolara (5000 od nagrade za prvo mjesto i dodatnih 500 za opcionalno skeniranje usta i anusa), Nancy planira kupiti rabljeni motocikl.

U penthouse apartmanu, Sloanu društvo pravi vedri Nijemac kojeg ću nazvati Dirk, vlasnik jedne od nekoliko tvrtki za 3D-skeniranje u Njemačkoj. On je tu da pomogne ako Sloan zezne skenove.

Ruby strpljivo čeka na krevetu te slika selfieje za pratitelje na Twitteru. U sobi je atmosfera neugodnog posjeta ginekologu. Dok Sloan polako pomiče skener – spravu od 20 000 dolara koja izgleda kao glačalo – nekoliko centimetara od Rubyna izloženog

Sloan je zaposlio i pravog analitičara da bi mu izradio nešto što je nazvao „Vulvin dosje”, koji se bavi, do smiješne razine detalja, željama glasača

međunožja, slika se pojavljuje na obližnjem laptopu. U sobi vlada tišina osim zvuka sprave, šuma laptopa i neprestanog Dirkovog komentiranja da Sloan sve radi krivo.

Sloan napokon ima sliku koju treba. „A sad”, govori on Ruby, „trebamo te skenirati u psećoj pozi”.

AMERIKANCI GODIŠNJE TROŠE i do dvije milijarde dolara na igračke za seks, kažu stručnjaci, a tržište sve više raste. Uspjeh knjiga i filma „Pedeset nijansi sive” podigao je prodaju proizvoda vezanih za seks za 7,5 posto, što uključuje i igračke za odrasle, koje postaju sve raznovrsnije i sofisticiranije.

Tvrtke sve više istražuju kako uključiti tehnologiju i robotiku u igračke za seks. *OhMiBod*, tvrtka iz New Hampshirea, nudi vibratore sinkronizirane s glazbenim ritmom te one kojima partner može upravljati putem *bluetootha* na pametnom telefonu s druge strane svijeta. Također nude aplikaciju koja korisnicima omogućava da prate orgazme. „Moje prvo intimno iskustvo s curom bilo je u kinu, moja ruka na njezinu bedru”, kaže Brian Dunham, koji je 2007. osnovao *OhMiBod* sa ženom Suki. „Kad pogledam generaciju koja danas raste, ti intimni trenuci događaju se digitalno.”

Matt McMullen, tvorac visokotehnološke lutke za seks *RealDoll*, radi na nekoj vrsti umjetne inteligencije koja će omogućiti lutki da razvije osobnost koju će urediti korisnik, nešto slično operativnom sustavu iz filma *Spike Jonzea „Ona”*. Aplikacija će se bežično povezati s animatronsom glavom koja će prikazivati stvarne izraze i pokrete. Za taj proizvod treba čekati još koju godinu, a McMullen kaže da se potpuno funkcionalni robot za seks koji izgleda i osjeća poput prave osobe – „stroj koji će vas raspametiti” – još i ne nazire.

Problem je u cijeni. Prema današnjoj tehnologiji, taj stroj bi u maloprodaji stajao desetak, ako ne i stotine tisuća dolara. Stoga revolucija seks-roboti za masovno tržište možda počinje sa Sloanovom spravom za pušenje, koja trenutačno u maloprodaji *online* stoji relativno pristupačnih 160 dolara pod imenom Autoblaw 2+ (plus je dodan nakon što je Sloan dodao još jedan red perlica). „Ukratko, ideja je ukorijenjena u činjenici da robotika postaje sve jeftinija i češća”, kaže Sloan. „Samo sam trebao dokučiti kako primijeniti robotiku na masturbiranje.”

Nekoliko mjeseci prije berlinskog skeniranja posjetio sam Sloana u Pekingu da bih saznao priču o nastanku Autoblawa. Našao sam ga kako radi za laptopom u Starbucksu na vrući, magloviti pekinški dan koji te peče za oči i stišće pluća.

Natjecanje za najljepšu vulvu bilo je u punom jeku i to je Sloana jako uzbuđivalo. „Izgled vulve koja se meni sviđa i koja se tebi sviđa mogu se razlikovati”, kaže mi između gutljaja dvostrukog espressa s ledom. „Želim biti siguran da uključujem izgled vagine koji najviše ljudi voli.”

Sloan je zaposlio i pravog analitičara da bi mu izradio nešto što je nazvao „Vulvin dosje”, koji se bavi, do smiješne razine detalja, željama glasača (natjecanje nije bilo bez kontroverzi; jedna kritičarka nazvala ga je „gomilom mizoginijskog gnojiva”).

SLOANOV PUT DA POSTANE mogul seks-igračaka u Kini bio je vrludav. Rođen u Skokieju u Illinoisu, studirao je filozofiju i političke znanosti na sveučilištu Missouri, a zatim pravo na Penn Stateu. Preko ljeta je obavljao vježbenički staž u Odjelu za ubojstva okruga Cook te je bio ljetni suradnik u odvjetničkoj tvrtki u centru Chicaga, ali užasavao se posla.

„Prvo što bih učinio kad bih došao na posao”, kaže, „zalijepio bih post-it preko sata na računalu tako da cijeli dan ne bih morao gledati koliko je sati.”

Tijekom studija prava Sloan je počeo ići na dvorišne rasprodaje i aukcije antikviteta u ruralnoj Pennsylvaniji, kupujući sve za što je mislio da ima skrivenu vrijednost. Na jednom od ranijih putovanja kupio je *vintage* Monopoly igru za 30 dolara, a prodao ju je na eBayu za 100 dolara. Ta je prodaja „pokrenula lavinu odlazaka na lokalne aukcije”, prisjeća se. Jednom je pronašao restoran koji se zatvarao i posudio 8000 \$ od oca da bi kupio antikne znakove koji su ukrašavali zidove. Poslije ih je prodao za 30 000 dolara.

Kad je napokon diplomirao, Sloan je već posve izgubio zanimanje za pravo, ali roditelji

Sloan je napustio Chicago i pravni fakultet i otišao u Peking. Tvrtka mu danas ima promet od 10 milijuna dolara što je, u odnosu na 2013. povećanje od golemih 567 posto

su ga nagovarali da svedjedly položi pravosudni ispit. Laknulo mu je kad je pao za dva boda i bacio se u posao na eBayu.

Sloan je svoje blago spremao u roditeljsku garažu u Skokieju, fokusirajući se na rijetke i neobične predmete – naočale s okvirima od roga, *vintage* policijske lisičine, kaveze za borbe zrikavaca... Mnogo toga nabavljao je iz Kine kamo je počeo redovito odlaziti. U prvoj godini internetske prodaje zaradio je 80 000 dolara.

Jedan od najčudnijih predmeta koje je Sloan prodao doveo ga je pod svjetla reflektora – ali iz posve krivih razloga. Jednog jutra 2007. godine primio je panični poziv od stanodavca. Njega je zanimalo zašto su mu policija i novinari okružili stan. Ispalo je da je policija, prema Chicago Tribuneu, istraživala dojavu poznatog lokalnog umjetnika i povremenog transvestita Jojo Babyja, koji je navratio do Sloanova stana da bi kupio *vintage* lutke za izlog, a umjesto toga vidio je kako se na štednjaku kuha ljudska lubanja.

Lubanju je Sloan nabavio od dobavljača iz Kine i čistio ju je da bi je prodao na eBayu (iako je bizarna, prodaja ljudskih ostataka *online* nije neobična). Jojo Baby nazvao je prijatelja antropologa koji je savjetovao da pozove policiju. Priča je eksplodirala unutar jednog dana. Izvjestiteljske ekipe s NBC-ja, ABC-ja, Foxa i Telemunda kampirale su pred Sloanovim vratima.

Policija je isprva sumnjala da je Sloan ubio ljude i kuhao njihova trupla. Čak i nakon što je objasnio situaciju prijetili su mu da će ga optužiti za rastavljanje trupla. Na kraju policija nije mogla naći koji je zakon prekršio pa su ga pustili uz upozorenje. „To mi nije bio najsvjetliji trenutak”, kaže Sloan.

Dotad se Sloan već bio umorio od posla na eBayu, vjerujući da ima ograničen potencijal rasta. Nedugo nakon zgrade s lubanjom, preselio se na zelenije (iako zagađenije) pašnjake Pekinga, gdje će sreću potražiti u posve drukčijoj industriji.

GODINE 2007. PEKING je bio jedan od najbrže rastućih gradova na svijetu, s rastućom ekonomijom, rastom snage srednje klase i ljetnim Olimpijskim igrama iza ugla. Također je iz svih dijelova svijeta privlačio strance u potrazi za lakim prilikama. Peking je postao dom cvjetajućoj kulturi poduzetnika u koju je Sloan uskoro bio uključen.

U Kini se usredotočio na prodaju jednog proizvoda: fetiš odjeće od lateksa. Postao je jedan od glavnih internetskih dobavljača gumenih odijela na napuhavanje, koja je prodavao onima s fetišem na napuhavanje, koji se uzbuđuju kad se napuhavaju ili ispuhavaju, uključujući one koji orgazam postižu glumeći poznatu scenu Violete Beauregarde s borovnicama iz filma „Charlie i tvornica čokolade”. Djelujući pod imenom Kinky King Latex, Sloan je odjeću nabavljao od tvornice u kineskoj provinciji Hunan i prodavao *online* za znatno nižu cijenu od one koju su nudile veće tvrtke.

Ali Sloan se pitao koliko lateksa mora prodati da bi zaradio milijun dolara. Tržište odijelima od lateksa bilo je malo, a on je imao veće ambicije. S novootkrivenom stručnošću

za industriju odraslih, odlučio se proširiti. Primijetio je da proizvođači seks-igračaka imaju neobično visoke zarade, ali pokazuju slabo poznavanje e-trgovine. A Sloan je bio na pravome mjestu: Kina je proizvodila 70% svjetskih seks-igračaka, zarađujući oko 2 milijarde dolara globalno.

Shvatio je da ako će kupovati od tvrtki u Kini, rebrendirati proizvode i prodavati ih izravno potrošačima na stranicama poput Amazona; može izbaciti dva posrednika – opskrbljivače i maloprodaju – i time drastično sniziti cijenu, a svedjedly pristojno zaraditi. Vjerovao je da su suparnici previše okrenuti fizičkoj prodaji. „Tvrtke su djelovale u svijetu iz 1980-ih i 1990-ih”, kaže Sloan.

Drugim riječima, industrija seks-igračaka bila je zrela za promjene.

SLOAN JE U NOVOME POSLU isprva prodavao uobičajene igračke – vibratore i dildoe. Ali priliku je vidio kod muških korisnika. Jako uspješna Fleshlight, umjetna vagina, već je promijenila mnogo toga, ali s njom i ostalim igračkama za masturbaciju korisnik je ipak trebao sve raditi.

Već su postojale mehaničke sprave za masturbaciju, trljači, ali uglavnom su radili na baterije i bili neučinkoviti. Godine 2008. Sloan je našao tvrtku u Kini koja je izradila čudno brendirane trljače nazvane World Master 2000. Doživio je prosvjetljenje. „Pogledao sam ih i pomislio – To je sprava za pušenje!”

Tako je rođena prva inkarnacija Autoblowa. Naprava je izgledala kao velika šalica za kavu s gumenim otvorom u obliku usta na jednom kraju. Unutra je bio mali motor pokretan baterijama koji je pomicao dva okrugla reda perlica gore-dolje ispod gumenog umetka. Sloan je naručio pošiljke kineskog trljača i izradio web-stranicu samo za prodaju toga (pokrenuo je i *Mangasm.com*, koja je prodavala ostale predmete za muškarce, poput lažnih vagina, analnih igračaka i prstenova za penis).

Sloan je snimio demonstracijski video za Autoblow u kojem je glumio... Brian Sloan. U svome stanu u Pekingu objesio je plahutu za pozadinu i smjestio kameru tako da mu se glava ne vidi. Koristio je proizvod dok nije doživio orgazam, poslao video u Indiju na montažu i dodao tehnoglazbu za zvučnu kulisu. „Ne znam koliko je ljudi posjetilo stranicu – prijatelji, obitelj i slično – i reklo: Molim te, reci da to nisi ti!”

Prva verzija Autoblowa prodala se relativno dobro. Problem je bio u tome što nije bio

baš dobar. Redovito se kvario, a slabi motor nije mogao pogoniti zadovoljavanje velikih ili zakrivljenih penisa. Sloan je zamislio nešto mnogo bolje. „Kad bismo samo mogli popraviti sve što ne valja i napraviti posve novi proizvod”, rekao je, „uzdrnali bismo nišu muških seks-igračaka.”

Autoblow 2 razvijao je tri godine. Sloan se brinuo da će spravu kopirati ako je proizvede u Kini, stoga je surađivao s tvornicom u Tajvanu koja izrađuje kontrolne jedinice za klimatizacijske uređaje. Tvornica je izradila prototip i bio je katastrofa – kvario se čim bi se upalio. Nakon toga angažirao je dizajnersku tvrtku iz SAD-a da mu pomogne s konceptom, koji je zatim odnio u tvornicu u Dongguan, industrijski grad na jugu Kine. Redizajnirani Autoblow koristio je mali motor industrijske snage, kakvi se koriste za brojenje novca u bankomatima i sadržavao je umetke koji se lako skinu i čiste, i to u tri različite veličine.

Kad su završili s prototipom, sljedeće što je trebao bio je novac. Nije htio primati vanjske investicije i dati svoj udio u tvrtki, a industrija za odrasle je rijetko dobivala zajmove od banaka. Umjesto toga pokrenuo je *crowdfunding* kampanju na stranici *Indiegogo*. Snimio je video u kojem je sam nahvalio proizvod. Početni cilj bio je 45.000 dolara. Unutar dva mjeseca skupio je 275.000 \$.

AUTOBLOW 2 BIO JE nešto što industrija još nije vidjela, a uskoro je postao internet-ski fenomen. „Velika je razlika između toga da sami masturbirate i da vas netko drugi zadovolji”, kaže McCullen iz RealDolla, koji je izradio realna usta za Autoblow 2+, koji je upravo pušten u prodaju.

Sloan je proizvodnju pokrenuo *crowdfundingom* i za dva mjeseca prikupio 275 tisuća dolara

Čak i kad je Autoblow 2 uspio, tvrtka je ostala mala. Sloan je imao jednog zaposlenika, 24-godišnjaka iz Rumunjske koji se brine za tehnološku stranu i koga Sloan smatra poslovnim partnerom, ali osim toga oslanjao se na mali tim većinom honoraraca raštrkanih diljem svijeta. Pisma za njegove brojne brendove i dalje dolaze na kućnu adresu njegovih roditelja u Skokie. „Jako ga podupiremo”, kaže njegov otac Ben Sloan, uz smijeh. Roditelji su mu jednom pomogli da snimi promocijski video u kojem je hodao trgovačkim centrom u punom odijelu od lateksa. „Kad je Brian počeo sa svojim poslom, trebale su mi dvije godine da kažem prijateljima”, kaže njegova majka Cindy. Danas je to, međutim, sjajna priča za večernje zabave.

Stavljajući snimke kako ga zadovoljava Autoblow ili pozivajući žene da sudjeluju u natjecanju za najljepšu vulvu, Sloan može izravno doprijeti do ciljanih korisnika. „Svi imaju web-stranice, ali kad je riječ o izravnom marketingu na internetu kakvim se Brian bavi, to baš i ne vidim”, kaže Sara Ramirez, suradnica izdavača pri prodaji u *XBIZU*, časopisu koji se bavi zabavom za odrasle.

U Pekingu me Sloan pozvao u svoj stan, penthouse u luksuznoj zgradi s 8-metarskim prozorom koji pruža nevjerojatan pogled na smogom omotan grad. Ali Sloan se ne razmeće – više voli nositi majicu i traperice. Leti prvom ili poslovnom klasom i odsjeda u hotelima s pet zvijezda kad putuje, ali te ga povlastice ništa ne koštaju jer cijeli posao vodi preko kreditnih kartica i tako skuplja bodove. Najveći užitek mu je putovati, a to

radi često – uključujući dva izleta u Sjevernu Koreju i legendarno putovanje cestom iz Zambije u Ugandu prije nekoliko godina.

Krajem ove godine planira se preseliti u Berlin s djevojkom, 27-godišnjom Kineskinjom koju je upoznao preko *OkCupida*. Također razmišlja o kupnji nekretnine u Crnoj Gori.

Sloanov stan ukrašen je seks-igračkama i čitavom čeljusti vunenog mamuta koji je nekoć živio na sjeveru Kine. Odmah pokraj ulaznih vrata stoji gumeni penis visok 60 cm, s venama i začuđujuće realističnom mošnjom, koji je kupio za 100 dolara u sex-shopu u Kini. „To mi je najvrednija imovina”, kaže on.

Na stolu stoji prototip Autoblowa 2+. (Sloan ga hvali: „Miluje ti točno 33% više pimpeka!”) „Možeš ga probati poslije”, kaže on i daje mi ga.

Naslagane po dnevnom boravku su kutije seks-igračaka – golemi dildoi, mali vibratori, Autoblow umeci i lažna vagina s guzom teška 7,5 kg – a sve to Sloan prodaje preko mnogih web-stranica.

„Pazi ovo!”, kaže i uzima kartonsku kutiju iz koje vadi par silikonskih grudi između kojih je prikladno smještena vagina. „To su sise s pičkom! Što kažeš na to?!” Mislim, priroda bi mogla poslušati tu ideju.”

NEKO LIKO DANA POSLIJE Sloan i ja letimo u Dongguan, u provinciju Guangdong, gdje se proizvodi Autoblow. Dongguan je nekoć bio zloglasan po seksualnoj industriji, s tisućama prostitutki koje su zadovoljavale legije radnika koji su pristizali onamo tijekom kineskog *booma*. Posljednjih je godina grad očišćen u antikorupcijskoj kampanji kineskog predsjednika Xi Jinpinga.

Ujutro smo posjetili Sloanova suradnika, kinesku tvrtku s američkim menadžerima. U vrećici nosi novi trljač koji je proizvela japanska tvrtka, a želi da ga inženjer pregleda. „U Japanu ima mnogo dobrih seks-igračaka, ali nemaju pojma kako ih oglasiti zapadnjacima.” Na putu iz hotela, Sloan mi kaže: „Pazi, zove se A10 Piston. Pa nije jebeni auto!”

U modernom, dobro klimatiziranom uredu susreće se s direktorom prodaje Johnom Huijem. Hui je srdačni 39-godišnji američki Tajvanac s kratkom irokezom, u kratkim hlačama, natikačama i s vrećastom majicom sa stiliziranom lubanjom. Malo slični Budi. Ured mu je zatrpan raznim seks-igračkama, a na zidu se projicira hologram s likovima bivših kineskih vođa Mao Ce-tunga ili Deng Xiaopinga, ovisno o kutu gledanja.

Sloan i Hui raspravljaju o novoj igrački na kojoj rade, 3Fap (*fap* je, prema Urban

„Pazi ovo!”, kaže Sloan i uzima kartonsku kutiju iz koje vadi par silikonskih grudi između kojih je prikladno smještena vagina

Dictionaryju, zvuk koji se čuje kad muškarac masturbira), i o proizvodnim detaljima Autoblowa 2+. Slow je blisko surađivao s Huijem na izradi Autoblowa 2 te putuje onamo svaka dva-tri mjeseca da bi razgovarali o razvoju proizvoda. Inženjeri i dizajneri dobili su zadatak uzeti Sloanovu originalnu verziju i stvoriti proizvod koji će biti učinkovit i „ne previše lud da ne biste gurnuli pimpek u njega”, kaže Hui.

Poslije se vozimo u obližnju tvornicu seks-igračaka gdje proizvode Autoblow. Vozeći se u tvrtkinu SUV-u, Hui se sjeća kakav je razvratni grad Dongguan nekad bio. „Znate kako kažu da je Vegas Grad grijeha? E, prema ovom gradu Vegas je izgledao poput doma Marthe Stewart”, kaže on.

Tvornica je čista i sterilna i miriše na lje-pilo i proizvode za čišćenje. Visokotehnološka tvornica za visokotehnološke seks-igračke. U ostakljenoj sobi dvije su pokretne trake na kojim radnici u bijelim kutama i kapama sjede na plavim stolcima i rade pod jarkim neonskim svjetlima. Prije ulaska navlačimo kute i kape i stavljamo presvlake preko cipela.

PROSTORIJA JE TIHA, osim blagog mehaničkog cviljenja i klikanja i zračnog pumpanja sličnog disanju Dartha Vadera. Danas ne proizvode Autoblow. Umjesto toga, radnici na jednoj traci sastavljaju vibrator imena Tracey Cox Super-Sex Bullet Vibrator. Na drugoj sastavljaju sitne motore za prsten za penis (nijedna od igračaka nije Sloanov proizvod).

Izlazimo iz prostorije u veliko skladište gdje desetak kutija Autoblowa i još desetak kutija umetaka Autoblow čeka slanje.

„Nikad još nisam vidio toliko Autoblowa na jednome mjestu. Baš je *cool*”, kaže Sloan.

„Tvoj robot za drkanje”, kaže Hui.

„Jednom sam izračunao, prema broju dosad prodanih, da ih svaki muškarac

upotrijebi jedanput, koliko bi sperme to stvorilo”, govori Sloan.

Prema njegovoj računici iz glave, svi prodani Autoblowi bi teoretski napunili šest i pol 38-litarskih spremnika spermom. „To je mnogo sjemena”, smije se, „i ponosim se time.”

NATRAG SMO U BERLINU. Ruby Temptations uspješno je skenirana i na redu je Britney iz Liverpoola. Ona je došla s dečkom Maxom i oboje su nervozni. Britney je na krevetu na sve četiri, a Max joj širi guzove dok Dirk upravlja skenerom.

Sloan pokušava probiti napetost: „Hoćeš li se uključiti u moje natjecanje za muda?”, upita Maxa.

„Moja muda su malo čudna.”

„Ma daj; želim vidjeti tvoja muda u natjecanju!”

Nakon Britney, slijede Carmen iz Bavorske, Anna iz Mađarske i Giulia iz Italije. Posljednju skeniraju Nancy, pobjednicu. Nosi crnu majicu s dugim rukavima, stopalice i masku inspiriranu Pussy Riotom na kojoj stoji slogan *#keepitcool*.

Kad je skeniranje dovršeno, Sloan poseže u sef u ormariću ispod televizora. Dok Nancy gleda prekrizanih ruku i u fantomki, on broji 5500 dolara u novim novčanicama.

„Čestitam na osvajanju prvog mjesta na natjecanju za najljepšu vaginu na svijetu!” kaže on i daje Nancy novac.

Dirk potihlo plješe sa strane.

Iduće večeri, Sloan i ja idemo na večeru u Kreuzberg, berlinsku verziju Brooklyna. Zadovoljan je natjecanjem: nije bilo većih katastrofa. Nekoliko žena uznemirilo se što doručak nije uključen u cijenu hotela, a Britney i Max popili su pet bočica Coca-Cole po hotelskoj cijeni na račun Sloanove sobe. Ali moglo je biti gore. „Mislio sam da će se jedna rasplakati, jedna će doći pijana, a jedna se predomisli u zadnji tren. Na kraju je”, kaže, „došla skupina prilično dobro prilagođenih, inteligentnih žena nešto zaraditi.”

Natjecanje ga je stajalo 30 000 \$, ali račun da mu se to već vratilo prodajom Autoblowa. Ali što je najvažnije, bila je to još jedna kampanja koja je postala viralna i pružila Sloanu i Autoblowu još eksponiranja (i zloglasnosti).

Jedva čeka da skenove pretvori u umetke. Također će ih koristiti i za iduću veliku projekt: Autoblow 3. Sloan razmišlja o pokretima koje će uskladiti s onima stvarne pornoglumice, na primjer, Ruby Temptations, kako se odvijaju na internetskoj pornografiji.

Dame i gospodo, dobro došli u budućnost! 🍷

Dugo se naša Tahlia nećkala bi li
u vodu ili ne. „Ljeto se bliži kraju
pa ne bi trebalo propustiti tako
lijep dan”, zaključila ona, skine
krpice i zakorači u zapjenjeno
plavo more...

TAHLIA

SNIMIO **JACKSON IRONS**

10 osnovnih pravila za njegu muškarca 21. stoljeća

Uz pretpostavku da već koristite dezodorans, šampon, gel za tuširanje i brijač, pred vama je deset osnovnih, i sasvim dovoljnih, koraka njege za muškarca 21. stoljeća

PIŠE
MARJANA
FILIPOVIĆ GRČIĆ

Zacijelo znate kako stvari stoje danas: njega za suvremenog muškarca kao da se pretvara u fino balansiranje po žici kako vas ljudi ne bi doživljavali kao: a) špiljskog čovjeka ili b) člana nekog boy banda. I premda danas nikome neće biti čudno ako frajer provodi jednako vremena u kupaonici pred ogledalom kao i njegova nježnija polovica, sigurno postoji puno zabavnijih stvari koje biste radije radili. A i svi silni savjeti, mišljenja i gomila proizvoda koji stoje bogatstvo, a za koje točno ne znate čemu služe, mogu malo zbuniti čovjeka, zar ne?!

Sigurno vam nije u interesu provoditi sate zaključani u kupaonici niti trošiti bogatstvo na skupe preparate. Umjesto toga, razvijte brzu, jednostavnu i učinkovitu rutinu u kojoj ćete naći pravu sredinu – i hodati svijetom bez podbuhlih očiju ili čudnih obrva koje strše.

Uz pretpostavku da već koristite dezodorans, šampon, gel za tuširanje i brijač, pred

vama je 10 osnovnih, i sasvim dovoljnih, koraka njege za muškarca 21. stoljeća:

1 | Budite redoviti kod frizera

Dakako da to ovisi o vašoj kosi, ali u pravilu, trebali biste svaka četiri tjedna skoknuti na šišanje da biste oblik frizure držali pod kontrolom. I neka vam to postane navika. Previše muškaraca čeka predugo, ali u pravilu, ako ste vi primijetili da biste se ovih dana trebali šišati, primijetili su to i drugi ljudi. Možda i malo ranije nego vi.

Dakle, vrijeme je da se naručite.

2 | Doznajte koji vam proizvodi za kosu odgovaraju

Nekad je to bilo jednostavno – vaš djed je sigurno bio jako zadovoljan učinkom briljantina na svoju frizuru, ali danas, sa svom silom proizvoda na raspolaganju, čovjek

Poklonite svojoj koži malo pažnje, bilo običnom kremom ili nekim luksuzom u finoj ambalaži

Ne treba vam deset bočica mirisa, radije investirajte (i ne štedite) u dva klasična i držite se njih

se lako zbuni. Kako ćete doznati bez puno eksperimentiranja i gomilanja hrpe različitih proizvoda u kupaonici koji je proizvod za stiliziranje kose najbolji za vas?

Slijedite ovo pravilo: za deblju vlas i razbarušene frizure su dobri voskovi i gelovi, ali ako vam je kosa tanja ili se možda prorjeđuje, pokušajte s lakšim proizvodima u spreju. Da, zapravo govorimo o laku za kosu, ali znamo da ne zvuči previše muževno pa koristimo ovaj izraz.

U svakom slučaju, ovdje terminologija nije važna već vaša frizura, pa onda pregrmite to...

3 | Pronadite svoj prepoznatljivi miris

Ne mislimo na dezodorans za koji pretpostavljamo da je obavezni dio vaše rutine još od prvih pubertetskih dana, već na prvo pravilo muškog mirisa koje glasi: aftershave ne bi trebao biti presnažan ili prenapadan. Ne želite da ljudi, dok prolaze pored vas, misle da ste ga stavili previše i umjesto da se krećete u oblaku mirisa, radije neka to postane diskretan tračak po kojem ćete biti prepoznatljivi.

I ne morate imati deset bočica od kojih ćete neku nasumično zgrabiti ujutro iz kupaonskog ormarića, radije investirajte (i

ne štedite) u dva klasična mirisa i držite se njih. U pravilu, drvenasti, začinski mirisi su za zimu, a svježiji, citrusni za proljeće i ljeto.

4 | Pazite na zube

Zaboravite na nabildane bicepse – nikako ne želimo reći da odmažu, ali osmijeh je ono što će svaka žena primijetiti na vama i ovdje jednostavno trebate biti uporni. Osim toga, jedno istraživanje pokazuje da je loš dah jedan od najvećih gasitelja strasti. A to želimo izbjeći, je li tako?

Pretpostavljamo da idete kod zubara svakih šest mjeseci (da provjeri je li sve u redu

Uz nekoliko pravih savjeta možete se brijati kao profesionalac

i ukloni kamenac i naslage), a na raspolaganju su vam i paste za zube napravljene baš za muškarce koje danas rješavaju dosta problema (recimo, Signal White Now Man). A tu je i tehnologija – električne četkice za zube, prema istraživanju Sveučilišta Sheffield, uklanjaju 11 posto više plaka od običnih četkica, i također mogu smanjiti probleme s desnama.

I kad smo već kod četkanja, poslije obavezno isperite vodicom za ispiranje ujutro. Ne da vam se? Ok, sjetite se samo onog podatka o zadahu...

5 | Poklonite malo pažnje svojoj koži

Može to biti obična plava Nivea ili neki luksuz u bočici (Clinique Skin Supplies For Men) – nije važno – sve dok funkcionira na vašoj koži. Kako ćete znati radi li krema za vas? Ništa lakše – ako se nakon nekoliko dana korištenja vaša koža prestane ljuskati, dobije malo zdravog sjaja i postane glatkija, a nemate nikakvu lošu reakciju poput svrbeža, osipa ili oteklih očiju, to je to.

Još vas nismo uvjerali da vam to treba? Onda će vas možda podatak da korištenje hidratantne kreme za 25 posto smanjuje urastanje dlaka nakon brijanja.

6 | Naučite se brijati kao profić

Imate više od 18? Imate? Onda biste već polako mogli svladati tehniku pravog profi brijanja. Ako nemate pojma o čemu pri-

AFRODITA
COSMETICS
MEN

eye-catcher m [engl.] hvatač pogleda

NOVO

MEN
BEARD

ULJE, VOSAK I BALZAM su IZUZETNO EFIKASNI
proizvodi za brzo i jednostavno stilsko oblikovanje
i najzahtjevnije brade i brkova. Odlično štite,
hidratiziraju te njeguju i kožu ispod brade.

webshop.afroditacosmetics.com
www.kozmetika-afrodita.com

čamo, evo uputa: postoji nešto se zove ulje (može i obično baby, npr. Johnson&Johnson) i ako ga namažete na kožu prije brijanja, žilet će lakše kliziti vašim licem.

Također, ako prije početka brijanja kožu umijete u toploj vodi, otvorit ćete pore i tako postići brijanje bez iritacija i crvenila na koži.

7 | Pazite na ruke

Podrezivanje noktiju – po mogućnosti nakon tuširanja ili kupke kad su mekši i lakši za oblikovanje – je ono što se najmanje očekuje od vas. No što je s onim zanokticama i suhom kožom oko nokta? Namažite malo hidratantne kreme svakih nekoliko dana na ta područja i kroz nekoliko tjedana ćete riješiti taj problem.

8 | Stopala. Da, stopala.

Ne kažemo da ona moraju biti vaša najjača stana, ali vaša stopala su važna. Darujte im malo pažnje nakon tuširanja ili kupke kada je koža najmekša i doznajte zašto služi onaj rupičasti kamen – plovuac. Pomoću njega uklonite zadebljanu kožu, a onda ih dobro

namažite nekom kremom.

Vaša dama će vam biti zahvalna u slučaju da vam se noge dodirnu u snu ispod pokrivača

9 | Sredite dlačice na licu koje strše

Velike, debele obrve nisu problem – pogledajte samo Georgea Clooneya ili Colina Farrellu – ali ako su vam obrve tako spojene u sredini da se čini da nemate dvije već jednu, onda izvolite uhvatiti onu malu zastrašujuću metalnu stvar koju cure zovu pinceta i počupajte sredinu. Stisnite zube.

Isto tako, kad ste već pred ogledalom, pogledajte strši li neka dlaka previše (da, zna se dogoditi da postoji i cijeli kapitalac) i iščupajte i nju. Ako vam ovo ne ide od ruke,

Osmijeh je ono što će svaka žena primijetiti na vama i ovdje jednostavno trebate biti uporni

uvijek možete otići do kozmetičarke da vam ovo sredi. I ne, nećete biti prvi frajer koji joj je ušetao u salon s istim zahtjevom. I neka obrati pažnju na vaš nos i uši otkud također mogu izvirivati dlačice...

10 | Depilacija više nije samo za cure

Za kraj smo ostavili najbolnju temu, ali skinite tu grimasu s lica – nismo pristalice potpunog uklanjanja dlačica s cijelog tijela. Znae da se većini žena i dalje sviđa ljubavni tepih (vaše dlačice na prsima) pa nema baš puno smisla proživljavati torturu čupanja i boli, ali, nemojte još razvlačiti taj samodopadni izraz na licu – dlake na leđima i muškarac 21. stoljeća ne idu zajedno.

Znamo, bolno je i neugodno, ali prođite kroz ovu agoniju barem prije ljeta i neka vam to uradi kozmetičarka da se vaša leđa ne bi pretvorila u ranjenu površinu punu prišteva i uraslih dlaka. Stisnite zube, preživjet ćete – ipak ste vi muškarčina.

Ah, da, i za kraj – malo trimanja tamo dolje ne samo da je prihvatljivo 2016. godine, već je to i pristojno. Ne govorimo ovdje o efektu porno-zvijezde već samo o tome da stvari držite urednima. I, molimo vas, ne činite to istim alatom kojim brižete lice – obavezno ih držite odvojeno. 🚫

Dlake na prsima još i mogu proći, ali dlake na leđima i muškarac 21. stoljeća ne idu zajedno

TOM HANKS

NEISPRIČANA PRIČA O ČUDU S HUDSONA

FILM CLINTA EASTWOODA

— ČUDO — S HUDSONA

8.9.2016.

www.sully-movie.net

SNIMLJENO **IMAX** KAMERAMA

IMAX

— OSJETI RAZLIKU —

WWW.BLITZ-CINESTAR.HR
f/CineStarCinemasHrvatska

KRISTALNO ČISTA SLIKA.
LASERSKI PRECIZAN ZVUK.
PLATNO VELIČINE 333m².
NAJBOLJI OSJEĆAJ GLEDANJA FILMA...

Ekskluzivno!
Zavirite iza
kamere filma!

CineStar TV
PREMIERE 1

CineStar TV
PREMIERE 2

**Veliki filmovi
na malom ekranu!**
www.cinestartvchannels.hr

Ljudski vodič za prehranu

Kroz nutrigenetiku moguće je saznati osobne prehrambene potrebe, svoje dnevno potrebne vrijednosti vitamina i minerala, slabe metaboličke točke i rizike bolesti. Sve u službi maksimalne personalizacije prehrane

PIŠE **BRANIMIR DOLIBAŠIĆ**

Hranite li se zdravo, podmirujete li potrebe svog tijela i izazove zdravlja? Pravilna prehrana je temelj našeg fizičkog zdravlja, opskrba tijela ključnim hranjivim tvarima je od ogromnog značenja za optimalno zdravlje. Krilatica „ono si što jedeš” – vrijedila je nekad, kao i danas. Za razliku od toga što je današnja prehrana daleko kompleksnija nego je to ikada u ljudskoj povijesti bila...

Tradicionalno, čovjek je rastao u obitelji, primajući sve bitne informacije od više generacijskih mentora – roditelja, baka i djedova, šire

rodbine. Sigurnost hrane, opasnosti i korisne kombinacije, načini pripreme i skladištenja, sve je to bilo prenošeno tijekom odrastanja, u uskom krugu obitelji i specijalizirano za okolinu odrastanja i boravka. Znanje o ribarstvu nije primjenjivo za život u Gorskom kotaru, a kako uzgojiti kukuruz ne vrijedi previše na, recimo, Dugom Otoku. Prehrana za teretanu danas više nije moguća prema modelu koji je vrijedio za oranje pluga i košnju trave. Jer te kuhinje i tih namirnica danas više nema.

Današnje generacije više ne uče o

hrani i prehrani od starijih generacija, niti je to znanje ukoričeno i ne proučava se u školi. Odrastaju u gradovima i urbaniziranim mjestima, a tradicionalna znanja o prehrani nemaju od koga naučiti. Pitanje je i koliko bi bila korisna u današnjoj stvarnosti.

Ljudski vodič za prehranu danas sve više postaje vodič za preživljavanje. Ali, nije sve izgubljeno – danas su tu, srećom, nutricionisti. Kako se onda hraniti danas?

NUTRICIONIZAM pred sobom ima zahtjeve rješavanja različitih pitanja nastalih kao plod brzo mijenjajućeg tehnološkog društva, brzo napredujućih ekoloških i klimatskih promjena, te cijene civilizacijskog napretka – debljine, dijabetesa i kardiovaskularnih bolesti kao glavnog uzročnika smrtnosti danas.

Da je situacija s prehranom danas u svijetu jako loša, govore zastrašujući podaci o upravljanju hranom. Prema podacima FAO, organizacije Ujedinjenih naroda, više od 40% hrane baca se u Americi, a prema podacima EU komisije, u Europskoj uniji godišnje se baci 88 milijuna tona hrane, što čini 143 milijarde eura. Ako gledamo lokalno, taj iznos dobaro premašuje hrvatski godišnji bruto domaći proizvod (BDP)!

Kada tome pribrojimo službene podatke Eurostata o debljini (u prosjeku više do 40% muškaraca i 50% žena ima prekomjernu tjelesnu masu), slobodno možemo zaključiti da nešto nije u redu. Nešto jako nije u redu s prehranom današnjih Europljana. Američke brojke kod kojih debljina više nije iznimka nego prevladavajuće stanje, nećemo ovaj put spominjati.

Različite vrste fast fooda i junk fooda koje godinama zlostavljaju probavu, nedostatak voća i povrća u prehrani, sve to utječe na rad probavnog aparata i remeti njegovu funkciju

Loše ili slučajem vođene prehrambene navike velik su dio tog problema. Jednostavno, danas je o hrani i prehrani previše informacija, i u prosjeku se vrlo teško snaći oko toga da li je *low fat* dobro, a *low sugar* neukusno, i naposljetku, što je uopće s tim glutenom?

Dodatna komplikacija je da prehrambene potrebe muškarca i žene nisu jednake, posebice ako se uzmu dugoročno. Na primjer, muško tijelo ima više razine testosterona i osjetljivije je na deficit nutrijenata bitnih za njegovu sintezu (na primjer cink, vitamin C). Zato su bučine sjemenke (koje su bogate cinkom) važan dio prehrane muškarca. Jednako tako, za ženu su specifično bitni željezo i kalcij. Dakle, uz iduću ćete TV utakmicu grickati bučine sjemenke umjesto čipsa!

Na žalost, sintagma „ono si što jedeš“ danas nije više dovoljna, jer za sve veći broj ljudi počinje vrijediti „ono si što apsorbiraš“. Različite smetnje probavnog trakta, alergije, upalna stanja, različite vrste *fast fooda* i *junk fooda* koje godinama zlostavljaju probavu, nedostatak voća i povrća u prehrani, sve to utječe na

rad probavnog aparata i remeti njegovu funkciju. Intolerancija hrane kao posljedica neurednih navika, ne samo zdravstvenih tegoba, sve je češća pojava.

ZAHVALJUJUĆI SUVREMENIM testovima intolerancije iz venske krvi, puno se može napraviti na popravljanju stanja, čak i na eliminaciji simptoma i probavnih smetnji s takvim uzrocima. I ne samo vezano uz gluten, već uz čitav niz namirnica koje su uobičajeno na našim stolovima, u našim čašama i u tanjurima.

Ali postoji i jedna dublja razina nutritivnih znanja, do nedavno teško dostupna stručnjacima. Današnji moderni nutricionizam uključuje i do sada skriveni pogled u vezu između čovjekovih gena i hrane koju

Bučine sjemenke koje su bogate cinkom važan su dio prehrane muškarca. Uz iduću ćete TV utakmicu stoga grickati njih umjesto čipsa!

jede. U zagrebačkom **Nutrilife centru**, kroz nutrigenetiku je moguće saznati osobne prehrambene potrebe, svoje vlastite dnevno potrebne vrijednosti vitamina i minerala, slabe metaboličke točke i rizike bolesti. Sve u službi maksimalne personalizacije prehrane, jer je danas individualni pristup ključ za ono pitanje s početka.

Danas je uloga nutricionista važna ne samo za korekciju prehrambenih navika, dakle restauracijska, već i preventivna. Stvari su prilično jednostavne: upravo kao što je slučaj s odlaskom zubaru, kod nutricionista ne treba otići samo kada se nešto pokvari. Zahvaljujući suvremenim testovima i dijagnostičkim postupcima, prehranu je danas moguće unaprijediti, ili načiniti *upgrade*, kako je to popularno reći.

PRIČE S PLACA (ili zgodne priče s ljetovanja)

PIŠE **KRISTIJAN MARTINOVIĆ**

Eto me na jednom lijepom dalmatinskom otoku, kolovoz je u svom punom sjaju i ne umirem od pića jer tu su mi i roditelji. Obiteljsko ljetovanje, zemlja dide mog i oca mog i ja ostajem na njoj, kako bi rekla Meri Cetinić

Konobar, dajte mi najjače piće koje imate, želim da se ubijem. Da biste umrli od pića potrebno je da popijete 70 kafa, 30 apsinta, 6 litara vode ili 85 šolja tople čokolade!

Tako nekako ide dijalog iz jednog srpskog crtića kojeg sam vidio na YouTubeu. Eto me na jednom lijepom dalmatinskom otoku, kolovoz je u svom punom sjaju i ne umirem od pića jer tu su mi i roditelji. Obiteljsko ljetovanje, zemlja dide mog i oca mog i ja ostajem na njoj, kako bi rekla Meri Cetinić.

Današnji dan odlučio sam iskoristiti za pisanje jer puše bura među žešćima u svijetu i kiša pada na mahove pa ne mogu sjediti u birtiji i ispijati koktele. Pokušao sam neki dan, kao pravi moderni novinar, pisati tekst u birtiji uz moj omiljeni koktel Long Island Iced Tea (najjače piće koje imaju, kad poželim da se ubijem). No, nije mi išlo jer me previše toga dekoncentriralo, pa sam zaključio da u birtijama pišu samo novinari u filmovima. U realnosti to ne funkcionira, bar ne kod mene.

No hajde, da ne duljim s tehnikalijama, ajmo na priču. Priča nema neke poante jer je ljeto i mozak sam pustio na pašu, ali evo par situacija koje su me zadesile na ljetovanju. Jedna od situacija je bila na placu gdje sam kupovao isključivo krumpir. Krumpir zato što nemamo gulilicu na otoku i potreban nam je mladi krumpir kakvog nema u Konzau ili Konzumu nego ga ima na placu. I tako ja odem na plac i kupim kilu mladog krumpira za šest kuna i isto ponovim još dva puta u tjedan dana. Nakon toga, kad sam prolazio placom čuo sam prodavača krumpira kako govori drugom: „Vidiš ovog lika iz Purgerije? E, on ti jede samo krumpir! Ništa drugo nije kupio kod mene osim krumpira!”

Da mi se dalo prepucavati, objasnio bi čovjeku da sve drugo kupim u dućanu, a samo krumpir kod njega, ali nije mi se dalo nego sam ga ostavio pri mišljenju da jedem samo krumpir. Jer to sam jedino kupio kod njega – logika! Isto tako, na istom sam placu shvatio što je to dobar prodavač. Dobar prodavač je onaj koji te uvjeri da ti treba nešto što ti stvarno nit' treba, nit' to nešto želiš. Evo, ja nikad nisam bio neki ljubitelj vina pa shodno tome vino ni ne pijem, ali... Prolazim ja placom s namjerom da kupim sporni, gore spomenuti krumpir, a na mene navali prodavač sa susjednog štanda sa spikom da moram kupiti njegovu domaće vino. „Hvala, hvala, ali nisam od vina” – kažem ja, al' ovaj se ne da: „Ma svi su od mog vina! Morate ga probati, takav afrodizijak za seks još niste nikad probali!”

Povuci-potegni, vuče me lik za rukav, ja ga uvjeravam da ne želim vino, a on: „Ma želite! Morate probati, evo, boca je 35 kuna, ali 30 za vas jer ste tako simpatični!” Situacija je završila tako da sam se vratio kući s kilom mladog krumpira, ali i bocom vina jer čovjek me doslovno natjerao da je kupim.

SJEO SAM ZA KOMPJUTER i natočio si čašu. Da vam budem iskren, smučio mi se život jer to domaće vino bilo je čisti kiseliš i priča o afrodizijaku je bila prljava i podla laž. S ostatkom je mater napravila „coq au vin“ iliti piletinu u vinu, ako ćemo hrvatski umjesto francuski, iako po meni vino u tom jelu ne čini nikakvu razliku pošto ispari. Ja uvijek radim coq au vin, ali bez vin, ako me razumijete.

Nadalje, sjednem jedno popodne s psom na klupicu pored istog placu i baš kad sam razmišljao da se dignem i odem u kafić na najjače piće koje imaju jer želim da se ubijem, doleti jedan od prodavača s placu i počne razgovor: „Lipa vam je džukela!“ I tako lik sjedne do mene i počne me daviti pričom o psima. Davi me on tako pričom i u jednom trenu ponosno kaže:

– Ja sam imao haskija i jednu je noć toliko zavijao da sam ga ubio pištoljem, drito u čelo! Bam!

Da ste vidjeli s kakvim je ponosom lik rekao da je ubio psa pištoljem! K'o da mi govori da je nekome operirao mozak i spasio mu život: *wow*, on je ubio psa pištoljem! Da nisam na ljetovanju s mozgom na paši nego da mi se ide u zatvor, ubio bih tog lika zbog njegove ponosne izjave. Ubio bih ga s pištoljem ili bez, stvarno! Ovako ljetno opušten, samo sam dobio blagi moždani udar i kroz zube procijedio: „Stvarno je dobro što se hvališ da si ubio psa pištoljem!“ Kaže: „Pa da, e, zavijao cucak i ja ga ubio, metak u čelo, nećeš ti meni zavijati, brate!“

Razgovor s primitivcem mi prisjeo pa sam se ustao i otišao u obližnji kafić gdje sam naručio najjače piće koje imaju jer nakon ove spike o ubijanju psa poželio sam da nekoga ubijem, pa najbolje sebe od alkohola. Na cugi mi se pridružila Ana, cura s otoka koju znam otkako sam bio klinac. Godinama je studirala pravo u Zagrebu, pa od njega odustala jer je dobila psihozu i završila u Vrapču. Za to je krivila stres na studiju koji su joj proizvodili pojedini profesori. I ništa, sjedimo mi tako i pijemo najjača pića, kad li dolazi moja mama. I ona zna Anu pa nam se pridružila, ali naravno odmah me ocrnila jer pijem najjače piće koje imaju – Long Island Iced Tea. Pričamo nas troje tako, neki neobvezni razgovori, kad li s placu dolazi mamina prijateljica iz Zagreba koja isto tu ljetuje. Pita ženska moju mamu koji je fakultet upisao moj bratić (18), i mama kaže: „Upisao je ekonomiju jer nažalost nije upao na pravo!“

„Ma i bolje!“, kaže ova i nadoveže se: „Na

Prolazim ja placom s namjerom da kupim mladi krumpir, a na mene navali prodavač sa susjednog štanda sa spikom da moram kupiti njegovo domaće vino: „Morate ga probati, takav afrodizijak za seks još niste nikad probali!“

pravnom fakultetu i onako samo proizvode psihičke bolesnike!“ Na to se Ana ozari i kaže na sav glas: „To je istina! Ja sam studirala na pravnom fakultetu i dobila psihozu!“

Nisam znao da l' da se počnem na sav glas smijati ili da naručim još jedno najjače piće koje imaju i ubijem se.

– Šta radiš neke face? – pita me Ana i nastavi: „Ja sam stvarno dobila psihozu od studiranja i spremili su me u Vrapče!“

– Okej, znam, ali zar moraš tako glasno o tome? – počeo sam se smijati jer stvarno je smiješno da netko pred nepoznatom osobom ima izjave o svojim psihozama. Mislim, nije grijeh biti psihotičan jer nisi kriv za to, ali da ja imam psihozu šutio bih o tome. Ili ne bih. Valjda ovisi i o tome je l' bi u trenutku istine pio najjače piće.

ZATIM SJEDIM JA NA MOLU kod placu s frendom i sestrom. Cugamo lažni Cuba libre odnosno rum-kolu i imamo vreću leda. Odjednom dođu neki Australci i pitaju nas jel' im možemo prodati nešto leda. Ja kažem da im nećemo prodati, ali da ćemo im besplatno dati jer... hej, led! Besplatna stvar koja će se ionako za pet minuta otopiti. Damo im led, a oni mi u ruku guraju sto kuna. Ja naravno odbijem jer... daj ajde! Dobro bi mi došlo sto kuna, ali hej, nisam takva seljačina da uzmem lov za jebeni led. Oni se stanu čuditi i govoriti kako sam ja nevjerojatno divna osoba jer neću uzeti keš za desetak kockica leda.

Meni pripitom to bilo smiješno pa sam izveo *show*: „In my country iliti u mojoj zemlji, led je toliko bezvrijedan da ga bacamo u more!“ – kažem ja na engleskom i bacim šaku leda u more i nastavim s performansom: „In my country, led je toliko bezvrijedan da ga stavljamo u gaće!“ – zaderem se i stavim šaku leda u bokserice. Ovi me u čudu gledaju jer kod njih, in their country, led

doista ima novčanu vrijednost. Pokupili se oni u čudu i došli do nas novi turisti, tri Talijana, mala i niska, tipični digići. Počnu nas ispitivati gdje je disko, ovo, ono.

– U ovom selu nema diska, party je na placu, bez zajebancije! – kažem im ja. Došlo mi da ih odjebem jer što će mi sad tu neki Talijani koji natučaju engleski, ali sestra mi počne šaptati nek ih ne odjebavam jer je njoj jedan zgodan. Tipično! Mojoj sestri svako ljetno neki Talijan bude zgodan. I bolje, nek se uda u Italiju i pobjegne iz ove sramote od države – rekla bi naša stara.

I ništa, družimo se mi s njima, došli su iz nekog mjesta na vrhu talijanske čizme. Na kraju nam bilo s njima čak i zabavno, vjerojatno zbog rum-kole. Pofrendali se svi na Fejsu, sestra pokušala zbariti ovog koji joj se sviđa, ali... nula bodova! Sva se izdeprimirala sirota.

Sutradan ujutro, dočeka mene na Fejsu poruka od tog navodno zgodnog u kojoj piše: „Oprosti frende, ne želim te gnjaviti, ali ja sam sad na aerodromu i čekam avion i skužio sam da sam zaboravio dioptrijske naočale u hostelu pored placu. Bi li ti bio problem pokupiti ih i poslati mi ih poštom?“

Ajme koja tlaka! Da, bio bi mi problem to napraviti, ali što sad? Kažem čovjeku da nije problem i odem ja stvarno u taj hostel, nađem Prada dioptrijske naočale i, ne budi lijen, odem na poštu da ih pošaljem u Lecce. Platilo sam preporučenu pošiljku 80 i nešto kuna. Super izdatak! Trebao sam uzeti onih sto kuna od Australaca da mi pokrije ove iznenadne troškove!

Nađem se sa sestrom na najjačem piću koje imaju u birtiji pored placu i kažem joj za naočale. Dok se to dešavalo ona je bila na plaži. Uzruja se ona: „Zašto je tebe tražio da odeš po naočale, a ne mene?“ i počne ona, zbog najjačeg pića, plakati pravim suzama u kafiću. Plakala je toliko jako

da sam se uplašio da je dobila psihozu jer, na kraju krajeva, i ona je studirala na pravnom fakultetu. Toliko je plakala da je konobar došao i pitao: „Hoćete li neki sedativ?” Stvarno je to pitao!

Ja žene stvarno ne razumijem. Nije mi jasno kako netko može roniti krokodilske suze zbog nekog Talijana kojeg poznaje pet i pol minuta. Ajme, mala digresija, sad sam se naživcirao! Sjedim i tipkam ovo, prošlo je podne, oči sam otvorio prije sat vremena i pijem kavu, i stara viče: „Ručaaaak!” Kakav ručak pobogu, nisam ni cornflakes još pojeo, a ona mi želi servirati čevape i pljeskavicu!

– Mama, rana zora je! – vičem ja iz svog improviziranog ljetnog ureda u dnevnoj sobi, a ona: „Ali sine moj jedini, ručak je! Trebao si reći da ne kuham ako nećeš jesti!”

POČELI MI TAKO SVAĐU, ja totalno ispizdio. Stara na kraju pobijedila i jeo sam čevape u podne iliti ranu zoru. Svaki progutani zalogaj vraćao mi se natrag u usta, ako shvaćate

Ja žene stvarno ne razumijem. Nije mi jasno kako netko može roniti krokodilske suze zbog nekog Talijana kojeg poznaje pet i pol minuta

što želim reći. To je staroj normalno, ona se digne u sedam, obavi plac i dućkas i onda bi ručala u podne, a ja svake noći pijem najjače piće koje imaju jer sam na godišnjem i dođem doma najranije u dva pa spavam do 11, a ona bi mi servirala paprikaš za doručak. Fuj.

Znam da se za hranu ne govori fuj, ali nema mi gore stvari nego jesti kad nisam gladan. Doručkovati ručak. Fuj! Ranojutarnji ručak na stranu, upravo sam shvatio da sam vas udavio pričama s placa koje zapravo nisu nimalo bitne za moj ili vaš život te da

sam zbog toga zaboravio napisati ludo zanimljivu priču o svom ludom i nezaboravnom ljetnom seksu s jednom seksi Čehinjom! Dakle, priča o ludom ljetnom seksu – neki drugi put...

Gledam kroz prozor, bura se malo smirila. Najbolje da prekinem pisanje i odem do kafića pored placa i kažem: „Konobar, dajte mi najjače piće koje imate, želim da se ubijem!”, pa da mi on kaže: „Da biste umrli od pića potrebno je da popijete 70 kafa, 30 apsinta, šest litara vode ili 85 šolja tople čokolade...” ☒

Koja je prva stvar

koju činite ujutro nakon što uključite Gradski radio?

17 godina uspješnog emitiranja
24 sata programa dnevno
80.000 vjernih slušatelja
zaljubljen u svoj grad

Trg A. Starčevića 7/1, Osijek • 031 250 991

MOFIT
Fitness & health club

Jamčimo više seksa

**Teretana
199,00 kn/mj.**

Večera u osam

Prvo i osnovno pravilo na kojem većina pada je sam ulazak u restoran ili bilo koji drugi ugostiteljski objekt: muškarac mora ući prvi! Muškarac je predator koji svoju ženu štiti od svih nenadanih događaja ili publike koja se nalazi unutra

PIŠE IVA PIGLIĆ LAZIĆ

Hrvati su jedna vrlo zabavna skupina ljudi i svi, uglavnom, pušu u isti rog: vole janjetinu, jedini na svijetu razumiju pivske televizijske reklame domaće proizvodnje, obožavaju VIP stolove na eventima, sigurni su u svoje zdravlje tek kad liječniku utrpaju pola životne uštede u džep te suzama oplakuju neuspjehe nogometaša kao da im se odbija od osobnog dohotka.

Kada prođe to neko nogometno prvenstvo, nalaze si zabavu na političkom teritoriju kako bi opet postali pripadnici neke skupine, ne razmišljajući pritom da im je sasvim dobro ovako kako žive. Oni koji žele dati dojam sofisticiranost, priključuju se pak humanitarnoj udruzi za spas onih s uraslim noktom ili ptičjem azilu za napuštene jarebice. Nema iznenađenja kod nas, ali nema ni dosade.

Hrvati vole o sebi razmišljati i kao o gospodi s manirama. Da se razumijemo: nitko za sebe ne misli ni da je lud, kao što nitko za sebe ne misli da se ne zna ponašati. Hrvati su toliko zabavna skupina da to postaje komično: imam osjećaj da je naša generacija koja se u doba puberteta čeličila kroz ratnu zonu, puno agresivnija, nego ova mlađa koju su ti agresivci odgojili. Neki mlađi dečki kao da su rođeni s dobrim manirama i to je sjajno! Paradoksalno, ali možda je upravo to dobar primjer liječenja roditeljskih kompleksa. Pa neka tako i ostanu.

U beznadnim i očajničkim pokušajima nas, ženske čeljadi, da nađemo muškarca svog života, upast ćemo u zamku klasičnog vida zabave koja podrazumijeva preglasnu glazbu popraćenu nelogičnim stihovima i nekoliko čaša vina koje nam dopuštaju da se naslonimo na rame prvoga do sebe. Testirat ćemo ga sutra, kada nas pozove na večeru.

Nevjerojatno koliko je banalno to u nama da prosudujemo nečije manire po tome kako se netko ponaša za stolom, a da pritom ni sami nismo svjesni koliko ne znamo.

PRVO I OSNOVNO PRAVILO na kojem većina pada je sam ulazak u restoran ili bilo koji drugi ugostiteljski objekt: muškarac mora ući prvi! Muškarac je predator koji svoju ženu štiti od svih nenadanih događaja ili publike koja se nalazi unutra. On je izvidnica koja procjenjuje je li mjesto u koje ulazi dovoljno dobro za nju. Ali, ajde ti sad to objasni onoj koju izvodiš prvi put – „Čuj, ja sam predator!“ bila bi sasvim pogrešna izjava u tom trenutku dok te ona secira na najmanje dijelove.

Općenito su ti prvi izlasci nevjerovatna gnjavaža za oboje. Želimo se prikazati u najboljem svjetlu pa se toliko zapetljamo u laži da kasnije, s vremenom, ne znamo više

tko smo i imamo ozbiljnih problema s vlastitim identitetom kojima ni sam Freud ne bi s lakoćom identificirao porijeklo. U svakom slučaju, ono što će nam uvelike olakšati stvar je da naručimo jelo koje volimo. To je osnovno pravilo prvih sastanaka. Prihvatimo činjenicu da nikada nećemo biti i nismo u Hare Krišni i da nismo vegetarijanci samo zato jer je ona spomenula meditiranje i jogu.

Ona janjetina s početka priče je sasvim prihvatljiva. Možda ipak predlažem da budemo sofisticiranija verzija samih sebe, pa ju baš ne moramo skinuti s ražnja i na taj način izigravati heroja, nego je naručimo u nekom blažem obliku koji ne iziskuje „guštanje“ koje isključuje pribor za jelo, a uključuje podvrnute rukave.

Dok čekamo večeru, bilo bi dobro da se opustimo uz neki aperitiv. Ako je jedina prihvatljiva mogućnost za vas neka od rakija na koju ste i inače navikli, nema potrebe štucati uz čašu pjenušca, ali morate djelovati da ste sigurni u ono što želite. Najgora moguća narudžba je: „Donesite mi bilo koju!“. Žena nikad neće pomisliti kako je divno i romantično što ste toliko jednostavni, nego će joj biti žao što nemate neki čvršći stav.

Dok se ona meškolji i priča o svom poslu, moramo biti sigurni da nam je telefon na bežumnom, jer se nikome ne slušaju vaši razgovori. Ideja o tome da vas prijatelj nazove i glumi da je bankar koji radi u drugoj vremenskoj zoni te vas obavještava da vam je na računu doznaka od još desetak tisuća eura, velika je pogreška. Danas nikoga ne zanimaju tuđi fiktivni ili stvarni milijuni, kao što nikoga ne zanima vaš minus na računu.

SVJESNI SMO SVE VIŠE da je iluzija očekivati od nekog drugog da nam riješi probleme u životu, osim ako niste sponzorša koja ulazi u ovakav projekt svjesno. Ali, i to je već danas ozbiljno zanimanje tako da spominjanje bilo koje valute na prvim će se susretima kvalificirati kao amaterski ili vulgarno.

S pričom treba biti umjeren i naći neku idealnu sredinu. Naravno da niste socijalni slučaj koji će uz glavno jelo naručiti neko problematično otvoreno vino, ali isto tako nećete naručiti ni ono najskuplje buteljirano iz vinske karte. Bilo bi poželjno kada biste znali nekoliko vrsta vina napamet i pitali konobara imaju li ih u ponudi, pa se onda odlučili za jedno među njima. Također, dobro je dami predložiti da i ona kuša to vino; na taj ćete joj način dati do znanja da želite da joj se svidi stvari koje i vi volite ili, ako ništa drugo, da želite čuti njeno mišljenje koje vam je vrlo važno u svemu, pa i ovome.

Inzistira li ona na nekom svom izboru vina i ne želi

ni čuti za to vaše, ona ima problem, a ne vi. Naručit ćete obje butelje i znati da imate posla s pasivnom feministicom koja ima svoje (pre)snažno ja. Premda bi ušli u onu skupinu zabavnih Hrvata, vodite računa da se ipak na prvom susretu suzdržite i ne popijete i svoju i njenu bocu te da se na kraju ne rasplačete nad tužnom sudbinom koju je prouzročila vaša bivša djevojka ili žena. Nikoga ne zanimaju bivše, niti bivši. Kao prvo, nitko za stolom nije arheolog da bi kopao po nečijim ostacima, a kao drugo – probudite Oscara Wildea u sebi i pokazujte čim manje emocija jer to je džentlmenški.

I niti u jednom trenutku nemojte zaboraviti da žene ne vole nogomet i razgovore o automobilima. Istina, čim ljepši auto, tim bolje, a o utakmici je dovoljno reći samo krajnji rezultat. Općeniti razgovori poput dalekih destinacija, neobičnih komičnih susreta i svakodnevnih navika poput kućnih ljubimaca, vašeg rekreativnog sporta ili gledanja nekog filma ili serije, puno su prihvatljiviji.

UZ PRETPOSTAVKU da ipak nismo držali laktove na stolu, da smo se ljubazno i zahvalno obraćali konobaru (bez ekscesa koji podrazumijevaju vraćanje jela i verbalno urlanje i maltretiranje), da smo tu janjetinu jeli u

sitnim zalogajima dok nam je ubrus svo vrijeme bio na krilu, svakako je poželjno da naručite desert. Željela ga ona ili ne. Desert je ženama najslada stvar makar ona bila najveći *control freak* i zadrži mrzitelj šećera.

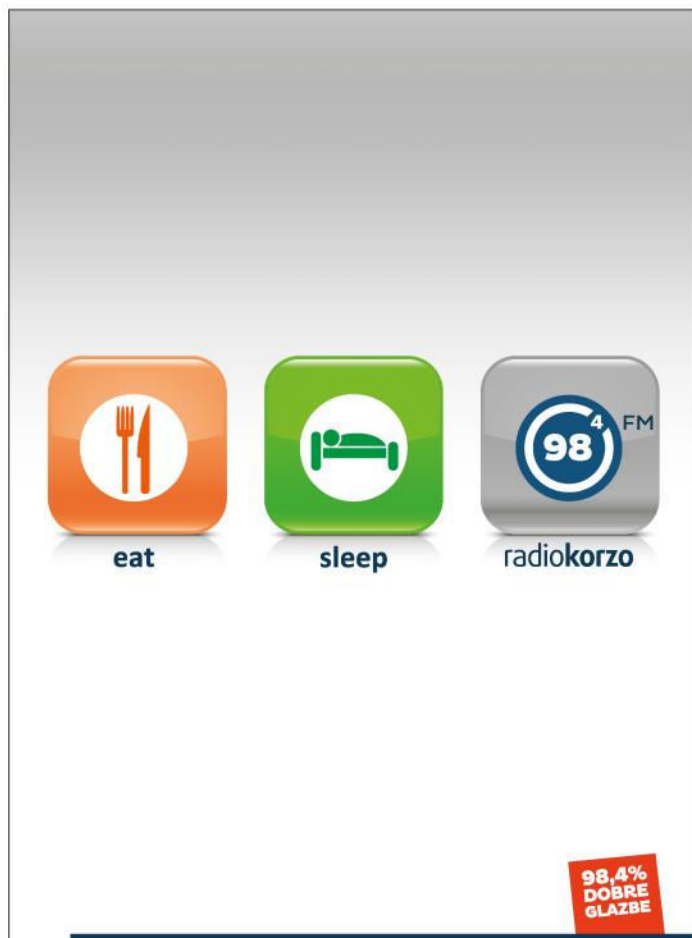
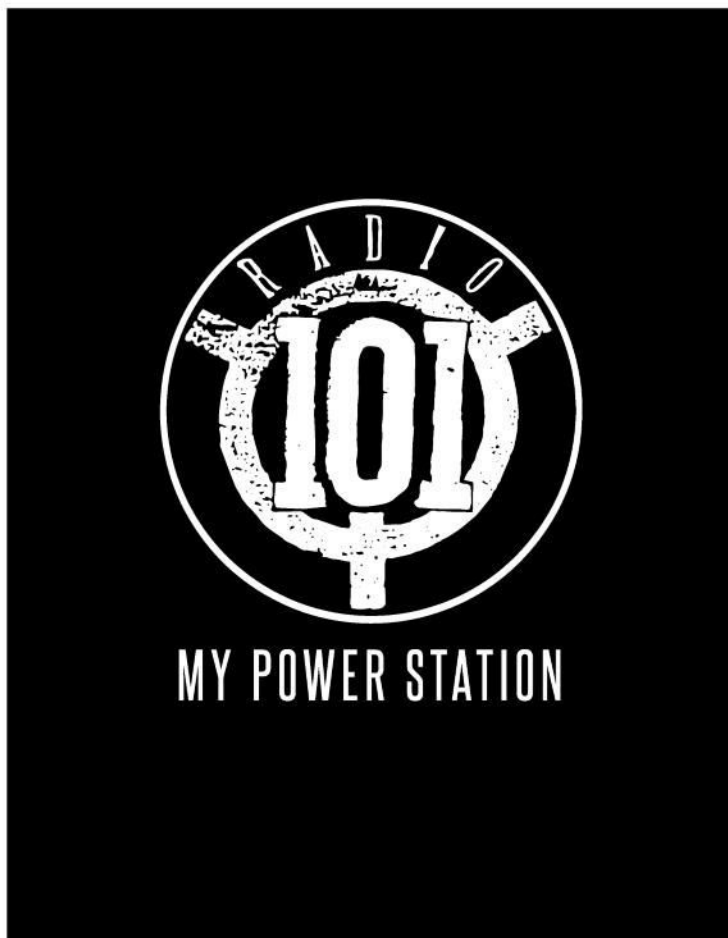
Uživat će vas gledati dok ga jedete jer upravo taj desert daje opuštenu notu i dokaz da ste prirodni, isto kao da joj šaljete transparentnu poruku. Osim deserta, zamolit ćete i dižestiv koji neće biti vino...

Na kraju, trudite se biti zabavni i nemojte pričati o problemima. Točno, sve je ovo jedna vrlo složena situacija i nikada nitko nije rekao da je lagana. Međutim, sve to spada u važnu kategoriju po kojoj mi žene prosuđujemo zna li se netko ponašati ili ne.

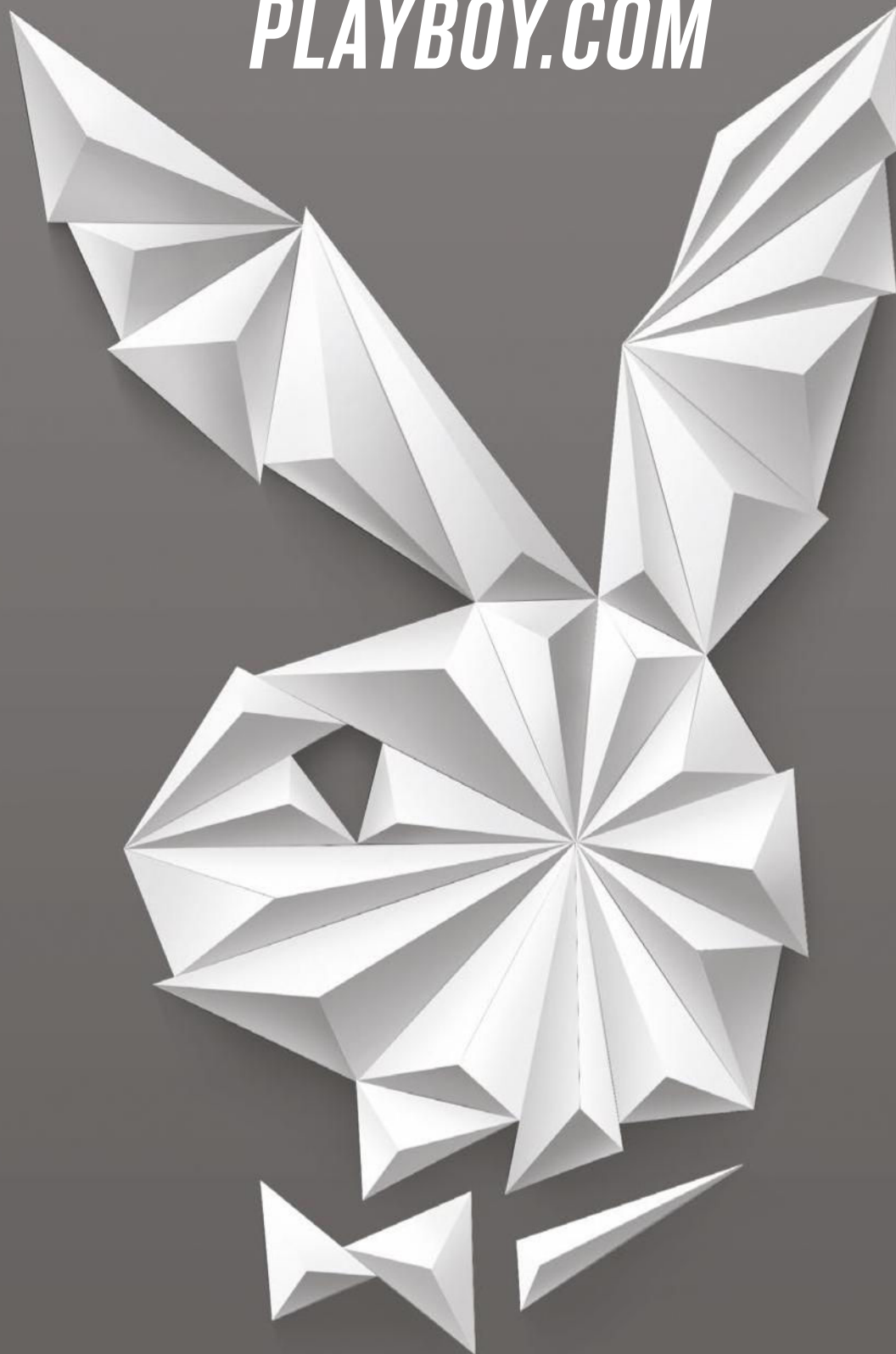
Na kraju ovakve dobro obavljene vlastite prezentacije i izdizanja iz kategorije onog najbližeg na kojeg je večer prije naslonila rame, zaključak je da možete i da ste zadovoljni sobom. Ono što vam želim je da ovakav gospodin s manirama koji ispraća svoju pratilju iz restorana tako što joj je dodao jaknu i otvorio joj vrata da ona izađe prva, bude uz damu koja ga je dostojna. A, to je, nakon ovakvog performansa, ipak malo teži zadatak. Ne treba bacati biserje pred svinje, makar značilo da seksa neće biti.

PS. Naravno da ste platili račun. U svakom slučaju. ▼

Niti u jednom trenutku nemojte zaboraviti da žene ne vole nogomet i razgovore o automobilima. Čim ljepši auto, tim bolje, a o utakmici je dovoljno reći samo krajnji rezultat

CHECK OUT THE NEW
PLAYBOY.COM

YOU'RE WELCOME.

AFRODITA MEN BEARD KOLEKCIJA

NEUREĐENA BRADA I BRKOVI nisu nimalo privlačni. Rješenje su novi, ultra-efektivni **Afrodita Men Beard** proizvodi koji omogućuju brzu, jednostavnu i mirisnu njegu te *styling* najzahtjevnijih brada i brkova različitih dužina. Odlično štite, vlaže i njeguju kožu ispod brade.

U svom sastavu imaju jedinstveni spoj biljnih aktivnih sastojaka i ulja kao što su karite maslac, ulja organskog argana i zlatne jojobe. Oduševljavaju i najzahtjevnije muškarce, jer bradi i brkovima daju mekoću, hranjive tvari, sjaj i privlačan miris.

Uz ulje za njegu brade i kože (Beard Oil), tu je i vosak za njegu brade (Beard Wax), kao i balzam za bradu (Beard Conditioner).

Kupi online na webshop.afroditacosmetics.com

POLLEO SPORT DOBITNIK BEST BUY MEDALJE

Polleo Sport nastavlja s dobivanjem priznanja i nagrada. Nakon certifikata Superbrands, to je Best Buy Award, medalja koju je Polleo Sport primio za najbolji brend u kategoriji sportskih napitaka i dodataka prehrani za sportaše. Naime, Best Buy Award je najprestižnija medalja koja se dodjeljuje onome brendu koji za najbolju cijenu nudi i odličnu kvalitetu u određenoj kategoriji.

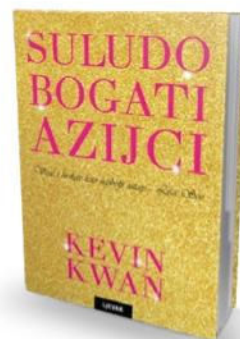
Nagrada se dobiva na osnovu neovisnog istraživanja koje se provodi na reprezentativnom uzorku građana Republike Hrvatske koji su stvarni potrošači određenog proizvoda (u ovom slučaju sportskih napitaka i suplementacije za sportaše). Istraživanje se provodi DEEPMA (Deep Mind Awareness) metodom koja ispituje zadovoljstvo korisnika. Posebnost i značaj ove nagrade, leži u tome što

je dana od potrošača, a to svakome brendu puno znači.

„Na sve zahtjevnijem hrvatskom tržištu, lokalni potrošači su prepoznali Polleo Sport kao ponuđača sportskih napitaka i dodataka prehrani za sportaše na kojeg se mogu osloniti kada je riječ o najboljem omjeru cijene i kvalitete. Čestitamo Polleo Sport Hrvatska na ovom iznimnom uspjehu u okviru Best Buy Award međunarodnog ispitivanja zadovoljstva potrošača najboljom ponudom na tržištu za godinu 2016–2017” – istaknula je Ivona Makar, prokurist poduzeća ICERTIAS d.o.o. koje stoji iza Best Buy Award projekta.

U svakoj kategoriji može biti samo jedan pobjednik, stoga je zauzimanjem trona u konkurenciji, Polleo Sport još jednom potvrdio poziciju lidera.

SULUDO BOGATI AZIJCI

NEVJEROJATNO ZABAVAN pravijenac Kevina Kwana priča je o tri ultrabogate kineske obitelji s pedigreeom i tračevima, klevetama i spletkama, do kojih dolazi kada Nicholas Young, nasljednik jednog od najvećih bogatstava u Aziji, dovede kući svoju ABC djevojku (Kineskinju rođenu u Americi), kako bi bili prisutni na vjenčanju sezone.

Kao najbolja preporuka, eto što je o „**Suludo bogatim Azijcima**“ napisala Plum Sykes, autorica bestslera Plavuše iz Bergdorfa: „Zabavan, originalan i moderan roman kojeg nećete moći ispustiti iz ruku. Oštra satira azijskog jet seta, kineska kombinacija Dallasa i Ponsa i predrasuda. Spoj zlatnog pukuštva, visoke mode, privatnih mlažnjaka, besmislenih društvenih pravila i snobizma koji je zabavan do bola. Nisam ga ispuštala iz ruku ni da bih jela ili gledala Downton Abbey...”

Izdavač: „Naklada Ljevak”

PLAVAC MALI TELUS U FINSKOJ

ZAGREBAČKA TVRTKA Mediterra Natura koja se bavi izvozom i distribucijom hrvatskih i regionalnih vina i srodnih prehrambenih proizvoda, nedavno je prvi put u povijesti realizirala izvoz plavca malog finskom monopolu Alko (državni uvoznik i distributer alkoholnih pića za čitavu Finsku), temeljem osvojenog tendera. Time je u marketinškom smislu otvoren put za promociju i plasman ostalih hrvatskih vina na tržište Finske, ali i utjecaj na turistički marketing Hrvatske kao poželjne eno-gastro destinacije.

Izvezen je **Telus**, plavac mali proizvođača OPG Anđelko Arambašić iz Orebića na Pelješcu. To je prva od više isporuka koje se očekuju u kontinuitetu od najmanje tri godine prema pravilima Alko monopola.

Vrući kolovoz Party Zeca

Naša Playboy karavana ni u kolovozu nije mirovala: Zadar (Teatro Bar), Poreč (Saint & Sinner), Malinska (Boa) i Baška Voda (Beach bar & restoran Borik) – mjesta su u kojima su Playbojevi partyji itekako užarili ambijent

Nakon zanimljivog srpnja i playboyevskog partijanja po cijeloj obali, niti kolovoz nam nije pružio previše vremena za odmaranje i uživanje na prelijepim hrvatskim plažama. Na sreću svih obožavatelja naših partyja, Playbojeva karavana nije mirovala...

Odmah početkom kolovoza čekao nas je party u novotvorenom klubu **Teatro Bar** u strogoj centru Zadra. Rezident DJ kluba odlično je pratio ritam našeg sax majstora Yweka Premelča, dok je Miss Maja iz susjedne Slovenije raspametila sve prisutne svojim erotičnim i seksipilnim plesom oko šipke. Uz naše plesačice i hostese, velika terasa bila je ispunjena do ranog jutra, nikome se nije išlo na spavanje...

Nakon Zadra, naši vjerni partneri iz Poreča, točnije kluba **Saint & Sinner**, zaključili su da njihovi apetiti još nisu zadovoljeni, pa smo tako na radost cijelog Poreča i Istre, iznova stigli u drago nam odredište.

Pojačani s čak dvije nove točke, našoj se ekipi pridružio i MC Marko Petar Orešković te hrvatska Dita Von Teese, Ana Perduv sa svojim izazovnim nastupom u čaši šampanjca.

Naravno, ne smijemo nikako zaboraviti naše plesačice i hostese koje su bile spremne na razdragano fotografiranje sa svakim tko je poželio uspomenu u svom smartphoneu.

Vrući porečki party na kojem su se izmjenjivali senzualni nastupi naše Ane, s izazovnim i akrobatskim

umijećem Miss Maje na poledanceu, još je jednom dokazao kako je Saint & Sinner nezaobilazna destinacija u ljetnim mjesecima, pogotovo kada tamo gostuje Playboy Party Crew.

Sljedeće naše odredište bila je Malinska na otoku Krku, odnosno mjesto koje svake godine posjetimo bar dva puta, a radi se o klubu – **Boa**. Naše predivne hostese, pojačane sa seksi plesačicama, jos jednom su, kao prilikom našeg gostovanja u lipnju, dovele klub do usijanja.

Uz zvukove saxa iz pluća naseg virtuozu Yweka, Boa i za iduće ljeto ostaje prava utvrda Playbojevih partyja...

A onda je na red stigao naš premijerni dolazak u Bašku Vodu, u predivan **Beach bar & restoran Borik**. Prvi put, ali vjerujemo ne i posljednji, egzotičan nastup u čaši šampanjca imala je Miss Karen, gošća iz dalekog Brazila. Ne treba ni napominjati da je to bio pun pogodak! No, svaki put kada radite nešto novo, bitno je imati i dio stare garde, a mi smo je imali u liku i djelu našeg Marka Petra Oreškovića te nezamjenjivih plesačica i hostesa koje su mamilе uzdahe cijelog kluba i bile naličiji ukras zabave kakva se samo može poželjeti.

Ljetna sezona je iza nas, no i jesen i zima imaju svojih čari, te vam vrlo brzo donosimo iznenađenja koja već uvelike pripremamo.

Pratite naš web i našu facebook stranicu kako biste pravodobno saznali što vas sve čeka.

NJEMAČKA Poslastica za jahtaše

Nijemci su, uz redovna izdanja, ovo ljeto objavili i jahtaški specijal, za sve ljubitelje lijepih žena i skupih plovila. Na raskošnim jahtama, jedrilicama i gliserima svoju raskoš pokazuju, između ostalih, **Victoria Paschold** (sasvim gore lijevo), **Delfina Aziri** (sasvim gore), **Hester Winkel** (gore) i **Sina Bachor** (lijevo).

RUSIJA

Ambiciozna Ukrajinka

Prekrasna **Ana Petrova** rodnom je iz Kijeva, ima tek 22 godine, uči jezike i želi postati TV voditeljica. Dok u svemu tome ne uspije, Ana gradi i vrlo uspješnu karijeru modela, a na radost brojnih muškaraca nema nikakvih problema razodjenuti se i pokazati savršenu figuru. S takvim licem i tijelom ne sumnjamo da Anu čekaju velike stvari...

ITALIJA

Leptirica iz Brescie

Leptir je veselo raširio krila na tetovaži **Francesce Bet**, dizajnerice iz Brescie. Kao i svaka moderna ljepotica Talijanka puni svoje društvene profile fotkama sa svih mjesta koje posjeti, sa svim ljudima koje sretne, u bilo koje doba dana i noći. Uz, treba dodati, popriličan broj slika životinja koje obožava, a čini se kako su joj zečevi među omiljenim krznasima...

Žaneta je djevojka mjeseca češkog Playboya, snimljena u popularnom kampu Rakovník smještenom između Praga i Plzeňa. Hrabra i odlučna cura bez problema je ugazila u hladan potok, bez ičega na sebi... Ipak je riječ o snimanju za Playboy!

Samantha Dorman

RUJAN 1991.

SNIMIOI **RICHARD FEGLEY**

Visoka, prsata brineta Samantha Leah Dorman rodila se i odrasla na Floridi. Manekenstvom se počela baviti nakon što ju je u redu za kokice, u predvorju kina, ugledao skaut Tampa Florida agencije. Njen je uspjeh bio strelovit – prešla je u tada najmoćniju Wilhelmina Agency, pojavljivala se u brojnim magazinima i snimala TV reklame za prestižne brendove. Prije točno 25 godina Samantha se pojavila i na duplerici Playboya, a potom i u velikom broju video uradaka i specijalnih izdanja. Pojavila se u jednoj epizodi „Seinfelda” u ulozi konobarice, a u „Princu iz Bel-Aira” glumila je – djevojku s duplerice! 📺

Panasonic

SMARTHOME

.....
VEĆ OD
1099 kn
.....

POUZDAN ČUVAR VAŠEG DOMA

Mirno spavajte, bezbrižno putujte i nadzirite svoj dom u svakom trenutku!

Povežite se fiksnom linijom, internetom ili mobilnim internetom. Zaštitite se, nadzirite i upravljajte sustavom koji može imati 50 različitih komponenti i 4 kamere, pomoću 8 mobitela ili tableta (Android i iOS).

MOGUĆNOSTI PRIMJENE:

ZAŠTITA (SIGURNOST): Hub, sirena, senzor za vrata/prozor, senzor loma, senzor pokreta, pametna utičnica (upravljanje: smartphone ili dect telefon)

NADZOR: Hub, senzor za vodu, senzor pokreta, senzor za vrata/prozor, kamera vanjska, kamera unutarnja, pametna utičnica (upravljanje: smartphone)

UPRAVLJANJE: Hub, senzor za vrata/prozor, senzor pokreta, pametna utičnica, kamera unutarnja, kamera vanjska, privjesak za ključeve, tipkovnica (upravljanje: smartphone ili dect telefon)

DOSTUPNO NA PRODAJNIM MJESTIMA:

SIGURAN
SUSTAV

DECT
POVEZIVOST

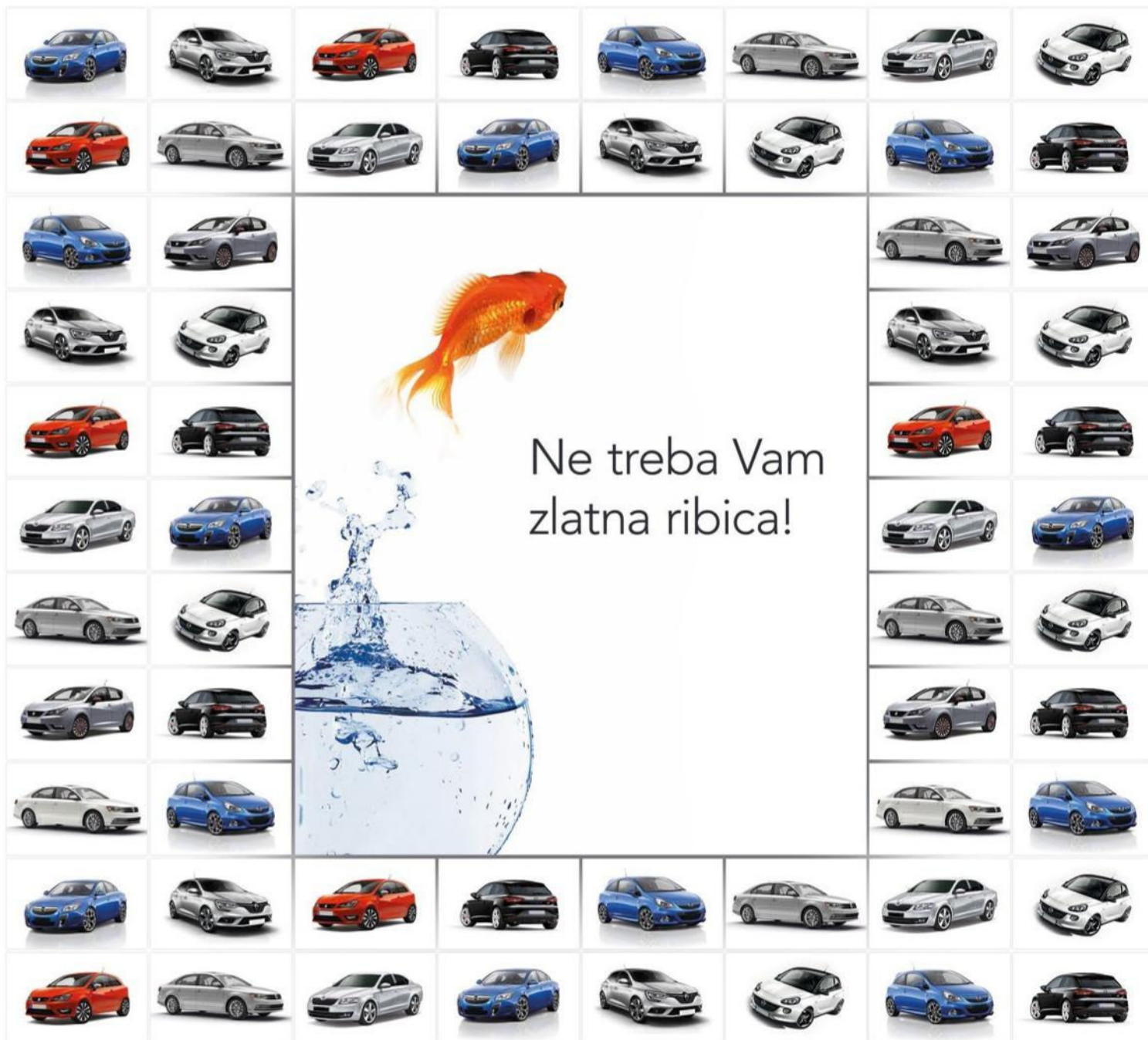

BEZ MJESEČNE
PRETPLATE

JEDNOSTAVNO
POSTAVLJANJE

Ne treba Vam
zlatna ribica!

Tu je Euroleasing!

Možete si priuštiti auto koji želite:

- ✓ Najpovoljnija mjesečna rata
- ✓ Brzo odobrenje
- ✓ Dostupni širom Hrvatske

POWERED BY

EUROLEASING •